

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

ငွေတိုက်သည်

မောင်မြင့်ကြွယ်

**THE
MONEYCHANGERS
ARTHUR
HAILEY**

designed by tin htoon

mgyoe.com

ငွေတူနာည်

မောင်မြင့်ကြွယ်

THE MONEYCHANGERS ARTHUR HAILEY

မောင်မြင့်ကြွယ်
ငွေကုန်သည်

The Moneychangers

Arthur Hailey

အာသာ ဟေလီနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

(၁)

အာသာ ဟေလီသည် အင်္ဂလန် နိုင်ငံ ဘက်ဒ်ဖို့ရှိုင်းယားနယ် လူတန်မြို့ ဇာတိ ဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင်မှာ သာမန် စက်ရုံ လုပ်သား တစ်ဦး။

အာသာ ဟေလီ တစ်ယောက် စာရေးဆရာ လောကတွင် ရေပန်းစား နေသည်ကို သူ့ ငယ်ဆရာကတော့ မအံ့သြချေ။ 'အာသာဟာ ငယ်ငယ် လေးတည်းက ဂဏန်း တွက်ဖို့ ပျင်းသလောက် စာရေးဖို့ သိပ်ဝါသနာ ပါတယ်' ဟု မှတ်ချက် ချသည်။

အာသာ ဟေလီသည် ဆယ့်လေးနှစ်သားတွင် စာသင်ခန်းမှ ခွာ၍ ရုံးလုလင် ရုံးစာရေး ဘဝနှင့် အသက် မွေးခဲ့ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပင်ပင် ပန်းပန်း ရုန်းကန် လှုပ်ရှားရင်း ပန့်ချိုလို အဆင့်မြင့် သရော်စာ မဂ္ဂဇင်း တွင် မှန်မှန် ပါဝင် ရေးသားခွင့် ရခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သူ ဆယ့်ကိုးနှစ်သား အရွယ်သို့ ရောက်သော် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် ကြီး ဖြစ်ပွားလာသဖြင့် စာပေလောကနှင့် အဆက် ပြတ်သွားသည်။ သင်္ချာ ညံ့သော်လည်း ဘုရင့် လေတပ်မတော်တွင် အမှု ထမ်းဆောင်ရန် အရွေးခံရသည်။ ကနေဒါတွင် လေယာဉ်မောင်း သင်တန်း တက်ခဲ့ရပြီး ကနေဒါ၌ နေထိုင်ရသည်ကို နှစ်ခြိုက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်အပြီး ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ကနေဒါသို့ ပြောင်းရွှေ့ အခြေချတော့သည်။

ကနေဒါတွင် နေထိုင်စဉ် နယ်လှည့် ခြံမြေ အရောင်း ကိုယ်စားလှယ်၊ ကုန်သွယ်မှု မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ စသည်ဖြင့် မျိုးစုံ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ကြော်ငြာ ကုမ္ပဏီလေး တစ်ခုကိုလည်း တည်ထောင်ခဲ့သေးသည်။

တစ်နေ့တွင် အလုပ်ကိစ္စ တစ်ခုနှင့် ဝေဟင်ခရီးမှ လေယာဉ် စီး၍ ခရီးသွားနေစဉ် 'လေယာဉ်မောင်းနှင့် တွဲဖက် လေယာဉ်မောင်းတို့ အစာ အဆိပ်သင့်ပြီး မောင်းသူ ကင်းမဲ့သွားသော လေယာဉ်ကြီးကို ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းက တိုက်လေယာဉ်ကလေး တစ်စီးကို မောင်းခဲ့ဖူးသူ

mgyoe.com

(အာသာ ဟေလီ) က အရဲ စွန့်၍ ဝင်ကယ်ရပုံကို စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သည်။ ထို နေ့လယ် အိပ်မက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော ရလဒ်မှာ 'အာကာသ ဝေဟင်မှ အန္တရာယ် ခရီး' အမည်နှင့် ရုပ်မြင်သံကြား ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် အာသာ ဟေလီ တစ်ယောက် တစ်ချီတည်းနှင့် နာမည်ကြီးသွားသည်။

ထိုဇာတ်လမ်း အတွက် ဆုတွေ ရသည်။

ထိုဇာတ်လမ်းကို ရုပ်ရှင် ရိုက်သည်။ ဝတ္ထု အနေနှင့်လည်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုဝတ္ထုကို နိုင်ငံပေါင်း ဆယ့်ငါးနိုင်ငံတွင် ဘာသာစကား ဆယ်မျိုးနှင့် ဖြန့်ချိခဲ့ရသည်။

အာသာ ဟေလီ တစ်ယောက် စာပေ လောကသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာခြင်းပင်။

(၂)

အာသာ ဟေလီ တစ်ယောက် စာရေးနူးသည်။ တစ်နည်း ပြောရသော် စာအုပ် အထွက် ကျသည်။ သူ့ ပထမ စာအုပ်ကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော်လည်း ဆေးရုံ လောကကို နောက်ခံထား၍ ရေးသားသည့် ဒုတိယ စာအုပ်မှာ ၁၉၆၀ ခုနှစ်ကျမှ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ကနေဒါ နိုင်ငံရေး လောကကို နောက်ခံထား၍ ရေးသားသော တတိယ စာအုပ်ကို ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသည်။ သို့သော် အာသာ ဟေလီ၏ ဝတ္ထုများသည် ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်မလာသေးချေ။

၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ဟိုတယ် လောကကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် လေ့လာပြီး ရေးသားခဲ့သော စတုတ္ထမြောက် စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သို့သော် အဆိုပါ စာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ထုတ်ဝေသူက သဘော ကျသော်လည်း စာရေးဆရာ ကိုယ်တိုင်က စွဲမှ စွဲပါ့မလားဟု စနိုးစနောင့် ရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် 'ဟိုတယ်' ဝတ္ထု ပရိတ် ကော်ပီ ဟောလီးဝုဒ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် နှစ်ရက် အကြာတွင် ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီကြီး သုံးခုက အလှအယက် ဝယ်ယူရန် စကား ကမ်းလှမ်းလာကြသည်။

တတိယမြောက် နေ့တွင် ဝါနာ ဘရားသားစ် ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီက ဝယ်ယူသွားသည့် အပြင် အဆစ် အနေနှင့် ဇာတ်ညွှန်း ခွဲပေးရန် အပ်နှံသွားသေးသည်။ ဤတွင် အခြေအနေက တစ်မျိုး ပြောင်းသွားသည်။

မကြိုက်ဘူးဟု ဝေဖန်ခဲ့ကြသော စာအုပ် အသင်းများကလည်း ကောင်း ပါပေသည်ဟု လေသံ ပြောင်းသွားသည်။ ရိုးဒါးစ် ဒိုင်ဂျက်စ်ကလည်း ဝတ္ထုပေါင်းချုပ် စာအုပ်တွင် အတိုချုံး၍ ထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးသည်။ 'ဟိုတယ်' သည် နယူးယောက်တိုင်းမ် သတင်းစာကြီး၏ ရောင်းအစွဲ ဆုံး စာအုပ် စာရင်းတွင် တစ်နှစ် ကြာအောင် မင်းမူခဲ့သည်။

အာသာ ဟေလီ တစ်ယောက် စန်းထလေပြီ။

'ဟိုတယ်' ထွက်ပြီးနောက် သုံးနှစ် အကြာ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် 'လေဆိပ်' ကို ထုတ်ဝေသည်။ 'လေဆိပ်' က 'ဟိုတယ်' ထက် ရောင်း ကောင်းသည်။ ၎င်းနောက် ကားလောကကို အခြေခံသော ဝတ္ထု ထုတ်ဝေ ပြန်သည်။ စွဲသည်။ သို့သော် 'လေဆိပ်' ကို မမီ။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် မတ် လတွင်မူ ဘဏ်လောကကို နောက်ခံ ကားချပ်အဖြစ် ခြယ်မှုန်း ပြသ သော ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ကို ထုတ်ဝေလိုက်သည်။

ဝတ္ထုနာမည်က သည် မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်။

မြန်မာလိုတော့ ငွေကုန်သည်။

(၃)

စာရေးဆရာ တစ်ယောက် စန်းထလာပြီ ဆိုတော့ မိမိ ဇာတိ ချက်ကြွ နိုင်ငံတွင် နေချင်မှ နေသည်။ အာသာ ဟေလီသည် ဘဟားမားစ်တွင် အခြေစိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် စာအုပ် ပဒေသာ မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ တစ်ဦးက ၎င်း နေထိုင်ရာ ဘဟားမားစ် အထိ လိုက်၍ တွေ့ဆုံ မေး မြန်းခဲ့သည်။

အာသာ ဟေလီက သူ ရေးပြီးသမျှ စာအုပ်များထဲတွင် အရောင်း သွက်လှပါသည် ဆိုသော 'လေဆိပ်' ကို 'မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်' က ကျော် တက်သွားပြီဟု ဆိုသည်။ သူတို့ဆီတွင် စာအုပ် အရောင်း စာရင်းကို ထုတ်ဝေသူက စာရေးဆရာထံ မှန်မှန် ပို့ပေးလေ့ ရှိပြီး ရောင်းရသည့် စာအုပ်ပေါ်တွင် ခိုင်ကြေး တွက်၍ ပေးသည်။ ဒီတော့ စာအုပ် ရောင်းရ လေလေ စာရေးဆရာက ပိုရလေလေ။

ယခုလည်း လွန်ခဲ့သော ၁၉၆၈ ခုနှစ်ခန့်က ထုတ်ဝေခဲ့သော 'လေ ဆိပ်' အဖုံးပျော့နှင့် စောင်ရေ ၅၁ သိန်း ရောင်းချခဲ့ရပြီ ဖြစ်ကြောင်း စာရေးဆရာက သိနေသည်။ သို့သော် ၁၉၇၆ ခုနှစ် မတ်လကျမှ အဖုံး ပျော့နှင့် စတင် ထုတ်ဝေခဲ့သော 'မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်' ကမူ တစ်လ

အတွင်း အုပ်ရေ ၂၅ သိန်း အထိ ရောင်းခဲ့ရသည်သာမက ‘မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်’ ကို ရုပ်မြင်သံကြားမှ မပြသနိုင်မီ ခြောက်လခန့် အတွင်း အုပ်ရေ ၄၁ သိန်း ရောင်းချခဲ့ရသည်။ သည်တော့ ‘မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်’ က ပိုစွဲသည်။ ပိုသွက်သည်။ ပိုရောင်းကောင်းသည်။ ဒါက အာသာ ဟေလီ ကိုယ်တိုင် ကြိုတင် ခန့်မှန်းထားချက် ဖြစ်သည်။

(၄)

ယနေ့အထိ အာသာ ဟေလီသည် စာအုပ် ခုနစ်အုပ်သာ ရေးသား ထုတ်ဝေနိုင်သေးသည်။ သို့သော် သူ ရေးသမျှ စာအုပ် အားလုံးကို ရုပ်ရှင် ရိုက်ရန် ဝယ်ယူသွားကြလေပြီ။ ထို ခုနစ်အုပ် အနက် ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူး ပြသပြီးမှာ ငါးအုပ်၊ ရုပ်မြင်သံကြားမှ တင်ဆက်ခဲ့သည်က တစ်အုပ်၊ ဖလင် ကော်ပြားပေါ်သို့ မှတ်တမ်း အတင် မခံရသေးသည် က တစ်အုပ်။

ထိုဝတ္ထုမှာ ကားလောကကို ဇာတ်အိမ် ဖွဲ့ထားသော ‘ဝိုးလ်စ်’။

‘မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်’ ကို ရော့စ် ဟန်တာ ပါရမောင့် ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီက ခြောက်နာရီခွဲ ကြာအောင် ပြသရသော ရုပ်မြင်သံကြား ရုပ်ရှင် အဖြစ် နာမည်ကြီး သရုပ်ဆောင် ကတ် ဒေါက်ဂလပ်စ်နှင့် ခရစ်စတိုးဖာ ပလန်း မားတို့ကို ငှားရမ်း၍ ရိုက်ကူး ပြသခဲ့သည်။ ‘မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်’ ကို ရုပ်မြင်သံကြားက ပြသရာတွင် လူကြိုက် များသောကြောင့် ‘ဝိုးလ်စ်’ ကိုလည်း ရုပ်မြင်သံကြားမှ ပြသရန် စီစဉ်နေလေပြီ။

အာသာ ဟေလီ၏ အခြား ဝတ္ထုများကို ရုပ်ရှင် အဖြစ် ပြသခဲ့ပြီး နောက် ‘မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်’ ကျမှ ရုပ်မြင်သံကြား ရုပ်ရှင် အဖြစ် ပြသ ခဲ့သည်ကို တချို့က နားမလည်ကြချေ။ စာရေးဆရာ၏ အဖြေကတော့ ရှင်းသည်။ ရုပ်ရှင် ရိုက်လျှင် စာအုပ်ထဲတွင် ပါသမျှကို ပြသနိုင်မည် မဟုတ်။ အဖြတ် အတောက် ခံရမည်။ ရုပ်မြင်သံကြား ရုပ်ရှင်ကမူ ခြောက်နာရီခွဲ ကြာအောင် ပြသရသော ရုပ်ရှင်ကား အဖြစ် ရိုက်ကူး ပြသသောကြောင့် စုံစုံစေ့စေ့ ပါမည် ဖြစ်၍ ရောင်းလိုက်သည်ဟု ဆို သည်။

ဒါကလည်း တကယ်တော့ သိပ်မဆန်းလှ။ တစ်ချိန်တုန်းက ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီများသည် ဈေးကွက်တွင် စွဲသော စာအုပ်ကို ဝယ်၊ နာမည်ကြီး ဇာတ်ညွှန်းဆရာများနှင့် ဇာတ်ညွှန်း ခွဲ၊ နာမည်ကြီး သရုပ်ဆောင်များ

ကို ငှား၊ ရုံတင် ပြသသော အခါ ဝက်ဝက်ကွဲ ဝင်ငွေ ရ။ ယခု ထို လမ်းစဉ်ကို ရုပ်မြင်သံကြား ကုမ္ပဏီများက အတု ခိုးလာကြသည်။

ရောင်း အစွဲဆုံး စာအုပ်များကို အလှအယက် ဝယ်ကြသည်။

ငွေကုန် ကြေးကျ ခံပြီး ရိုက်ကူးကြသည်။

စာရေးဆရာများကလည်း ရုပ်မြင်သံကြားက ဝယ်ယူမည် ဆိုလျှင် လက် မတွန့်ကြတော့။ နောင်တွင် နာမည်ကြီး စာအုပ်တိုင်းကို ရုပ်ရှင် ပိတ်ကားပေါ်တွင် မြင်ရဖို့တောင် ခပ်ခက်ခက် ဖြစ်နေလေပြီ။

(၅)

အာသာ ဟေလီသည် စာအုပ် အထွက်ကျဲသည်။ တစ်အုပ်နှင့် တစ်အုပ် အကြားတွင် သုံးနှစ်ခန့် ကွာခြားတတ်သည်။ ဒါကလည်း သူ ရေးပုံ ရေးနည်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ အာသာ ဟေလီသည် သူ ရေးမည့် အကြောင်း အရာကို အချိန်ယူ၍ စနစ်တကျ သုတေသန ပြုလုပ်ပြီးမှ ရေးသားလေ့ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တစ်နည်း ပြောရသော် သူသည် စိတ်ကူးယဉ် ရသ စာပေ စာရေး ဆရာ မဟုတ်။ စိတ်ကူးယဉ် သုတ စာပေ စာရေးဆရာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည် ထင်သည်။

သူ ရေးပုံ ရေးနည်းက နည်းနည်းတော့ ဆန်းသည်။ ပထမဦးဆုံး သူ ရေးမည့် အကြောင်းအရာကို ရွေးချယ်ရသည်။ ဒါကလည်း နောင် သုံး လေးနှစ် အကြာတွင် ရေပန်းစားလိမ့်မည်ဟု ထင်သော အကြောင်း အရာကို ရွေးချယ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ ရေးမည့် အကြောင်းအရာကို ရွေးချယ်ပြီးသော အခါ အချက်အလက် စုဆောင်းရန် ခရီး ထွက်တော့ သည်။ ထိုကဲ့သို့ အချက်အလက် ရှာဖွေရန် ခရီး ထွက်သည်ကလည်း အနည်းဆုံး တစ်နှစ်ခန့် ကြာသည်။

သူ 'မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်' အတွက် အမေရိကနှင့် ကနေဒါရှိ ဘဏ် တိုက်ကြီး ဆယ့်နှစ်ခုသို့ သွားရောက် လေ့လာခဲ့သည်။ ဘဏ်တိုက် လေးခုမှာပင် တစ်လခန့် ကြာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဥရောပတိုက်သို့ ဆက် သွားသည်။ ဆွစ်ဇာလန် ဘဏ်လုပ်ငန်းကိုလည်း လေ့လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ လန်ဒန် ဘဏ်လုပ်ငန်းကို သွားရောက် လေ့လာသည်။

အချက်အလက်များ အစုံအလင် ရရှိပြီဟု ထင်သော အခါ ခရီး ထွက်ရာမှ အိမ်ပြန်လာပြီး ခြောက်လခန့် ကြာအောင် အစီအစဉ် ပြု

လုပ်ပြန်သည်။ သူ စုဆောင်း မှတ်သားလာသော မှတ်စုများကို ဘာသာရပ် အလိုက် ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာပြီး ဖိုင်တွဲ တစ်ခုစီ ဖွင့်သည်။ ၎င်းနောက် ထိုဖိုင်တွဲများကို အသေးစိတ် လေ့လာပြီး ဇာတ်ကောင်များကို မည်ကဲ့သို့ သရုပ် ဖော်မည်၊ မည်သည့် နေရာတွင် မည်ကဲ့သို့ သရုပ်ဖော်မည် စသည်ဖြင့် ဇာတ်ကွက် တစ်ကွက်ချင်း အတွက် အသေးစိတ် အကြံဉာဏ် ထုတ်တော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်လုံး အတွက် ဇာတ်လမ်း ကျောရိုးကို အစ အဆုံး စဉ်းစားပြီးသား ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဝေဝေဆာဆာ ဖြစ်လာအောင် အခြား အခြားသော ဇာတ်ကွက် ဇာတ်လမ်းကလေးများနှင့် ယှက်နွယ် ပေါင်းစပ်ပေးရန် စိတ်ကူးနေခြင်းသာ။

ထို့နောက် ဇာတ်လမ်း အကျဉ်းချုပ်ကို ချရေးကြည့်သည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ သူ ရေးသော ဇာတ်လမ်း အကျဉ်းချုပ်မှာ တစ်မျိုးတည်း မဟုတ်၊ သုံးလေးမျိုး ဖြစ်သည်။ သူက သူ ရေးသမျှ ဇာတ်လမ်း အကျဉ်းချုပ် အားလုံးကို ထုတ်ဝေသူ အယ်ဒီတာများထံ ပေးဖတ်ပြီး အကြံဉာဏ် ရယူလေ့ ရှိသည်။ ဤနည်းဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ပြင်ဆင် ရေးသားပြီးနောက် ခြောက်လခန့် ကြာမှ သူ ရေးမည့် ဝတ္ထု၏ ဇာတ်လမ်း အကျဉ်းချုပ်ကို ရရှိလေတော့သည်။

ယခု အာသာ ဟေလီ ရေးသားနေဆဲ ဝတ္ထု၏ ဇာတ်လမ်း အကျဉ်းချုပ်မှာ ၃၉ မျက်နှာ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

(၆)

အာသာ ဟေလီ ရေးခဲ့သည့် ဝတ္ထုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့မည်ပုံ ဂယက် ရိုက်ခဲ့ကြောင်း မေးမြန်းရာ သူက.....

‘လေဆိပ် ဝတ္ထုတုန်းကတော့ ဘယ်သူကမှ စိတ်မဆိုးကြဘူး၊ အဲ ဝိုးလစ်ကျတော့ မော်တော်ကား လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေက သိပ် မကြိုက်ကြဘူး၊ ဒါကလည်း ကျုပ်က မော်တော်ကား စက်ရုံကြီးတွေမှာ အလုပ် လုပ်ရတာ သိပ်ပျင်းစရာ ကောင်းတယ်လို့ ရေးခဲ့တာကို မကြိုက်ကြဘူး၊ နောက်တစ်ချက်ကလည်း တနင်္လာနေ့မှာ သောကြာနေ့မှာ စက်ရုံက ထွက်လာတဲ့ ကားတွေမှာ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ ပါတတ်တယ်၊ မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီတွေရဲ့ ကြီးကြီး မာစတာတွေကတောင် သူတို့ စီးမယ့် ကားကို အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ကြာသပတေးနေ့တွေမှာပဲ လုပ်ခိုင်းတယ်လို့

ငွေကုန်သည်

ထည့်ရေးလိုက်တဲ့ ကိစ္စပဲ။ ဒါကလည်း ကျုပ်က အမှန်အတိုင်း ရေးလိုက် တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဝိုးလိမ် ထွက်လာတော့ ဒီကားဟာ တနင်္လာနေ့နှင့် သောကြာနေ့မှာ ထုတ်လုပ်တဲ့ ကားပါလို့ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ပြော ပြီး ရောင်းရဲတဲ့ ကား ကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူးလို့ ပြောကြတာပဲ’

‘ငွေကုန်သည်’ ကိုမူ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများက ဝေဖန် ပြစ်တင် ခြင်း မပြုလုပ်ကြသော်လည်း အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားများကြောင့် ငွေကြေး ဖောင်းပွမှု ဖြစ်နိုင်သည် ဆိုသည့် ဝေဖန်ချက်ကို မကြိုက်ကြ ကြောင်း အာသာ ဟေလီက ရှင်းပြသည်။

အာသာ ဟေလီ ယခု ရေးနေသည့် စာအုပ် အကြောင်း မေးမြန်းရာ စာရေးသူက ထုတ်ပြောရန် ငြင်းလေသည်။ ဒါကလည်း သူ မန်းနီး ချိန်းဂျားစ်ကို ရေးမပြီးသေးမီ ဇာတ်လမ်း ပေါက်ကြားသွားမှုနှင့် စပ် လျဉ်း၍ စာအုပ် ထုတ်ဝေသူက အပြစ်တင်ခဲ့သောကြောင့် နှုတ်ပိတ်ရေငုံ လုပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ရှင်းပြသည်။

သို့သော် သူ ရေးနေဆဲ ဝတ္ထုမှာ ၁၉၇၇ ခုနှစ် အကုန်တွင် ပြီးစီးမည် ဟု ခန့်မှန်းရပြီး ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဆောင်းဦး ရာသီတွင် စတင် ရောင်းချ နိုင်လိမ့်မည် ခန့်မှန်းကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

အာသာ ဟေလီ ပရိသတ်များ စောင့်မျှော်ကြပါကုန်။

မောင်မြင့်ကြွယ်
(၂၀၊ ၈၊ ၇၇)

အပိုင်း (၁)

000000

(၁)

နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြာသည့်တိုင်အောင် အောက်တိုဘာလ ပထမပတ်မှ ရက် နှစ်ရက်ကို သတိတရ ဖြစ်နေကြမည်မှာ သေချာသည်။

အဆိုပါ ရက်သတ္တပတ်၏ အင်္ဂါနေ့တွင် ပထမ အမေရိကန် ကုန်သွယ်မှု ဘဏ် (အက်ဖ်အမ်အေ) ၏ လက်ရှိ ဥက္ကဋ္ဌ ဘင် ရိုဆယ်လီက ဘဏ်ဝန်ထမ်း အားလုံး စိတ်ချောက်ချားစေမည့် သတင်းကို ထုတ်ပြောလိုက်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်မူ အက်ဖ်အမ်အေ၏ အမြဲတေဘဏ်ဟု ဆိုလောက်သည့် မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲတွင် ငွေခိုးမှု တစ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုမူခင်းမှ စ၍ စီးပွား ပျက်မှု၊ အသက် ဆုံးရှုံးမှု စသည့် ကြေကွဲဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်များ ဆက်တိုက် ဖြစ်ပွားလာမည် ဆိုသည့် အချက်ကို မည်သူကမျှ ကြိုတင် သိမြင်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပါချေ။

ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဘင် ရိုဆယ်လီက ထိုသတင်းကို ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမပါ ဖြန့်ခနဲ ထုတ်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူက ဘဏ်ဝန်ထမ်းများထဲမှ ရင်းနှီး ခင်မင်သည့် လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် တချို့နှင့် ဘဏ်မှ အဆင့်မြင့် ဝန်ထမ်းများ ကိုသာ ဖုန်း ဆက်၍ ဖိတ်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အစည်းအဝေးသို့ ဖိတ်ခေါ်ခံရသူ အားလုံးထံ အကြောင်း ကြားခဲ့ပုံမှာ လည်း တစ်ထေရာတည်းပင် ဖြစ်သည်။ ဘဏ်ရုံးချုပ်ရှိ ဘုတ်အဖွဲ့ စည်းဝေး ခန်းမသို့ မနက် ဆယ့်တစ် နာရီ အရောက် လာခဲ့ကြပါ ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။

ယခု ဘုတ်အဖွဲ့ စည်းဝေး ခန်းမထဲသို့ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌကြီးက လွဲ၍ လူ ပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့် ရောက်ရှိနေလေပြီ။ ရောက်နေသူများသည် ကိုယ့်လူစုနှင့် ကိုယ် စုစုဝေးဝေး စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြသည်။ ကုလားထိုင်များတွင် တစ်ယောက်မျှ ဝင်မထိုင်ကြသေး။

စကား ပြောသံများ အပေါ်တွင် လွှမ်း၍ ထွက်ပေါ်လာသော အသံကြောင့် အသံ လာရာဘက်သို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်မိကြ၏။

‘ဟေ့ ဘယ်သူက ခွင့်ပြုလို့လဲ’

ရှယ်ရီ (ဝိုင် အရက်) များကို ဖန်ခွက်များထဲသို့ ငှဲ့ထည့်နေသူ စားပွဲထိုး တစ်ယောက်ကို ဘဏ်၏ အမှုဆောင် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် စာရင်းကိုင်ချုပ် ဖြစ်သူ ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်က လှမ်းငေါက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟေးဝဒ်က စည်းကမ်း ကြီးသည်။ အရက် လုံးဝ သောက်သူ မဟုတ်။ သူက ‘ဒီလောက် စောစောစီးစီး အရက် သောက်ရသလား’ ဆိုသော အမူ အရာနှင့် လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် အရက် ဖန်ခွက် များကို လှမ်းယူရန် ကြံနေသော လက် အချို့မှာ ပြန်ရပ်သွားကြသည်။

‘မစ္စတာ ဘင် ရိုဆယ်လီ ကိုယ်တိုင် ခိုင်းထားတဲ့ ကိစ္စပါ ဆရာ၊ သူ ခိုင်းတဲ့ အတိုင်း အကောင်းဆုံး ရှယ်ရီကို ယူလာပါတယ်’

စားပွဲထိုးက ဟေးဝဒ်ကို ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ဤတွင် ခေတ်ဆန်ဆန် မီးခိုးနုရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသူ လူခပ်ထွားထွား တစ်ဦးက နောက် သို့ လှည့်ကြည့်ရင်း ဝင်ပြောလိုက်၏။

‘အကောင်းဆုံး ရှယ်ရီ ဆိုရင်တော့ ဘယ်အချိန်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် လက်လွတ် ခံလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ’

ယခုလို ဝင်ပြောသူ အဲလက် ဗန်ဒါဗော့သည်လည်း အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ် ၏ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့ နှစ်ဦးက ဘင် ရိုဆယ်လီကို တိုက်ရိုက် တာဝန် ခံကြရသည်။ သူတို့ နှစ်ဦး၏ အပြင်ပန်း ဆက်ဆံရေးမှာ ပြေလည်သည်ဟု ထင်ရသော်လည်း တစ်ဦးထက် တစ်ဦးက ကြောရန် ပြိုင် ဆိုင်နေကြသည့် မဟာ ပြိုင်ဘက်ကြီးများ ဖြစ်သည်။ ဝန်ထမ်းများသည်လည်း သူတို့ နှစ်ဦးကြောင့် ဒုပ်စု ကွဲနေသည်။

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့က ဝိုင် အရက် ဖန်ခွက် နှစ်လုံးကို လှမ်းယူပြီး တစ် ခွက်ကို အက်ဒ်ဝီနာ ဒီအော်ဆီထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ အက်ဒ်ဝီနာသည် အဲလက်ကို ကြည့်ညိုသူ အုပ်စုဝင် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် အချိုး အစား ကျနု ပြေပြစ်ပြီး အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်၏ အဆင့်မြင့် အမျိုးသမီး ဝန် ထမ်း ဖြစ်သည်။

အက်ဒ်ဝီနာက ကျေးဇူးတင် စကား ပြောပြီး ဝိုင် အရက်ခွက်ကို လှမ်းယူ သည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ဝိုင် အရက်ခွက်များကို အလျှိုလျှိုနှင့် လှမ်းယူကြ

လေ၏။ ရိုစကိုး ပေးဝဒ်သည် စိတ်ဆိုးသွားသော်လည်း ဒေါသကို ချုပ်တည်း
၍ ဘာမျှ မပြောဘဲ နေလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်၏ လုံခြုံရေး တာဝန်ခံ ဒုတိယ
ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ဦး ဖြစ်သူ နိုလန် ဝိန်းရွှိက်သည် ဘုတ်အဖွဲ့ စည်းဝေး ခန်းမဆောင်
၏ တံခါးပေါက်ဝသို့ ရောက်လာပြီး အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘မစွစံ ဒီအော်ဆီနှင့် လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ မစွတာ ဘင် ရိုဆယ်လီ
ရောက်လာပါပြီ’

တီးတိုးစကား ပြောသံများ ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်သွားသည်။ ဘင် ရို
ဆယ်လီက ပြီးယောင်ယောင် မျက်နှာထားနှင့် အခန်းထဲရှိ ပရိသတ်ကို မျက်စိ
ဝေ့၍ ကြည့်လိုက်၏။ သူသည် ဆံပင် ငွေရောင်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး ငွေရောင် ဖြစ်
သော်လည်း တက်တက်ကြွကြွ ရှိလှသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ယနေ့တွင်မူ ကြိမ်
တုတ် တစ်ချောင်းကို အားပြု၍ လမ်းလျှောက်လာသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

ဘင် ရိုဆယ်လီသည် နိုလန် ဝိန်းရွှိက်၏ အကူအညီနှင့် စားပွဲထိပ်မှ
ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး ပရိသတ်ကို လက်နှင့် ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

‘ကဲ ကဲ ရင်းရင်းနှီးနှီး စကားစမြည် ပြောကြရအောင်၊ ကုလားထိုင်မှာ
ဝင်ထိုင်ကြလေ၊ သိပ်လည်း ကြာမှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး’

ဘင် ရိုဆယ်လီက အရက် ဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်၏။ အက်ဒီစီနာနှင့်
ပရိသတ် တချို့က ကုလားထိုင်များတွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။ တချို့ကမူ မိုးတိုး
မတ်တတ် ရပ်နေဆဲပင်တည်း။ အရက် ဖန်ခွက်များကို လိုက်လံ ဝေငှပေးနေသူ
စားပွဲထိုးသည် အခန်း အပြင်ဘက်သို့ ပြန်ထွက်ရင်း အခန်း တံခါးကို ပြန်ပိတ်
ပေးသွားသည်။ အဲလက်က ဝိုင် အရက်ခွက်ကို မြှောက်ရင်း ပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ ဒီကနေ့ ဒီကို စုစုဝေးဝေး လာရတဲ့ ကိစ္စက ဝမ်းသာစရာ
ကောင်းတဲ့ အခမ်းအနား တစ်ခုကို လာရသလို ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာကိစ္စ
အတွက် ဆိုတာကိုတော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မသိရသေးဘူး’

ဘင် ရိုဆယ်လီက ပြုံးလိုက်သည်။ သို့သော် မချီပြုံးကလေး။

‘အဲလက်ရယ်၊ ဝမ်းသာစရာ ကောင်းတဲ့ ကိစ္စမျိုး ဆိုရင် သိပ်ကောင်း
မှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အခု ကိစ္စမှာတော့ အရက်ကလေး အခံရှိမှ ဖြစ်မယ် ထင်လို့’

သူ့ အဖြေ စကားကြောင့် အခန်းထဲရှိ လူတိုင်းလိုလို ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား
ကြသည်။

ဘင် ရိုဆယ်လီက ဆက်ပြောပြန်၏။

ကျုပ်ကို ဆေးကုနေတဲ့ ဆရာဝန်တွေက ကျုပ် လူ့ပြည်မှာ ကြာကြာ မနေရတော့ဘူးလို့ ထုတ်ပြောလာကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သိသင့်တယ် ထင်လို့ ခေါ်ပြီး အသိပေးတာပဲ’

သူက ရှယ်ရီ ဖန်ခွက်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း အရက် အနည်းငယ်ကို မျှဉ်း၍ စုပ်သောက်လိုက်၏။ အခန်းထဲတွင် ပိုငြိမ်သွားသည်။ ဘင် ရိုဆယ်လီက ကြိမ် တုတ်ကို အားပြု၍ ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ကိုင်းရင်း ဆက်ပြောသည်။

‘ကဲပါလေ၊ အားတုံအားနာ ဖြစ်မနေကြပါနှင့်၊ မိတ်ဆွေ အချင်းချင်း သိသင့်တဲ့ ကိစ္စမို့ ခေါ်ပြီး ပြောတာပါ၊ ပြီးတော့လည်း ခင်ဗျားတို့ စိတ်မှာ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလားလို့ သံသယ မဖြစ်အောင် ထပ်ပြောပြမယ်၊ ကြာကြာ မနေရတော့ဘူး ဆိုတာ သိပ်ကို သေချာတယ်၊ ရောဂါကတော့ အဆုတ် ကင်ဆာ ပဲ၊ အတော့်ကို ကျွမ်းနေပြီ၊ ခရစ္စမတ် အထိတောင် ခံမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့’

ဘင် ရိုဆယ်လီက သူ့ စကားကို ခဏ ဖြတ်လိုက်သည်။ သူ့ မျက်နှာ ပေါ်၌ ဇရာ ဖိစီးမှုက အတိုင်းသား ပေါ်နေသည်။

‘ကဲ ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားတို့ သိကြပြီ ဆိုတော့ သင့်တယ်လို့ ယူဆတဲ့ အချိန်မှာ ကျန်တဲ့ လူတွေကို ဖောက်သည် ချနိုင်ပါတယ်’

အက်ဒ်ဝိနာက တွေးလိုက်သည်။

‘အင်း ဒီအစည်းအဝေးခန်းထဲက ပြန်ထွက်သွားတာနှင့် ဒီသတင်းဟာ တောမီး လောင်သလို ပျံ့သွားမှာပါ’

ဤတွင် လုပ်သက်ရင့် ဘဏ်ဝန်ထမ်းကြီး တစ်ယောက်က ထပြောလိုက် သည်။

‘မစ္စတာ ဘင် ရိုဆယ်လီ၊ ဒါ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်တို့ကို တစ်ချိတည်း နှင့် အလဲ ထိုးလိုက်တာပဲ၊ ဘာပြန်ပြောရမယ် ဆိုတာကိုတောင် မသိတော့ပါ ဘူးဗျာ’

ရိုစကိုး ဟေးဝဒ်က ဝင်ပြောပြန်သည်။

‘အခု ကြားရတဲ့ သတင်းက စိတ်မကောင်းစရာ သတင်း တစ်ခုပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကြားရတဲ့ အတိုင်း မမှန်ပါစေနှင့်လို့ ဆုတောင်းပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဆရာဝန်တွေ ပြောတိုင်းလည်း မှန်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတော့ ...’

‘ဒီမှာ ရိုစကိုး၊ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလားလို့ သံသယ မရှိကြနှင့်လို့ ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ပြီးတော့ ငါက အကျော်အမော် ဆရာဝန်တွေနှင့် ကုခဲ့တာကွ’

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့က ဝင်ပြောသည်။

‘ဘင်၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်ကြရပါတယ်၊ ပြီး တော့လည်း ကျွန်တော် ခုနက ပြောခဲ့မိတဲ့ စကားကြောင့် ပိုပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါတယ်’

‘ဝမ်းသာစရာ ကောင်းတဲ့ အခမ်းအနားလို့ ပြောမိလို့လား၊ ကိစ္စ မရှိပါဘူး ကွာ၊ မင်း ဒီကိစ္စကို ကြိုသိထားတာမှ မဟုတ်တာ’

ဘင် ရိုဆယ်လီက မရယ်ချင် ရယ်ချင် ရယ်လိုက်သည်။

‘ဒါပေမဲ့ ငါဟာ တစ်သက်လုံး မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ နေခဲ့ရ တယ်၊ လူတိုင်း လူတိုင်း ဒီလိုနေကြရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ အဲဒါ အတွက် ဝမ်းသာတဲ့ အနေနှင့် အခမ်းအနား လုပ်မယ် ဆိုရင်လည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲပေါ့’

ဘင် ရိုဆယ်လီက အင်္ကျီအိတ်များကို လက်နှင့် ပုတ်စမ်းလိုက်သည်။

ပြီးမှ ပရိသတ်ကို မျက်စိ ကစားရင်း ပြောလိုက်၏။

‘စီးကရက် ရှိရင် ပေးကြစမ်းပါကွာ၊ ငါ့ကို ဆရာဝန်တွေက ဆေးလိပ် ပေးမသောက်ကြဘူး’

ဤတွင် စီးကရက် ဘူးများ အလျှိုလျှို ပေါ်လာကြသည်။

သို့သော် ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်က ဝင်ဟန်လိုက်၏။

‘သောက်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား’

ဘင် ရိုဆယ်လီက အဖြေ မပေးပါ။ ကြောင်တောင်တောင် မျက်နှာထား နှင့် ပြန်ကြည့်နေသည်။ ဤတွင် အဲလက် ဗန်ဒါဗော့က ဘင် ရိုဆယ်လီ၏ စီးကရက်ကို မီးညှိပေးလိုက်၏။

အဲလက်၏ မျက်လုံးအိမ် အတွင်း၌ မျက်ရည်စများ ရီဝေနေသည်။

‘အေးပေါ့လေ၊ ကြိုကြိုတင်တင် သိရတာ တစ်မျိုးလည်း ကောင်းတယ်၊ တစ်မျိုးလည်း မကောင်းဘူး’

ဘင် ရိုဆယ်လီက ဘာကိစ္စကို ရည်စူး ပြောဆိုနေကြောင်း အခန်းထဲ၌ ရှိသူတိုင်း သိကြသည်။

ဘင် ရိုဆယ်လီ တစ်ယောက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေသည့် ကိစ္စမှာ သူ ခြေရာကို နင်းမည့်သူ မကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းက ကျဆုံးခဲ့ရရှာသည်။ သူ့ခြေရာကို နင်းရန် အလားအလာ ရှိသည့် မြေးတစ်ယောက်မှာလည်း မကြာမီကပင် ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲ၌ အချည်းနှီး ကျဆုံးခဲ့ရပြန်သည်။

ဘင် ရိုဆယ်လီ တစ်ယောက် အပြင်းအထန် ချောင်းဆိုးလာသဖြင့် နိုလန် ဝိန်းရှိုက်က သူ့လက်ထဲက စီးကရက်ကို ယူလိုက်ရသည်။ ဘင် ရိုဆယ်လီ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ အလွန် ဆိုးရွားနေကြောင်း သိသာ ထင်ရှားလှသည်။

ထိုနေ့သည် ဘင် ရိုဆယ်လီ တစ်ယောက် အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်သို့ နောက်ဆုံး အကြိမ် လာရောက်ခဲ့သည့် နေ့ ဖြစ်ကြောင်း မည်သူမျှ ကြံ၍ မရိပ်မိခဲ့ကြ။

အခန်းထဲရှိ ပရိသတ်သည် ဘင် ရိုဆယ်လီထံ တစ်ဦးချင်း သွား၍ လက် ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ အက်ဒီဝီနာ ဒီအော်ဆီ၏ အလှည့်သို့ ရောက်သော အခါ အက်ဒီဝီနာက ဘင် ရိုဆယ်လီ၏ ပါးပြင်ကို ညင်သာစွာ တစ်ချက် မွှေးမွှေး ပေးလိုက်သည်။

ဤတွင် အဘိုးကြီးက ပြန်၍ မျက်စိ တစ်ချက် ပစ်လိုက်၏။

(၂)

အစည်းအဝေး ခန်းမထဲက ပထမဦးဆုံး ထွက်လာသူမှာ ရို့စကိုး ဟေးဝဒ် ဖြစ်သည်။ ယခု ကြားလိုက်ရသည့် သတင်းပေါ်တွင် မူတည်၍ ချက်ချင်း လက်ငင်း လုပ်ရမည့် ကိစ္စ နှစ်ခု ရှိလာသည်။

ပထမ ကိစ္စမှာ ဘင် ရိုဆယ်လီ ကွယ်လွန်သည့် အခါ အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်ကို သူ့လက် သူ့ခြေ ဖြစ်အောင် လွှမ်းမိုးနိုင်ရေးပင် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ အချက်မှာ သူ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်အောင် မဲဆွယ် စည်းရုံး လှုံ့ဆော်ရေးပင်တည်း။

ဟေးဝဒ်သည် ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ရန် အလားအလာ ရှိသူ တစ်ဦး ဖြစ် သည်။ သူလိုပင် အဲလက် ဗန်ဒါဗော့သည်လည်း အလားအလာ ရှိသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူနှင့် စာလျှင် အဲလက် ဗန်ဒါဗော့ကို ဘဏ်ဝန်ထမ်းများက ပို သဘော ကျကြသည်။ သို့သော် ဘုတ် အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများကမူ သူ့ကို ပို သဘော ကျကြသည်ဟု သူ ထင်သည်။

သူ့ရုံးခန်းသို့ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ရို့စကိုးသည် မဲဆွယ်ရေး လုပ်ငန်း စဉ်ကို ချက်ချင်း အကောင်အထည် ဖော်သည်။ စားပွဲတွင် ထိုင်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သူ မစ္စစ် ကာလဟန်ကို ခေါ်ပြီး စက်သေနတ် ပစ်သလို ညွှန်ကြားချက်များ ထုတ်လိုက်သည်။

ပထမ ညွှန်ကြားချက်မှာ ယနေ့ အစည်းအဝေးသို့ အဖိတ် မခံရသည့် ဘုတ်အဖွဲ့ လူကြီးများကို သူကိုယ်တိုင် ဖုန်းဖြင့် စကားပြောချင်သည်။

ဒုတိယ ညွှန်ကြားချက်မှာ အလွန် အရေးကြီးသော ဖုန်းများမှအပ ကျန် ဖုန်းခေါ်သံများကို သူ မကြားလို၊ သူ့ကို မနှောင့်ယှက်ရ။ တတိယ ညွှန်ကြား ချက်မှာ အမြဲတမ်း ဖွင့်ထားလေ့ ရှိသော သူ့ ရုံးခန်း တံခါးကို ပိတ်ထားရန် ဖြစ်သည်။ အက်ဖ်အမ်အေရှိ ထိပ်ပိုင်း စီမံခန့်ခွဲရေး ဝန်ထမ်းများ၏ ရုံးခန်း တံခါးများကို အစဉ်အလာ အရ အမြဲတစေ ဖွင့်ထားခဲ့သော်လည်း ယခုကိစ္စတွင် လုံခြုံမှု ရှိဖို့က ပိုအရေးကြီးသည် မဟုတ်ပါလား။

ယနေ့ အစည်းအဝေးတွင် အက်ဖ်အမ်အေမှ ဝန်ထမ်း တချို့က လွဲလျှင် ပြင်ပမှ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီး နှစ်ဦးသာ ပါကြောင်း သူ သတိ ထားလိုက်မိ သည်။ ထို့ကြောင့် ကျန် ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီး ဆယ့်ငါးဦးသည် ဘင် ရိုဆယ် လီ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ သတင်းကို မသိနိုင်သေးကြောင်း ထင်ရှား သည်။ ထိုသတင်းကို သူကိုယ်တိုင် သတင်းပေး ဖောက်သည်ချမည်ဟု ဆုံးဖြတ် လိုက်၏။

ယခုကိစ္စတွင် ဖြစ်နိုင်သည့် အလားအလာ နှစ်မျိုး ရှိသည်ဟု သူက တွက်ချက် ကြည့်လိုက်သည်။

ပထမ တစ်ချက်မှာ အရေးကြီးလှသည်။ ဤသတင်းကို ကြားသိရသူများ သည် သတိတရနှင့် ဦးဦးဖျားဖျား အသိပေးလာသူကို ခင်မင်စိတ် ဖြစ်လာ နိုင်သည်။ ဒုတိယ တစ်ချက်မှာ အက်ဖ်အမ်အေ၏ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ ဖြစ်ပါလျက် ဘင် ရိုဆယ်လီက ကြိုတင် အသိ မပေးသောကြောင့် စိတ်ကွက် သွားနိုင်စရာလည်း ရှိသည်။ သူက ထိုနှစ်ချက် အပေါ် မူတည်၍ အမြတ် ထုတ်ရန် စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီး အများစုသည် မြို့ထဲတွင် မရှိကြ။ ရပ်ဝေးသို့ ရောက်နေကြသည်။ သို့သော် အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သူ မစ္စစ် ကာလဟန်က မရ မက ရှာဖွေပြီး ဆက်သွယ် ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

နာရီဝက်ခန့် ကြာသောအခါ ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်သည် ဂုဏ်သရေရှိ ဟာရီး အော်စတင်ကို ဆက်သွယ်၍ သတင်း ပို့နိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

‘ဘဏ်ဝန်ထမ်းတွေတော့ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ် ချောက်ချား သွား ကြတယ် ခင်ဗျ။ တချို့ကလည်း ဘင် ရိုဆယ်လီ ပြောသလို မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်နေကြတယ်’

‘အို ဘုရားသခင်၊ သူက ဒီသတင်းကို သူကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြောရသတဲ့လား ဗျာ’

ဟာရီး အော်စတင်သည် မြို့တော်၏ ကျက်သရေဆောင် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ တစ်ရံရော အခါက အောက်လွှတ်တော် တွင် အမတ် အဖြစ် လေးနှစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ထိုအချိန်မှ စ၍ သူ့နာမည် ရှေ့တွင် ‘ဂုဏ်သရေရှိ’ ဆိုသော နာမ ဝိသေသန တပ်ခေါ်ခြင်းကို နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် လက်ခံခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ယခု သူသည် ပြည်နယ် အတွင်းရှိ အကြီး ဆုံး ကြော်ငြာ ကုမ္ပဏီ တစ်ခုကို ပိုင်ထားသူ ဖြစ်သည်။ အက်ဖ်အမ်အော့ဇာဏ် တွင် ဘဏ် ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီး အဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ ထမ်းဆောင် နေ ခဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့် ဘဏ်တွင် ဩဇာတိက္ကမ ရှိသူသည် ဖြစ်သည်။

ဟာရီး အော်စတင်၏ လေသံကို ကြားရသောအခါ ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်က ရလာသည့် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ဆက်ပြောသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီကိစ္စမှာ လုပ်ပုံ ကိုင်ပုံက တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေတယ်၊ အမှန်ကတော့ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေကို ဘာပြုလို့ အရင်ဆုံး ကြို အသိ မပေးတာလဲ ဆိုတာက ပဟေဠိကြီး တစ်ခု ဖြစ်လာတယ်၊ ကျွန်တော့် သဘော ကတော့ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေကို အရင်ဆုံး အသိပေးသင့်တယ်လို့ ထင် တာပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က တာဝန်သိစွာ ခင်ဗျားနှင့် ကျန်တဲ့ လူကြီး တွေကို ကိုယ်တိုင် သတင်း ပို့နေတာပါ ခင်ဗျာ’

တစ်ဖက်မှ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘မှန်တယ် ရို့စကိုး၊ ဒီနေရာမှာတော့ တို့နှစ်ယောက် သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်တယ်၊ အခုလို သတိတရ သတင်း ပို့တာကိုလည်း ကြိုဆိုပါတယ်’

‘ကျေးဇူး တင်ပါတယ် ဟာရီး၊ ခုလို ကိစ္စမျိုးမှာ ဘာလုပ်သင့်တယ် ဆို တာကို ရုတ်တရက် ဆုံးဖြတ်ဖို့ သိပ်ခက်တယ်၊ တစ်ခု သေချာတာကတော့ တစ်ယောက်ယောက်က ခေါင်းဆောင်ပြီး လုပ်ဖို့ လိုလာမှာပေါ့’

ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်သည် ဆွေကြီးမျိုးကြီး အုပ်စုမှ ဆင်းသက် ပေါက် ဖွားလာသူ ဖြစ်သည်။ သူက အထက်တန်းလွှာတွင် ဝင်ဆံ့နိုင်သည့် အတွက် ဂုဏ်ယူနေသူ ဖြစ်သည်။ ရို့စကိုးက ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေဆီကို အသိပေးရတဲ့ အကြောင်းက ဒီသတင်း ဟာ ချက်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားမှာ သေချာတယ်၊ ပြီးတော့ တော်တော်လေး ဂယက် ရိုက်သွားမယ် ဆိုတာကလည်း သေချာတယ် ခင်ဗျာ’

‘မှန်တယ်ဗျို့၊ နက်ဖြန်ခါလောက်ကျရင် သတင်းစာဆရာတွေ သိသွားပြီး ဟိုမေး ဒီမေး လုပ်လာကြလိမ့်မယ်’

‘တကယ် မှန်တဲ့ အချက်ပါပဲဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီသတင်းကြောင့် အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုး ပေါက်သွားရင် ဘဏ်ရဲ့ ဖောက်သည်တွေက ဘဏ်ကို မယုံမကြည် ဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ ပြီးတော့ ဘဏ်ရဲ့ အစုရှယ်ယာ ဈေးနှုန်းလည်း ထိုးကျသွား နိုင်တယ်’

‘အယ်’

ဟာရီး အော်စတင်၏ စိတ်ထဲတွင် မည်သို့ မည်ပုံ တွေးတောနေမည်ကို ရှိစကိုး ဟေးဝဒ်က စဉ်းစားကြည့်လိုက်မိသည်။ ဟာရီး အော်စတင် ပိုင်ဆိုင် သော အော်စတင် မိသားစု ကုမ္ပဏီက အက်ဖ်အမ်အေ၏ အစုရှယ်ယာ မြောက် မြားစွာကို ဝယ်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။ ရှိစကိုးက ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘ဒါပေမဲ့ ဘုတ်အဖွဲ့က ဘဏ်ရဲ့ ဖောက်သည်တွေ ယုံကြည် စိတ်ချမှု လျော့ပါး မသွားအောင် ချက်ချင်း လက်ငင်း အလုပ် လုပ်ပြန်နိုင်မယ် ဆိုရင် ဘဏ်ကို ထိခိုက်မှု သိပ်မရှိနိုင်ဘူးလို့ ထင်တာပဲ’

‘ဘယ်လို လုပ်ရင် ကောင်းမယ် ထင်သလဲ’

‘အကြမ်းသဘော ပြောရရင် ဘဏ်မှာ ဦးဆောင်မှု အဆက် မပြတ်အောင် လုပ်ပေးရမယ်၊ အဲ ဆိုလိုတာကတော့ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ နေရာဟာ တစ်ရက်တလေ တောင် လစ်လပ် မသွားသင့်ဘူး၊ ဒီအခြေအနေကို ဘဏ်ရဲ့ ဘုတ်အဖွဲ့က မျက် ခြည်မပြတ် ထိန်းပေးဖို့ လိုတယ်’

တစ်ဖက်မှ အတော်ကြာအောင် ငြိမ်သွားပြီး ဟာရီး အော်စတင်၏ အသံ ပြန်ပေါ်လာသည်။

‘မှန်တယ်၊ ဦးဆောင်မှု အဆက် မပြတ်စေသင့်ဘူး ဆိုတဲ့ ကိစ္စ သိပ်မှန် တယ်၊ ဒီတော့ ဘင် ရိုဆယ်လီရဲ့ နေရာကို ဆက်ခံနိုင်မယ့်လူ ရွေးချယ်ဖို့ လို လာတယ်၊ ပြီးတော့ ဘင် ရိုဆယ်လီ မသေခင် သူ့နေရာမှာ ဘယ်သူ ဆက်လုပ် မယ် ဆိုတာကို ကြေညာထားသင့်တယ်၊ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သင့်တဲ့ လူကတော့ ခင်ဗျားပဲ ရှိစကိုး၊ ခင်ဗျားဟာ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်တယ်၊ မဖြစ်မနေ လုပ် တတ် ကိုင်တတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို ကျုပ် ထောက်ခံဖို့ ဝန်မလေး ဘူး၊ ဘုတ်အဖွဲ့ထဲက လူတချို့ကိုလည်း ကျုပ်က စည်းရုံးပေးနိုင်ပါသေးတယ်၊ အဲဒီလို လုပ်ပေးစေချင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ထင်တယ်’

‘အဲဒီလို ဆိုရင် သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်မိမှာ’

‘နေဦးလေ၊ ကျုပ်ကလည်း အပြန်အလှန် သဘောမျိုး တစ်ခါတလေ ပြန် ပြီး အကူအညီ တောင်းရလိမ့်မယ်’

‘နားလည်ပါတယ်ဗျာ’

‘ကဲ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက် တစ်ယောက် သဘောကို တစ်ယောက် က နားလည်သွားကြပြီပေါ့’

မှန်သည်။ ဒီဆွေးနွေးချက်သည် ရိုးစကိုး အတွက် ကျေနပ်စရာ ကောင်း သည်။ ဟာရိုး အော်စတင်က မဲဆွယ်ကောင်းသည်။ ကတိလည်း တည်သည်။ ဟာရိုး အော်စတင်နှင့် မပြောခင် အဆက်အသွယ် ရခဲ့သော ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများနှင့်လည်း ပြေပြေလည်လည် ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

သူ နောက်ထပ်၍ ဆက်သွယ်ရသူမှာ ရာဘာ ကုမ္ပဏီ ဥက္ကဋ္ဌ ဖိလစ် ဂျီ ဟန်ဆင် ဖြစ်သည်။ ဂျီဟန်ဆင်က ခေတ်ရှေ့ ပြေးနေသော အဲလက် ဗန်ဒါ ဗော့၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆများကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း ပြောပြ ဖွင့်ပြော လာသည်။

ဤတွင် ရိုးစကိုးက ပြန်ပြောလိုက်၏။

‘အဲလက်ဟာ ခေတ်ရှေ့ ပြေးနေရုံတွင်မက လူမှုရေး ပြဿနာကလေး တွေလည်း ရှိသေးတယ်ဗျာ’

‘ဘယ်လို ပြဿနာပါလိမ့်’

‘မိန်းမ ကိစ္စလေ၊ အဲဒီလို ကိစ္စမျိုး ဖြစ်လာရင်’

‘ဟာ အဲဒါ သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ ဒီပြင်လူတွေ မသိဖို့လည်း လိုတယ်၊ ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး’

‘အင်း ပြောရမယ် ဆိုရင် တစ်၊ သူ့မှာ အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာ ရှိတယ်၊ နှစ်၊ သူက တခြား အမျိုးသမီး တစ်ယောက်နှင့် ထွေးရောယှက်တင် ဖြစ်နေ တယ်၊ သုံး၊ အဲဒီ သူ့အမျိုးသမီးဟာ လက်ဝဲဝါဒီ လှုံ့ဆော်ရေးသမား တစ်ဦးပဲ၊ သူ့ အကြောင်း သတင်းစာထဲမှာ ခဏ ခဏ ပါလာတတ်တယ်၊ သူ့ကြောင့် ဘဏ်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်လာနိုင်တယ်၊ အဲဒီ အမျိုးသမီးက အဲလက်ကို ဘယ်လောက် အထိ လွှမ်းမိုးနေပြီလဲလို့ တစ်ခါ တစ်ခါ တွေးကြည့်မိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမျိုးဟာ လူကြားထဲမှာ ထုတ်ပြောဖို့ သိပ်မလွယ်တဲ့ ...’

‘ရိုးစကိုး၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုတော့ ပြောပြထားသင့်တယ်၊ ဒီကိစ္စမျိုးကို ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေ သိထားသင့်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီ အမျိုးသမီး နာမည်က မားဂျေ၊ ဘရက်ကင်ပါ’

‘အင်း ကြားဖူးတယ်၊ ကြားဖူးသလောက်ကတော့ မကြိုက်ချင်စရာတွေ ချည်းပဲ’

ဟေးဝဒ်က ပြုံးလိုက်သည်။

သို့သော် ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီး နှစ်ယောက်နှင့် နောက်ထပ် စကား ပြော ပြီးနောက် နောက်တစ်ယောက်နှင့် ထပ်ပြောသော အခါတွင်ကား စိတ်ပျက်စရာ ဖြစ်လာရပြန်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ နော့သမ် သံမဏိ ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌ လီယိုနတ် ကင်းစ်ဝုဒ် ဖြစ်သည်။

ရို့စကိုးက ဘင် ရိုဆယ်လီသည် သူ့ကျန်းမာရေး ကိစ္စကို ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများအား ကြို အသိပေးသင့်သည်ဟု ပြောလိုက်သော အခါ လီယိုနတ်က ‘ပေါက်တတ်ကရတွေ လာပြောမနေစမ်းပါနှင့်ကွာ၊ ကျုပ်သာ ဘင် ရိုဆယ်လီ ဆိုရင် သူ့လို လုပ်မှာပဲ၊ တကယ့်ကို ရင်းနှီးတဲ့ လူတွေကို ပထမဆုံး အသိပေး ရမှာပေါ့၊ အဲဒီနောက်မှ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေနှင့် ဘဏ်ဝန်ထမ်းတွေကို ပြောသင့်တယ်’ ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

အက်ဖ်အမ်အေ၏ စတော့ ရှယ်ယာဈေး ကျသွားနိုင်သည်ဟု ရို့စကိုးက ပြောသော အခါတွင်လည်း လီယိုနတ် ကင်းစ်ဝုဒ်က ‘အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဒီသတင်း အပြင် ရောက်သွားရင် နည်းနည်းပါးပါးတော့ ဈေးကျမှာပေါ့၊ ဒါ ပေမဲ့ တကယ် တန်ဖိုး ရှိတဲ့ အစုရှယ်ယာတွေ ဖြစ်နေလို့ တစ်ပတ် အတွင်း ပြန်ဈေးတက်လာမှာ သေချာတယ်၊ ပြီးတော့ ဒီဘဏ်ကလည်း စိတ်ချ ယုံကြည် ရတယ် ဆိုတာ အတွင်းလူ အားလုံး သိနေသားပဲ မဟုတ်လား’ ဟု ဖြေသည်။ ယင်းအပြင် ‘ဒီမှာ ရို့စကိုး၊ မင်း ဘာပြုလို့ မဲဆွယ်နေတယ် ဆိုတာ လယ် ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို ဘွားဘွားကြီး ပေါ်နေပြီ၊ ဒီတော့ ငါ့ဘဏ်ကလည်း ဘွင်းဘွင်း ပြောထားမှ တို့နှစ်ယောက်စလုံး အချိန် မကုန်ဘဲ ရှိလိမ့်မယ်၊ တကယ်တမ်း ပြောရရင် မင်းဟာ စာရင်းအင်း ထိန်းသိမ်းတဲ့ နေရာမှာတော့ ငါ တွေ့ဖူးသမျှတွေထဲမှာ အတော်ဆုံး လူတစ်ယောက်ပဲ၊ ဒီတော့ တကယ် လို့များ နော့သမ် သံမဏိ ကုမ္ပဏီဘဏ်ကို ပြောင်းသွားချင်တယ် ဆိုရင် လခ လည်း ပိုပေးမယ်၊ အစု ရှယ်ယာတွေကိုလည်း ဝယ်ခွင့်ပေးမယ်၊ ငါ့ဘဏ်က ဝန်ထမ်းတွေကို ရာထူး အပြောင်းအရွှေ့ လုပ်ပြီး မင်းကို ထိပ်တန်းမှာ ရာထူး တစ်နေရာ ရအောင် အချိန်မရွေး ဖန်တီးပေးမယ်လို့ ငါ ကတိပြုတယ်၊ အဲ ဒါပေမဲ့ မင်း ဘယ်လောက်ပဲ တော်တော်၊ လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုံးကို ခေါင်း ဆောင်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်း မင်းမှာ မရှိဘူး၊ ဒါက ငါ့ အယူအဆပဲ၊ အဲဒီ

အယူအဆကို ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးကျရင် ပြောပြရလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ လည်း မင်း သိအောင် ပြောရဦးမယ် ဆိုရင် ငါ သဘောကျတဲ့ လူက အဲလက် ဗန်ဒါဗော့ပဲ’

‘အေးဗျာ၊ အခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

‘ကောင်းပြီလေ၊ မင်း ငါ ပေးတဲ့ ကတိအတိုင်း ဒီဘက်ကို ကူးလာချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ငါ့ကို အချိန်မရွေး အသိပေးပါ’

လစာ ပိုမို ရရှိရေးမှာ ရဲ့စကိုး ဟေးဝဒ် အတွက် အရေးကြီးသည်မှာ မှန်သော်လည်း နော့သမ် သံမဏိ ကုမ္ပဏီသို့ သွားရောက် အလုပ် လုပ်ရန် စိတ်မကူးပါချေ။ ယင်းအပြင် အက်ဖ်အမ်အေ၏ ဥက္ကဋ္ဌ ရာထူးကို သူ ရရှိနိုင်သည် ဟူ၍လည်း ယုံကြည်လျက် ရှိသည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ့စားပွဲပေါ်မှ ဖုန်းက မြည်လာပြန်၏။ ထိုသူမှာ မစ္စတာ ဖလွိုက် လီဘဲယား ဖြစ်သည်။ ဤတွင် ရဲ့စကိုး ဟေးဝဒ်က အသံကို နှိမ့်၍ စတင် သတင်း ပို့လိုက်၏။

‘ဖလွိုက်ရေ၊ ဒီ စိတ်မကောင်းစရာ သတင်းကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ပဲ ပြောရတော့မယ်’

(၃)

ရဲ့စကိုး ဟေးဝဒ်လို ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးခန်းထဲမှ လူတိုင်း ကသောကမျော ပြန်ထွက်သွားကြသည် မဟုတ်။ တချို့မှာ အပြင်ဘက်တွင် ရစ်ဝဲ ရစ်ဝဲနှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြဆဲပင်။

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့က အက်ဒီနာထံသို့ လျှောက်သွားပြီး သူ့ရုံးခန်းကို လက်ညှိုး ထိုးပြရင်း ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

‘ခဏလောက် ဝင်ထိုင်ပါဦးလား’

အက်ဒီနာကလည်း သဘော တူလိုက်သည်။

အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်ရှိ ထိပ်ပိုင်း စီမံခန့်ခွဲရေး ဝန်ထမ်းများသည် ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေး ခန်းမနှင့် တစ်ထပ်တည်း ဘဏ်ရုံးချုပ် အဆောက်အဦ၏ သုံးဆယ့် ခြောက်ထပ်တွင် ရုံးထိုင်ကြသည်။

အဲလက်၏ ရုံးခန်းသို့ ရောက်သောအခါ အဲလက်က ဆေးတံကို ထုတ်၍ မီးညှိလိုက်သည်။ အက်ဒီဝီနာကလည်း ဓာတ်ဘူးထဲမှ ကော်ဖီကို ပန်းကန်ထဲ သို့ လောင်းထည့်လိုက်သည်။ သူတို့ နှစ်ဦး ခင်မင် ရင်းနှီးခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့် လှချေပြီ။ အက်ဒီဝီနာသည် အက်ဖ်အမ်အေ၏ မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲကို တာဝန် ခံရသူ ဖြစ်ပြီး ရာထူး အဆင့်အတန်းအားဖြင့် အဲလက်ထက် များစွာ အဆင့် နိမ့်သည်။ သို့သော် အဲလက်က သူ့ကို တန်းတူရည်တူ ဆက်ဆံလေ့ ရှိသည်။ လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း ကြိုးနီ စနစ် အတိုင်း အဆင့်ဆင့် မသွားဘဲ အက်ဒီဝီနာနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်လေ့ ရှိသည်။

‘အဲလက်၊ ရှင် တော်တော်ကို ပိန်သွားတယ်’

အဲလက်က ပြုံး၍ မေးလိုက်သည်။

‘ဒီလောက်တောင် သိသာလို့လား’

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့သည် ဧည့်ခံပွဲများသို့ မှန်မှန် သွားလေ့ ရှိသည်။ အစားကောင်း အသောက်ကောင်းများကို ခုံမင်သည်။ အစား ပုပ်သောကြောင့် တစ်နေ့တခြား ၀၀ လာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် မကြာ မကြာ ဆိုသလို အစား အသောက် ဆင်ခြင်၍ ကိုယ် အလေးချိန် လျော့အောင် လျှော့နေရသူ ဖြစ်သည်။ အဲလက်က အလုပ်ကိစ္စဘက်ကို စကား လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်သည်။

‘ဒီလ ဘဏ်ခွဲရဲ့ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ’

‘ကောင်းပါတယ်၊ ရှေ့နှစ်ကျရင်လည်း ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ မှန်းရတာပဲ’

‘လူးဝစ်ကကော ဘယ်လို ထင်သလဲ’

အက်ဒီဝီနာ၏ ခင်ပွန်း လူးဝစ် ဒီအော်ဆီသည် ငွေပင် ငွေရင်း ရင်းနှီး မြှုပ်နှံသူများ အတွက် သတင်းလွှာ တစ်စောင် ထုတ်ဝေနေသူ ဖြစ်ပြီး သူ သတင်းလွှာကို လူကြိုက်များလှသည်။

‘သူ ပြောစကား အလိုကတော့ ပေါင်စတာလင်ထက် ဒေါ်လာ တန်ဖိုး နည်းနည်း မြင့်တက်လာမယ်၊ ပြီးတော့ တစ်ရှိန်ထိုး ပြန်ဈေးကျသွားလိမ့်မယ် တဲ့၊ ပြီးတော့ ဝါရှင်တန်မှာ ရှိတဲ့ စီးပွားရေး ပါရဂူတွေက အမေရိကန် နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်မှာပဲ ဆိုတဲ့ အတွေးကလည်း တကယ်တော့ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့’

အဲလက်က ထောက်ခံသည်။

‘ဒေါ်လာ ဈေးတက်ပြီး ပြန်ကျမယ် ဆိုတဲ့ အယူအဆကို သဘော တူပါ တယ်၊ အမေရိကန် ဘဏ်စနစ်ရဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်ကို အက်ဒီဝီနာလည်း သိတယ်။’

မဟုတ်လား၊ ဥရောပ ဘဏ်တွေမှာ ဆိုရင် နိုင်ငံခြား ငွေနှင့်လည်း ဘဏ်စာရင်း ဖွင့်ခွင့်ပြုထားတယ်။ ဒီမှာကျတော့ အဲဒီ အခွင့်အရေးကို ကော်ပိုရေးရှင်းကြီး တွေကသာ ရထားတယ်။ အလယ် အလတ်တန်းစား ငွေစုသူတွေနှင့် ငွေနည်း နည်းလောက်သာ အပ်နိုင်တဲ့ လူတွေကျတော့ ဆွစ်စ် နိုင်ငံသုံး ဖရန့်စ်၊ ဂျာမန် ဒွိုက်ချမတ် စတဲ့ နိုင်ငံခြား ငွေနှင့် ဘဏ်စာရင်း ဖွင့်တာကို အားမပေးဘူး။ တကယ်လို့ အဲဒီ အခွင့်အရေးမျိုးကို လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ် ဆယ်နှစ်လောက် ကတည်းက ရထားခဲ့ကြမယ် ဆိုရင် ဒေါ်လာ တန်ဖိုး ကျသွားတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘဏ်နှင့် ဆက်သွယ်တဲ့ လူတွေဟာ အရှုံး မရှိဘဲ အမြတ် ထွက်လာကြမယ်’

‘အမေရိကန် အစိုးရက သဘော တူပါ့မလား’

‘ဘယ်တူပါ့မလဲ၊ ဒါပေမဲ့ သံဃာ့အား ဘုရား မလွန်ဆန်သာ ဆိုသလို လူထုက ဝိုင်းပြီး တောင်းဆိုရင် လိုက်လျောပေးရမှာပါ။ အရင်ကလည်း အဲဒီလို လိုက်လျောခဲ့ဖူးသားပဲ’

‘အဲဒီလို နိုင်ငံခြား ငွေနှင့် ဘဏ်မှာ ငွေစာရင်း ဖွင့်ပြီး အပ်နှံခွင့် ပြုဖို့ ကိစ္စကို တင်ပြခဲ့ဖူးသေးသလား’

‘တစ်ခါတုန်းကတော့ တင်ပြခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပယ်ချလိုက်ကြတယ်လေ။ အမေရိကန် ဘဏ်အုပ်စုမှာတော့ အမေရိကန် ဒေါ်လာဟာ ဘယ်လောက်ပဲ အားနည်း ဆုတ်ယုတ်နေပါစေ၊ အမေရိကန် ဒေါ်လာမှ ဒေါ်လာပဲ ဖြစ်နေကြတယ်။ ဒီ သိမ်ဖျင်းတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကြောင့် ပြည်သူတွေရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထိခိုက် နစ်နာစေခဲ့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒေါ်လာဈေး မချခင် အမြော်အမြင် ရှိတဲ့ လူတချို့က ဆွစ်ဇာလန် ဘဏ်တိုက်တွေမှာ ငွေအပ်နှံနိုင်ခဲ့ကြတယ်’

‘ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျွန်မလည်း ဒီကိစ္စကို ခဏ ခဏ စဉ်းစားကြည့်မိဖူးတယ်။ ဒေါ်လာကို ဈေးချတော့မယ် ဆိုရင် ဘဏ်အုပ်စုက ကြိုပြီး သိတာ များတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘဏ်ရဲ့ ဖောက်သည်တွေထဲက အနည်းအကျဉ်း လက်တစ်ဆုပ်စာ လောက်ကိုသာ ဒေါ်လာတွေ ပြန်ရောင်းပစ်ဖို့ လက်တို့နိုင်ခဲ့တယ်လေ’

‘အင်းပေါ့လေ၊ အဲဒီလို လုပ်ရင် မျိုးချစ်စိတ် ကင်းမဲ့တယ်လို့ ပြောကြမှာ မဟုတ်လား၊ ဘင် ရိုဆယ်လီကတောင် ...’

အဲလက်သည် စကားကို တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ရပ်တန့်ထားလိုက်၏။ သူတို့ နှစ်ယောက် စကား မပြောဘဲ အတွေးကိုယ်စီနှင့် ငြိမ်နေကြပြန်သည်။ အဲလက် ရုံးခန်း၏ အရှေ့ဘက် ပြတင်းပေါက်မှ အနောက် အလယ်ပိုင်း မြို့ရှုခင်းကို

အပေါ်မှ စီး၍ မြင်နေကြရ၏။ အနီးကပ်ဆုံး မြင်ရသည့် ရှုခင်းမှာ သက်ဝင် လှုပ်ရှား စည်ကားနေသော မြို့လယ် ရပ်ကွက်များပင် ဖြစ်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်း တွင် ကွေ့ကောက် စီးဆင်းနေသော မြစ်ကို မြင်နေရသည်။

မြစ်ရေ၏ အရောင်အဆင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှုကြောင့် ညစ်ပုပ် နောက်ကျိနေသည်။ မြစ်၏ ဟိုမှာဘက်တွင်ကား စက်ရုံကြီးများ ရှိနေကြသည်။ အဆိုပါ စက်ရုံ ရပ်ကွက်နှင့် မြို့ အစွန်အဖျားရှိ ရပ်ကွက်များသို့ မရောက်မီ မြို့နှင့် ပိုနီးသော မြို့ဆင်ခြေဖုံး လူနေရပ်ကွက်ရှိ လူနေအိမ် အဆောက်အဦ များသည် ပေမမီ တန်းမမီနှင့် အလွန် အလွန် အောက်တန်း ကျသောကြောင့် မြို့တော်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ကျဆင်းစေသည်ဟု တချို့က ဝေဖန်ကြသည်။

အဆိုပါ လူနေ ရပ်ကွက် အတွင်း၌ ထီးထီးကြီး ပေါ်ထွက်နေသော အဆောက်အဦကြီး တစ်ခုနှင့် ဆောက်လုပ်ပြီးစ အဆောက်အဦကြီး တစ်ခုတို့ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။

အက်ဒီဝီနာက အဆိုပါ အဆောက်အဦတို့ကို လက်ညှိုး ထိုးပြရင်း ... ‘ကျွန်မသာ ဘင် ရိုဆယ်လီ ဖြစ်ခဲ့ရင် ဟောဟိုမှာ မြင်နေရတဲ့ ပြည်သူ့ ဟစ်တိုင် အဆောက်အဦကြီးမျိုးတွေ ဖြစ်မြောက်အောင် အားပေးမှာပဲ’ ဟု ပြောလိုက်၏။

အဲလက်က အဖြေ ပေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီကိစ္စမှာ သူသာ ဝင်မကူရင် စိတ်ကူး ဘဝနှင့်သာ ရေ စုန် မျောရတော့မှာ’

ပြည်သူ့ ဟစ်တိုင် အဆောက်အဦကြီးများကို ဆောက်လုပ်ရေး ကိစ္စမှာ မြို့ဆင်ခြေဖုံး ရပ်ကွက် အတွက် အကောင်းဆုံး အိမ်ရာ ဆောက်လုပ်ရေး စီမံ ကိန်း တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဘင် ရိုဆယ်လီက အဆိုပါ စီမံကိန်းကြီး အကောင် အထည် ပေါ်လာအောင် အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်မှ ငွေရေးကြေးရေးနှင့် အကူအညီ ပေးရန် တာဝန် ယူခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့က ဘဏ်နှင့် ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းများကို တိုက် ရိုက် တာဝန် ခံရပြီး အက်ဒီဝီနာ ဦးစီးသော မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲက ဆောက်လုပ် ရေး ချေးငွေများ ထုတ်ပေးခြင်းနှင့် အပေါင်ခံခြင်းတို့ကို အသေးစိတ် ဆောင် ရွက်ပေးရသည်။ အက်ဒီဝီနာက ပြောပြန်၏။

‘ဒီဘဏ်မှာ ဖြစ်လာမယ့် အပြောင်းအလဲတွေကို စဉ်းစားကြည့်မိတယ်’

‘အင်း အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်လာကြမှာတော့ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ပြည်သူ့ ဟစ်တိုင် စီမံကိန်းကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်လို့ ဆုတောင်းမိတယ်’

အက်ဒီဇီနာက သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘အဘိုးကြီးက ဒီသတင်းကို ဖောက်သည်ချတာ တစ်နာရီတောင် မကြာ သေးဘူးနော်’

‘ဘာလဲ၊ သူ့ အလောင်း အတွက် ကျင်းမတူးရသေးခင် ဘဏ်ရဲ့ ရှေ့ အလားအလာတွေကို ကြိုစဉ်းစားနေပြီလို့ ပြောချင်တာလား၊ ဒါကတော့ မဖြစ် မနေ လုပ်ရမယ့် ကိစ္စပဲ အက်ဒီဇီနာ၊ ပြီးတော့လည်း အရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ် ချက်တွေကိုပါ ချကြရလိမ့်မယ်’

‘ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဘယ်သူ့ကို ဆက်ခန့်မယ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စလည်း ပါမှာ ပေါ့နော်’

‘ပါတာပေါ့’

‘ဘဏ်မှာ ရှိတဲ့ ဝန်ထမ်း အများစုကတော့ ရှင် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်း နေကြတာပဲ’

‘ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် ကျွန်တော်ကလည်း အဲဒီလို ဖြစ်ပါစေလို့ မျှော်လင့်ထားတယ်’

သူတို့ နှစ်ဦး ထုတ်မပြောကြသည့် အချက် တစ်ချက်မှာ အဲလက် ဗန်ဒါ ဗော့ကို ဘင် ရိုဆယ်လီက သူ့ အရိုက်အရာကို လွှဲပေးရန် အတွက် တမင် ခေါ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ဆိုသည့် အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုလောက် အချိန် စောပြီး ဖြစ်ပျက်လာလိမ့်မည်ဟု မည်သူကမျှ မထင်ခဲ့ကြပါ။

အက်ဖ်အမ်အေသို့ အဲလက် ဗန်ဒါဗော့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ နှစ်နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

ယခင်ကမူ အဲလက်သည် ပြည်ထောင်စု ဘဏ်မှ ဝန်ထမ်း တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ဘင် ရိုဆယ်လီက အက်ဖ်အမ်အေသို့ ပြောင်းရွှေ့လာရန်နှင့် တစ်နေ့သော အခါ အက်ဖ်အမ်အေ၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း စည်းရုံး၍ ခေါ်လာခြင်း ဖြစ် သည်။ ထိုစဉ်အခါက ဘင် ရိုဆယ်လီက အဲလက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့ ဖူးသည်။

‘ငါးနှစ်လောက် ကြာရင် ဘဏ်လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းကြီး တွေကို ကိုင်တွယ် ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့လူ၊ ပြီးတော့ အောက်သက် ကျေတဲ့ လူ တစ်ယောက်ကို လွှဲပေးလိုက်ချင်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ လူဟာ အတတ်ပညာရှင် သက်သက်တော့ မဖြစ်စေရဘူး၊ ငါ လိုချင်တဲ့ လူဟာ အောက်သက် ကျေတဲ့ လူ ဖြစ်ရမယ်၊ ဘဏ်တစ်ခုရဲ့ အင်အား တောင့်တင်းမှု အခြေခံဟာ ငွေ အနည်း

အကျဉ်းကို လာအပ်လေ့ ရှိတဲ့ ဖောက်သည် အများစုရဲ့ အပေါ်မှာ မူတည်တယ် ဆိုတာကို နားလည်တဲ့လူ ဖြစ်ရမယ်။ ဒီနေ့ ဘဏ် အများစုဟာ ဖောက်သည် အသေးစားကလေးတွေနှင့် အတော်ကို ကင်းကွာနေကြတယ်’

သို့သော် ဘင် ရိုဆယ်လီက သူ့ကို ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာစေရမည်ဟု တထစ်ချ အာမခံခဲ့ခြင်းကား မဟုတ်ချေ။

‘ငါ အကဲခတ်မိသလောက်တော့ မင်းဟာ ငါ လိုချင်တဲ့ လူစားမျိုးပဲ။ ဒီ တော့ တို့တစ်တွေ လက်တွဲပြီး အလုပ် လုပ်ကြည့်ကြရအောင်’

သို့နှင့်ပင် အဲလက်သည် အက်ဖ်အမ်အေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ အတွေ့ အကြုံ ရင့်ကျက်သူ ဖြစ်သည့် အပြင် နည်းနာ နိဿယ အသစ်အဆန်းများကို စမ်းသပ် ဆောင်ရွက်ရန် ဝန်မလေးသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည့် အတွက် လျင်မြန်စွာ လူသိများလာသည်။ အတွေးအခေါ်ဘက်တွင်လည်း သူနှင့် ဘင် ရိုဆယ်လီတို့ သည် ရာခိုင်နှုန်း များစွာ တူညီနေကြပြန်သည်။

အဲလက်သည် ရှေးပဝေသဏီက စ၍ ဘဏ်လုပ်ငန်းနှင့် ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင် ခဲ့သူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင်သည် ဟော်လန် နိုင်ငံမှ အမေရိကန်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး မင်နီဆိုတာ နယ်တွင် လယ်သမား အဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ် သည်။ သူ ဖခင်သည် ချေးယူထားသော ဘဏ်ကြေးနှင့် အတိုးတို့ ပေးဆပ် နိုင်ရန် အတွက် မိုးမလင်းမီက စ၍ နေဝင် မိုးချုပ်သည် အထိ ရက်အား မယူ ဘဲ ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ် လုပ်ခဲ့ရရှာသည်။

နောက်ဆုံးတွင်ကား ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့်ပင် ဒဏ်ပိ၍ သေရရှာသည်။ သူ ကွယ်လွန်သော အခါ မူလ ချေးငွေနှင့် အတိုးများကို ပြန်လည် ရရှိအောင် ဘဏ်က သူ့ ဖခင်၏ လယ်မြေများကို သိမ်းယူ ရောင်းချလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗန်ဒါဗော့သည် ဘဏ်လုပ်ငန်းတွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဝင် ရောက် လုပ်ကိုင်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ပညာရည်ချွန် ဆု ရရှိပြီးနောက် ဟားဘတ် တက္ကသိုလ်၌ ဆက်လက် ပညာ ဆည်းပူးခွင့် ရရှိခဲ့သည်။

ထိုတက္ကသိုလ်၌ ဘောဂဗေဒ ဘာသာရပ်တွင် ဂုဏ်ထူးနှင့် အောင်မြင်ပြီး နောက် ပြည်ထောင်စုဘဏ်တွင် အမှုထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

အက်ဒီစီနာက ဆက်၍ ပြောပြန်၏။

‘ဘုတ်အဖွဲ့က ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌသစ်ကို ရွေးပေးရမှာပေါ့နော်’

‘ဒါပေါ့’

mg y o e . c o m SAMPLE BOOK
'လုပ်သက်က သိပ်အရေးမကြီးဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်တယ်'

'အရေးကြီးတာပဲပေါ့'

အဲလက်သည် ဖြစ်နိုင်ခြေများကို စိတ်ထဲက တွက်ဆကြည့်လိုက်၏။

သူသည် အက်ဖ်အမ်အေကို ဦးဆောင်နိုင်လောက်အောင် အတွေ့အကြုံ နှင့် ပါရမီ ရှိသော်လည်း ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများက လုပ်သက် များသူ တစ်ဦးကို ဦးစားပေး ရွေးချယ်ဖို့ များလေသည်။

ဥပမာ ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်သည် ဘင် ရိုဆယ်လီနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ သဘော ထားချင်း တိုက်ဆိုင်မှု မရှိတတ်သော်လည်း ဤဘဏ်တွင် နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ် ကျော် အမှု ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ တစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီး တော် တော် များများ၏ နှစ်ခြိုက်မှုကို ရရှိနေသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

မနေ့က အထိ အဲလက်က တစ်ပန်း သာခဲ့သော်လည်း လက်ရှိ အနေ အထားတွင်မူ ပြောင်းပြန် ဖြစ်သွားလေပြီ။ သူက မတ်တတ် ရပ်လိုက်ပြီး ဆေးတံထဲမှ ဆေးချေးများကို ခေါက်ထုတ်လိုက်၏။

'ကဲ အလုပ် လက်ကျန်ကလေးတွေကို ရှင်းလိုက်ဦးမယ်'

'ကျွန်မလည်း ရှင်းစရာ အလုပ်ကလေးတွေ ရှိတယ်'

အက်ဒီဇီနာ ပြန်သွားပြီးနောက် သူ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်သော အခါ အဲလက်သည် ငူငူကြီး ထိုင်၍ စဉ်းစားခန်း ဝင်နေမိပြန်သည်။

အက်ဒီဇီနာသည် ရုံးချုပ် အဆောက်အဦမှ ဓာတ်လှေကားနှင့် အောက်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။

အောက်ဆုံးထပ်ရှိ ခန်းမဆောင်ထဲတွင်ကား ဘဏ်အမှုထမ်းများ၊ စာပို့ လုလင်များ၊ ဘဏ်သို့ လာရောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဧည့်သည်များနှင့် ရှုပ်ယှက် ခတ်နေသည်။ လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်း တစ်ဦး၏ အလေးပြုချက်ကို အက်ဒီဇီနာက အသိအမှတ် ပြုလိုက်ပြီးနောက် ဘဏ်ရုံးချုပ်နှင့် ဘဏ်ရုံးခွဲတို့ကို ဆက်စပ် ထားသည့် စင်္ကြံလမ်း ရှိရာသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

မြို့လယ်ကောင်ရှိ အက်ဖ်အမ်အေ၏ ဘဏ်ရုံးခွဲသည် တစ်ထပ်တိုက် အဆောက်အဦ တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

ဤနေရာ ဤအဆောက်အဦသည် အက်ဒီဇီနာ စိုးစံရာ ပိုင်နက်ပင် ဖြစ် ပါတော့သည်။

(၄)

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မြို့လယ်ကောင်ရှိ ဘဏ်ရုံးခွဲသည် သမားရိုးကျ လုပ်ငန်းများ နှင့် အစ ပျိုးခဲ့သည်။

သည်တစ်ပတ်လုံးလုံး အက်ဒီဝီနာသည် ဘဏ်ခွဲ၏ တာဝန်ကျ အရာရှိ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်သည့် အတွက် ဘဏ်ခွဲ၏ တံခါးမကြီးများ မဖွင့်မီ နာရီဝက် စော၍ နံနက် ရှစ်နာရီခွဲ တိတိတွင် ရောက်ရှိလာသည်။

အက်ဒီဝီနာသည် ဘဏ်ခွဲ၏ တာဝန်ခံ ဖြစ်သည်သာမက ကော်ပိုရေးရှင်း ၏ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သောကြောင့် တာဝန်ကျ အရာရှိ တစ်ဦး၏ လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ရန် မလိုချေ။ သို့သော် အက်ဒီဝီနာက ထိုတာဝန်ကို မညည်းမညူ ထမ်းဆောင်လေ့ ရှိသည်။ ၎င်းအပြင် ဤဘဏ်၌ တာဝန် ထမ်း ဆောင်ခဲ့သော လုပ်သက် ဆယ့်ငါးနှစ် အတွင်း မိန်းမသား တစ်ဦး အနေနှင့် အထူး အခွင့်အရေးများကို ရယူ ခံစားလိုသူ တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း ပြသ လို၍လည်း ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် တာဝန်ကျ အရာရှိ၏ တာဝန်ကို ရက်သတ္တ ဆယ်ပတ်တွင်မှ တစ်ပတ်သာ တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသောကြောင့်လည်း ဖြစ် သည်။

သူသည် လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးတောင့်၊ မိတ်ကပ်ဘူး၊ ပိုက်ဆံ အိတ်၊ ဘီး၊ အကြွေးဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား စသည့် ပစ္စည်းမျိုးစုံဖြင့် ရောထွေး နေသော တံခါးသော့ကို ရှာဖွေပြီး ထုတ်ယူလိုက်သည်။ သို့သော် တံခါးကို သော့နှင့် မဖွင့်မီ အန္တရာယ် မရှိကြောင်း ပြထားသည့် အထိမ်းအမှတ်ကို ရှာဖွေ ကြည့်ရှုရပြန်၏။ အဆိုပါ အန္တရာယ်ကင်း အထိမ်းအမှတ်ကလေးသည် သတ် မှတ်ထားသော နေရာတွင် နေသားတကျ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

အန္တရာယ်ကင်း အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်သော အဝါရောင် ကတ်ပြားကလေး တစ်ချပ်သည် ပြတင်းပေါက် တစ်ခု၏ မှန်ပေါင်ပေါ်တွင် မထင်မရှား ရှိနေ သည်။ ဘဏ်သို့ ပထမဦးဆုံး ရောက်အောင် လာရန် တာဝန် ရှိသူ ဘဏ်လုလင် တစ်ဦးက ထိုကတ်ပြားကလေးကို တင်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘဏ် အဆောက်အဦတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီးနောက် အစစအရာရာ နေသားတကျ ရှိသည် ဆိုမှသာ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်ပြီး နောက်ထပ် ရောက်လာမည့် ဘဏ်ဝန်ထမ်း

များ မြင်နိုင်လောက်သည့် နေရာတွင် အချက်ပြသည့် အနေနှင့် တင်ထားပေးရခြင်း ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ညပိုင်း တစ်ချိန်ချိန်တွင် လူဆိုးများက ဘဏ်ထဲသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်နေပြီးနောက် ပထမဦးဆုံး ရောက်ရှိလာသည့် ဝန်ထမ်းကို ဖမ်းဆီးပြီး ဓားစာခံ ပြုလုပ်ရန် ကြံစည်မည် ဆိုပါက ထိုအန္တရာယ်ကင်း အချက်ပေး ကတ်ပြား အဝါကလေးကို အပြင်သို့ ပြန်ထွက်၍ တင်ထားနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ဤတွင် အန္တရာယ်ကင်း ကတ်ပြားကလေးကို မတွေ့ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အန္တရာယ် ရှိကြောင်း အချက်ပေးသည့် သဘော ဖြစ်လာမည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ် ရောက်ရှိလာသော ဝန်ထမ်းက ဘဏ်ထဲသို့ မဝင်ဘဲ သက်ဆိုင်ရာသို့ အကြောင်း ကြားရန် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လူယက် တိုက်ခိုက်မှု မျိုးစုံမှာ တစ်နေ့တခြား များပြားလာသောကြောင့် ဘဏ် အများစုသည် အန္တရာယ်ကင်း အထိမ်းအမှတ် အချက်ပြ စနစ်ကို သုံးစွဲလေ့ ရှိကြသည်။

သို့သော် အချက်ပြသည့် ပုံစံနှင့် နေရာတို့ကိုမူ မကြာခဏ ပြောင်းလဲ၍ သတ်မှတ်တတ်ကြ၏။

ဘဏ် အဆောက်အဦထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အက်ဒီစီနာသည် အခန်း နံရံကို ဖောက်၍ တပ်ဆင်ထားသော တံခါးငယ်ကလေး တစ်ခုကို ဖွင့်၍ အထဲ၌ ရှိသော လျှပ်စစ် ခလုတ်ဘူးကလေး တစ်ခုကို (အချက်ပေး သင်္ကေတ စနစ်ဖြင့်) အရှည် နှစ်ချက်၊ အတို သုံးချက်၊ အရှည် တစ်ချက် နှိပ်လိုက်သည်။

အက်ဒီစီနာ အရင် ဘဏ်ထဲသို့ ဝင်သွားသော ဘဏ်လုလင်ကလည်း အက်ဒီစီနာကဲ့သို့ပင် ၎င်း၏ ကိုယ်ပိုင် အချက်ပေး သင်္ကေတနှင့် လျှပ်စစ် ခလုတ်ကို နှိပ်၍ သတင်း ပို့ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ သတင်းများသည် ဘဏ်ရုံးချုပ်ရှိ လုံခြုံရေး ဌာနသို့ တိုက်ရိုက် ရောက်ရှိသွားသည်။ လုံခြုံရေး ဌာနသည် ဘဏ်လုလင် တံခါး ဖွင့်စဉ်ကတည်းကပင် မြို့လယ်ကောင်ရှိ ဘဏ်ရုံးခွဲထဲသို့ ဝန်ထမ်း တစ်ဦး ဝင်သွားပြီး ဖြစ်ကြောင်း သိရှိထားပြီး ဖြစ်သည်။ ယခု အက်ဒီစီနာ ပေးပို့သော သတင်းကို ထပ်မံ ရရှိသည့် အခါ တာဝန်ရှိ ဝန်ထမ်း တစ်ဦးပါ ရောက်ရှိလာပြီး ဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွားလေတော့သည်။

mgyoe.com

ထို့အတူ ဘဏ်ရုံးချုပ် အဆောက်အအုံရှိ လုံခြုံရေး ဌာနသို့ အက်ဖ်အမ် အေ၏ အခြား ဘဏ်ခွဲများကလည်း အလားတူ အချက်ပေး သင်္ကေတ စနစ်နှင့် သတင်း ပို့ကြရန် စီစဉ်ထားသည်။ ထိုစနစ် အရ ဘဏ်ခွဲများမှ သတင်းပို့ချက် များကို လက်ခံ ရရှိသည့် အချိန်မှ စ၍ လုံခြုံရေး ဌာနကလည်း ဘဏ်ဖွင့်ချိန် အတွင်း ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော် ချက်ချင်း ကူညီမှု ပေးနိုင် ရန် အသင့် အနေအထားတွင် ရှိနေရမည် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ ရုံးလုလင်နှင့် အက်ဒီတာတို့သည် ဘဏ်ခွဲ အဆောက် အအုံထဲသို့ ဝင်ရောက်စဉ်က အထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အချက်ပေး သင်္ကေတ စနစ်နှင့် သတင်း မပို့ခဲ့သော် လုံခြုံရေး ဌာနက ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ ချက်ချင်း အကြောင်းကြားမည် ဖြစ်ပြီး မိနစ် အနည်းငယ် အတွင်း ဘဏ်ရုံးခွဲ အဆောက် အအုံကို ရဲများက ဝိုင်းရံထားပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တစ်ဖန် ဤကဲ့သို့ သတင်း ပို့သည့် အချက်ပေး သင်္ကေတများကို မကြာခဏ ပြောင်းလဲလေ့ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဘဏ်တိုင်း ဘဏ်တိုင်းတွင် ဝန်ထမ်းများ အတွက် အန္တရာယ်ကင်း အထိမ်းအမှတ် စနစ်ကိုသာမက ဘဏ်ရုံးချုပ်သို့ အန္တရာယ် မရှိကြောင်း အချက် ပေး၍ သတင်း ပို့သည့် စနစ်ကိုပါ ပူးတွဲ ကျင့်သုံး လိုက်နာလာကြလေသည်။

အချက်ပေး သတင်း ပို့မှုကို လုံခြုံရေး ဌာနက မရရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် ဘဏ်တွင် အန္တရာယ် ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း လက်ငင်း ဆိုသလို သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် ဘဏ်ကို စီးနင်း တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရ သော် သတင်း ပို့ရန် မလိုဘဲ ထိုကဲ့သို့ သတင်း မပို့ခြင်းကြောင့် ထိုဘဏ်ခွဲ တွင် အန္တရာယ် ကျရောက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို အလိုအလျောက် အသိပေးပြီး သား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ယခုအချိန်တွင်မူ ယူနီဖောင်း ဝတ်ဆင်ထားသော ဘဏ်လုလင် တစ်ဦးက ဘဏ်ဝန်ထမ်းများကို ဘဏ် အဆောက်အအုံ၏ ဘေးတံခါးမှ တစ်ဦးစီ စိစစ်၍ ဝင်ခွင့်ပြုလျက် ရှိသည်။

‘ကောင်းသော နံနက်ခင်းပါ မစွမ်း ဒီအော်ဆီ’

တစ်ခေါင်းလုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသော မစွတာ တိုတင်ဟိုးက အက်ဒီတာ ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဤဘဏ်ရှိ ဝန်ထမ်းများ အနက် လုပ်သက် ရှည်ကြာလှသူ ဝန်ထမ်း တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဤဘဏ်ခွဲရှိ ဝန်ထမ်း များနှင့် ဘဏ်၏ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းများကို ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲမှု ပေးရသူ ကြီး ကြပ်ရေးမှူးလည်း ဖြစ်သည်။

သူသည် အငြိမ်းစား ယူရန် အချိန် နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အလိုလိုနေရင်း စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနေသူလည်း ဖြစ်သည်။

အက်ဒီဝီနာနှင့် မစ္စတာ တိုတင်ဟိုးတို့သည် ဘဏ်ခွဲ အဆောက်အဦ၏ ခန်းမကျယ်ကြီးထဲမှ ငွေသိုလှောင်ခန်း ရှိရာ မြေတိုက်ဆီသို့ လှေကားမှ ဆင်း သက်လာခဲ့ကြသည်။ အပတ်စဉ် တာဝန် ယူရသည့် တာဝန်ကျ အရာရှိသည် ငွေတိုက်ခန်းကို ဖွင့်လှစ်ချိန်နှင့် ပြန်ပိတ်ချိန်များတွင် ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲမှု ပေး ရန် တာဝန် ရှိသည်။

သူတို့ နှစ်ဦး ငွေတိုက် တံခါးကို ခတ်ထားသော အချိန်ကိုက် နာရီသော့ အချိန် စေ့သည့် အထိ မတ်တတ် ရပ်စောင့်နေကြသည်။ ဤတွင် တိုတင်ဟိုးက မေးလိုက်၏။

‘မစ္စတာ ရိုဆယ်လီ အသည်းအသန် ဖြစ်နေတယ်လို့ သတင်း ပြန့်နေ တယ်၊ အဲဒါ အမှန်ပဲလား ဟင်’

အက်ဒီဝီနာက မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ပြီး ယမန်နေ့က ကျင်းပခဲ့သော အစည်းအဝေး အကြောင်းကို ရှင်းပြသည်။ တိုတင်ဟိုးက မကျေမနပ်နှင့် တဖျစ် တောက်တောက် ရေရွတ်လိုက်သည်။

အက်ဒီဝီနာသည် သူ့လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။ နံနက် ရှစ်နာရီ မိနစ် လေးဆယ် ရှိလေပြီ။ စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်းမှာပင် ထူထဲလှသော သံမဏိ ငွေတိုက် တံခါးမကြီး အတွင်းမှ ချောက်ခနဲ မြည်သည့် အသံကလေး တစ်သံကို ကြားရပေတော့မည်။ ထိုအသံမှာ မနေ့ ညနေက အချိန်ကိုက်၍ ထားခဲ့သော သော့နာရီ၏ အချိန် စေ့သွားပြီ ဖြစ်၍ ရိုးရိုး နံပါတ်သော့ကို လှည့်၍ ဖွင့်နိုင် ပြီ ဖြစ်ကြောင်း အချက် ပြသည့် သင်္ကေတပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုအသံကို မကြားမချင်း ရိုးရိုး နံပါတ် သော့နှင့် ဖွင့်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ဤတွင် အက်ဒီဝီနာသည် လျှို့ဝှက် ခလုတ်ကလေး တစ်ခုကို နှိပ်၍ ငွေတိုက် အခန်း တံခါးကို ဖွင့်လှစ်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း လုံခြုံရေး ဌာနသို့ သတင်း ပို့လိုက်သည်။ ယင်းနောက် သူတို့ နှစ်ဦးသည် တံခါး ရှေ့တွင် ယှဉ်၍ ရပ်ရင်း နံပါတ်သော့ တစ်လုံးစီကို လှည့်၍ ဖွင့်ကြသည်။ တစ်ယောက် သတ် မှတ်ထားသော နံပါတ်စဉ်ကို တစ်ယောက် မသိနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဤငွေတိုက် အခန်းကို တစ်ဦးတည်း လာ၍ ဖွင့်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ယခု အချိန်တွင် တိုတင်ဟိုး၏ လက်ထောက် အရာရှိ ဖြစ်သူ မိုင်းလ်စ် အီစတင်လည်း ရောက်ရှိလာပါပြီ။ သူသည် ရုပ်ရည် သန့်ပြန့်သော လူငယ်

တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ရွှင်ရွှင်ပျပျ နေတတ်သည်။ အက်ဒီဇီနာ၏ အရေးပေးမှုကို ခံရသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ ငွေတိုက်ခန်းတွင် တာဝန် ကျမည့် အကြီး တန်း ငွေရေ စာရေး တစ်ဦးလည်း ပါလာသည်။ ထိုငွေရေ စာရေးကြီးသည် ငွေတိုက်ခန်းထဲမှ ငွေ အထုတ် အသွင်းတို့ကို ခြောက်နာရီပတ်လုံး ကြီးကြပ် နေရမည် ဖြစ်သည်။ ယနေ့အဖို့ ငွေစက္ကူနှင့် အကြွေ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ တစ် သန်းဖိုးခန့်ကို ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲရန် တာဝန် ရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။

ယင်းအပြင် အက်ဖ်အမ်အေ၏ မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲသို့ ယနေ့ အလုပ်ချိန် အတွင်း ရောက်ရှိလာကြမည့် ချက်လက်မှတ်များ၏ တန်ဖိုး စုစုပေါင်းမှာလည်း ဒေါ်လာ သန်းနှစ်ဆယ် နီးပါး ရှိပေလိမ့်မည်။

အက်ဒီဇီနာက နောက်သို့ တစ်လှမ်း ဆုတ်ပေးလိုက်သော အခါ အကြီး တန်း ငွေရေ စာရေးနှင့် မိုင်းလစ် အိစတင်တို့က ငွေတိုက် တံခါးကြီးကို ဆွဲ၍ ဖွင့်လိုက်ကြ၏။ ဤ ငွေတိုက် တံခါးကို ဘဏ် ပိတ်ချိန် အထိ တစ်ချိန်လုံး ဖွင့်ထားမည် ဖြစ်သည်။

မိုင်းလစ် အိစတင်က ကြီးကြပ်ရေးမှူး တို့တင်ဟိုးထံ သတင်း ပို့လိုက်၏။

‘အခုပဲ ဖုန်းနှင့် သတင်း ရတယ်၊ ငွေရေ စာရေး နှစ်ယောက် မလာနိုင် ဘူးလို့ သိရတယ်’

တို့တင်ဟိုးသည် စိတ်ပျက်သွားပုံ ရသည်။ အက်ဒီဇီနာက ဝင်၍ မေး လိုက်၏။

‘တုပ်ကွေး မိတာလား’

တုပ်ကွေး ရောဂါဆိုးကြီး တစ်မြို့လုံးကို နှိပ်စက်နေသည်မှာ ဆယ်ရက်ခန့် ရှိပေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဘဏ်ဝန်ထမ်းများမှာ အလုပ်ခွင်သို့ မလာနိုင်ဘဲ လျော့နည်း ပျက်ကွက်လျက် ရှိသည်။

အထူးသဖြင့် ငွေရေ စာရေးများဘက်တွင် ပို၍ ပျက်ကွက်လျက် ရှိသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ တုပ်ကွေး မိတာပါပဲ’

ဤတွင် တို့တင်ဟိုးက မကျေမချမ်းနှင့် ထပ်မံ ရေရွတ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကိုသာ တုပ်ကွေး မိလိုက်ရင် ဘဏ်မှာ လာပြီး ဦးနှောက် ရှုပ်စရာ မလိုတော့ဘူး၊ အိမ်က အိပ်ရာထဲမှာ အေးအေးသက်သာ အနား ယူနေရမှာ’
ငှင်းနှောက် အက်ဒီဇီနာဘက်သို့ လှည့်ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။ ‘ဘဏ်ကို ဒီ နေ့ ဖွင့်ရမှာလား’

‘ဖွင့်ရမှာပေါ့’

‘ကဲ ဒါဖြင့်ရင် စားပွဲမှာ ထိုင် အလုပ် လုပ်တဲ့ လူတွေကို လျှော့ရတော့ မှာပေါ့၊ ကဲ မိုင်းလိမ် အိစတင်၊ မင်း ဒီနေ့ ငွေရေ စာရေး လုပ်ရမယ်၊ ငွေ သေတ္တာ တစ်လုံး ယူသွားပေတော့၊ ဒါနှင့် စကားမစပ် မင်း ငွေစက္ကူတွေ ရေ နည်းကို သတိ ရသေးရဲ့လား’

‘အရွက် နှစ်ဆယ် အထိတော့ ကောင်းကောင်း ရေတတ်ပါတယ်’

အက်ဒီနာ တစ်ယောက် ပြုံးလိုက်မိသည်။ မိုင်းလိမ် အိစတင်သည် မည် သည့် တာဝန်ကို မဆို သေသေသပ်သပ်နှင့် ကျေကျေပွန်ပွန် ထမ်းဆောင် တတ်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မစ္စတာ တိုတင်ဟိုး ရှေ့နှစ်တွင် အငြိမ်းစား ယူ သည့် အခါ ထိုနေရာတွင် သူ့ကို ရာထူး တိုးမြှင့်ပေးရန် စိတ်ကူးထားသည်။ သူကလည်း ပြန်၍ ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘စိတ်မပူပါနှင့် မစ္စစ် ဒီအော်ဆီ၊ ကျွန်တော်ဟာ နေရာတကာမှာ အသုံး တည့်တဲ့ ပဲခူးဆား တစ်ယောက်ပါ၊ ကျွန်တော် ညတုန်းကလည်း သုံးနာရီ လုံးလုံး ဘောင်းလင်းဘောလ် ဝင်ကစားခဲ့ပါသေးတယ်’

‘နိုင်ကော နိုင်လို့လား’

‘ကျွန်တော် ကစားရင် နိုင်လေ့ ရှိပါတယ်’

မိုင်းလိမ် အိစတင်၏ အခြားသော ဝါသနာ တစ်ခုမှာ ငွေစက္ကူ မျိုးစုံ နှင့် ဒင်္ဂါး မျိုးစုံတို့ကို လေ့လာ စုဆောင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုဝါသနာသည် ဘဏ်အတွက် တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် အထောက် အကူ ဖြစ်စေပြန်သည်။ ဘဏ်သို့ ဝင်ရောက် အမှုထမ်းသည့် လူသစ်များကို မိုင်းလိမ် အိစတင်က လုပ်ငန်းခွင်နှင့် အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်လာရလေအောင် ဟော ပြော ပို့ချလေ့ ရှိသည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် သူက သမိုင်းကြောင်းနှင့် ဆက်နွယ်၍ သိကောင်းစရာ များကို ပြောပြတတ်သည်။ ဥပမာ ငွေစက္ကူနှင့် ငွေဖောင်းပွမှုတို့သည် တရုတ် နိုင်ငံတွင် စတင် ဖြစ်ပွားခဲ့ကြကြောင်း၊ ပထမဦးဆုံး ငွေဖောင်းပွမှုသည် မွန်ဂို ဧကရာဇ် ကူဘလိုင်ခန်၏ လက်ထက် ဆယ့်သုံး ရာစုနှစ်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည် ဟု မှတ်တမ်းများ အရ သိရှိရကြောင်း၊ ထိုစဉ်က ကူဘလိုင်ခန်၏ စစ်သားများ ကို ဒင်္ဂါးများနှင့် လစာ ပေးချေရန် မလုံလောက်သောကြောင့် သစ်သား ဘလောက်နှင့် တပ်မတော်သုံး ငွေစက္ကူများကို စတင် ရိုက်နှိပ်ပြီး ဖြန့်ချိခဲ့ ကြောင်း၊ သို့သော် ရိုက်နှိပ်သည့် ငွေစက္ကူ အရေအတွက်မှာ များပြားလှသဖြင့် ချက်ချင်း လက်ငင်း ဆိုသလိုပင် အဖိုး မတန်သည့် ငွေစက္ကူများ အဖြစ်သို့

ရောက်ရှိခဲ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လူတချို့က ဒေါ်လာ ငွေစက္ကူကိုလည်း မွန်ဂို ဘုရင်၏ လမ်းစဉ် အတိုင်း ဖောဖောသီသီ ရိုက်ထုတ်နေပြီဟု ဝေဖန်ကြကြောင်း ဟာသကလေး နှော၍ ပြောတတ်သူ ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ငွေစက္ကူများကို ရှာဖွေ စုဆောင်း လေ့လာတတ်သည့် ဝါသနာ ကြောင့်ပင် သူသည် အက်ဖ်အမ်အေ၏ ငွေစက္ကူ အတု စစ်ဆေးရာတွင် ကျွမ်း ကျင်သူ တစ်ဦး အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရပြီး မသင်္ကာသော ငွေစက္ကူများ ကို သူထံသို့ ပို့၍ သူ့ယူဆချက်ကို ရယူလေ့ ရှိသည်။

ယင်းနောက် အက်ဒီနာ၊ အိစတင်နှင့် တိုတင်ဟိုးတို့သည် မြေအောက်ရှိ ငွေတိုက်ခန်းမှ အပေါ်သို့ ပြန်တက်လာကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် သံချပ်ကာ ကားနှင့် သယ်ဆောင်လာသော ငွေစက္ကူနှင့် ငွေအကြွေများ ထည့်ထားသည့် တာလပတ် ဖျင်အိတ်ကြီးများကို လက်နက် ကိုင် အစောင့် နှစ်ဦးနှင့်အတူ ဘဏ်ထဲသို့ သွင်းလာနေခိုက် ဖြစ်သည်။

ထိုငွေများကို နံနက် စောစောပိုင်းက ပြည်ထောင်စု ဘဏ်မှ ထုတ်ယူ လာပြီးနောက် အက်ဖ်အမ်အေ၏ ဗဟိုငွေတိုက်သို့ ပထမဦးစွာ ယူသွားသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် အက်ဖ်အမ်အေ၏ ဘဏ်များသို့ ခွဲဝေပြီး ပို့ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြည်ထောင်စု ဘဏ်မှ ထုတ်ယူလာသည့် ငွေများကို ဘဏ်ခွဲ များသို့ နေချင်းပေါက် ခွဲဝေပေးခြင်းမှာ ဘဏ်ရှိ ငွေတိုက်ခန်းများတွင် ငွေပို ငွေလျှံ ရှိနေပါက ငွေ အိပ်ပြီး အကျိုး မရှိ ဖြစ်ရသည့် အပြင် ပျောက်ဆုံးမှု၊ လုယက်မှု စသည့် ဘေးရန်များကိုလည်း ကြောက်ရွံ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ဘဏ်ခွဲ မန်နေဂျာများ၏ တာဝန် တစ်ရပ်မှာ ၎င်းတို့ထံတွင် ငွေ သား ပြတ်လပ်မှု မရှိစေရန်နှင့် လက်ထဲတွင် ငွေများ အဆမတန် ပိုလျှံ၍ မနေ စေရန်ပင် ဖြစ်သည်။

အက်ဖ်အမ်အေ၏ မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲသည် လုပ်ငန်း ပမာဏ ကြီးသဖြင့် ဘဏ်တွင် ငွေသား ဒေါ်လာ ငါးသိန်း အမြဲတမ်း ရှိရန် လိုအပ်သည်။

ယခု ယူဆောင်လာသည့် ဒေါ်လာ နှစ်သိန်းခွဲမှာ တစ်နေ့ အတွက် ထုတ် ပေးရလေ့ ရှိသည့် ပျမ်းမျှ ငွေပမာဏပင် ဖြစ်သည်။

ဤတွင် တိုတင်ဟိုးက ငွေသယ်ပို့ရာတွင် လိုက်ပါရသည့် လုံခြုံရေး ဝန် ထမ်းများကို ညည်းညည်းညူညူ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘မင်းတို့ ငွေစက္ကူ အသစ်တွေကိုမှ ယူလာခဲ့ရဲ့လားကွာ’
အစောင့်များ အနက် တစ်ဦးက ပြန် အဖြေ ပေးလိုက်၏။

‘ဗဟိုငွေတိုက်က လူတွေကို ကျွန်တော်တို့က အသစ် လိုချင်တယ်လို့ ပြောပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်သာ ဆိုရင် ငွေစက္ကူ ဟောင်းဟောင်းသစ်သစ် လက်ခံ ယူလိုက်မှာပဲ’

‘ဒါတော့ ဒါပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ တို့ဆီမှာ လာနေကျ ဖောက်သည် တချို့က ငွေစက္ကူတွေ ဟောင်းရင် မကြိုက်ချင်ဘူးကွ’

ပြည်ထောင်စုဘဏ်မှ ငွေစက္ကူ အသစ်များကို ထုတ်ယူ ရရှိရန် ဘဏ် တိုင်း ဘဏ်တိုင်းက အပြိုင်အဆိုင် ကြိုးပမ်းလေ့ ရှိသည်။ အချို့ အချို့သော ဘဏ်တွင် ငွေလာထုတ်သူများက ငွေစက္ကူ ဟောင်းလျှင် လက်ခံလေ့ မရှိဘဲ အသစ်ကိုသာ တောင်းလေ့ ရှိသည်။ အချို့ကမူ ဟောင်းသော်လည်း ဂျီး မများ ဘဲ လက်ခံယူလေ့ ရှိရာ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်များကို မှတ်သားထားပြီး ငွေစက္ကူ အဟောင်းအနွမ်းများကိုသာ ထုတ်ပေးရန် ငွေစာရေးကို အမှာအထား ရှိသည်။ ဒုတိယ အစောင့်ကလည်း ပထမ အစောင့်ကို မျက်စပစ်၍ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘အစစ်နှင့် ခွဲမရလောက်အောင် တူတဲ့ ငွေစက္ကူ အတုတွေလည်း တော် တော်လေး ပေါ်နေတယ်လို့ ကြားရတယ်၊ ဒီကကော တစ်ထုပ်လောက် ယူကြ ဦးမလား’

‘နေပါစေရှင်၊ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ၊ ဒီမှာလည်း တော်တော်များများလေး ရနေလို့ပါ’

လွန်ခဲ့သော အပတ်ကပင် ဘဏ်သို့ ပေးသွင်းသည့် ပိုက်ဆံများ အနက် ဒေါ်လာ တစ်ထောင်ခန့်မှာ (မည်သူများက ပေးသွင်းသွားကြောင်း မသိရဘဲ) ငွေစက္ကူ အတုများ ဖြစ်နေကြောင်း စစ်ဆေး တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ထိုငွေ အများစုမှာ ငွေစုသူများက ပေးသွင်းသော ငွေများ ဖြစ်နိုင်ကောင်း သည်။ တချို့က ငွေစက္ကူ အတုမှန်း မသိဘဲ ရိုးရိုးသားသား လာ၍ ပေးသွင်း ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ တချို့ကမူ ငွေစက္ကူ အတုနှင့် အလိမ်ခံရပြီးနောက် ဘဏ် ကို ပြန်၍ တစ်ပတ် ရိုက်သည့် အနေနှင့် လာ၍ ပေးသွင်းကြခြင်းလည်း ဖြစ် နိုင်သည်။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ငွေစက္ကူ အတုများ၏ အဆင့်အတန်းမှာ မြင့်မားလှ သည်။

အက်ဒီဗီနာနှင့် မိုင်းလိစ် အိစတင်တို့ထံ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လာ ရောက် ဆွေးနွေးကြသော စုံထောက်များကလည်း စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်နေကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော် ဆွေးနွေးကြသည်။

တစ်ဦးက 'ဒီလောက်တောင် ကောင်းတဲ့ ငွေစက္ကူ အတုတွေ ဒီလောက် များများ ထုတ်နေတာမျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးပါဘူး' ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။

လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ ခန့်မှန်းရမည် ဆိုပါက လွန်ခဲ့သည့်နှစ် အတွင်းက ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း သုံးဆယ်ခန့် တန်ဖိုးရှိသော ငွေစက္ကူ အတုများကို ထုတ် ဝေခဲ့ကြပြီး အများစုကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်း၍ မရဘဲ ရှိခဲ့သည်။

အမေရိကန် ဒေါ်လာ အတုများကို အများဆုံး ထုတ်လုပ်ပေးသည့် နိုင်ငံ များမှာ အင်္ဂလန်နှင့် ကနေဒါ နိုင်ငံတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် ဥရောပတိုက်၌ လည်း အမေရိကန် ဒေါ်လာ အတုများ ပျံ့နှံ့နေသည်ဟု စုံထောက် တစ်ဦးက ပြောပြသည်။

'ဥရောပ တိုက်မှာ အတုနှင့် အစစ် ခွဲရတာ သိပ်မလွယ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဥရောပ တိုက်ကို သွားမယ့် မိတ်ဆွေတွေ ရှိရင် ဟိုမှာ အမေရိကန် ဒေါ်လာ ငွေစက္ကူကို လက်မခံနှင့်လို့ မှာလိုက်စမ်းပါ။ အတု ဖြစ်ဖို့က များတယ်'

ငွေစက္ကူအိတ်ကို ထမ်းလာသော ပထမ အစောင့်သည် ပခုံးပေါ်မှ အိတ်ကို နေရာ ပြောင်း၍ ထမ်းလိုက်ပြီးနောက် 'ဒီငွေစက္ကူတွေကတော့ အစစ်တွေပါ ဗျာ၊ မယုံမရှိကြပါနှင့်' ဟု ပြောပြီး ငွေတိုက် ရှိရာသို့ ဆင်းသွားကြလေတော့ သည်။ အက်ဒီနာကလည်း စင်မြင့်ကလေးပေါ်တွင် ရှိသော သူစားပွဲ ရှိရာသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။ အစဉ်အလာ အရ ဘဏ်ရှိ အကြီးတန်း ဝန်ထမ်းများ၏ စားပွဲများကို ရိုးရိုး ကြမ်းပြင်ထက် အနည်းငယ် မြင့်ထားပြီး ကြက်သွေးရောင် ကော်ဇော ခင်းထားသော စင်မြင့်ကလေးပေါ်တွင် နေရာ ပေးထားလေ့ ရှိသည်။

အက်ဒီနာအဖေ၏ မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲ အဆောက်အဦသည် ခေတ်မီ အဆောက် အဦ တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အက်ဒီနာအဖေ၏ ရုံးချုပ် အဆောက်အဦကို စတင် တည်ဆောက်ခဲ့သော လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ်ခန့်ကမှ ဤဘဏ်ခွဲကို ခေတ်မီအောင် ပြင်ဆင် မွမ်းမံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အက်ဒီနာသည် စင်မြင့်ကလေးပေါ်တွင် ရှိသော သူစားပွဲ၌ ဝင်ထိုင် လိုက်ရင်း ငွေချေးခွင့် လျှောက်လွှာများ ပါသည့် စာတွဲကို ကောက်ကိုင်လိုက် သည်။ ဤလျှောက်လွှာများတွင် ငွေချေးခွင့် တောင်းခံထားသည့် ငွေပမာဏ များမှာ သူကိုယ်တိုင် ခွင့်ပြုပေးပါမှ ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

အက်ဒီနာသည် ဘဏ်ခွဲရှိ ဝန်ထမ်း နှစ်ဦးက ငွေချေးသင့်သည်ဟု ထောက်ခံ တင်ပြထားသော လျှောက်လွှာ တစ်စောင်ချင်း အပေါ်တွင် ဒေါ်လာ တစ်သန်း အထိ ငွေထုတ်ချေးနိုင်ခွင့် ရှိသူ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဒေါ်လာ

m g y o e . c o m SAMPLE BOOK
တစ်သန်းထက် ပို၍ ချေးခွင့် တောင်းခံခဲ့သော် ဘဏ်ရုံးချုပ်ရှိ ငွေချေးငှားရေး ဌာနခွဲသို့ ဆက်လက် တင်ပြရမည် ဖြစ်သည်။

ဘဏ်ဝန်ထမ်းများ၏ ရာထူး အဆင့်ကို အဆိုပါ ဝန်ထမ်းက ငွေချေးခွင့် ပြုနိုင်သည့် ငွေပမာဏ အနည်း အများနှင့် တိုင်းတာလေ့ ရှိသည်။ အဆိုပါ ဝန်ထမ်းက ချေးငှားခွင့်ပြုနိုင်သော ငွေပမာဏ အပေါ်တွင် မူတည်၍ အဆိုပါ ဘဏ်၏ ဖွဲ့စည်းပုံတွင် မည်သည့် နေရာလောက်၌ ရှိနေသည်ကို ခန့်မှန်း၍ ရနိုင်သည်။ အဆိုပါ ဘဏ်ဝန်ထမ်းများကို အဖိုးတန် လက်မှတ်တို့ ပိုင်ရှင်ဟု အသိအမှတ် ပြုကြလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ဝန်ထမ်းက လက်မှတ်တို့ ရေးထိုး၍ ငွေ ချေးငှားခွင့် ပြုနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘဏ် မန်နေဂျာများထဲတွင် အက်ဒီဝီနာသည် ငွေ အများဆုံး ချေးငှားနိုင်ခွင့် ရှိသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ချေးငှားနိုင်ခွင့် မြင့်မားခြင်းမှာလည်း သူသည် အက်ဖ် အမ်အေ၏ အရေးအကြီးဆုံး မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲကို တာဝန်ခံ၍ ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲ ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဘဏ်ခွဲထက် ပို၍ သေးငယ်သော အခြား ဘဏ်ခွဲများ၏ မန်နေဂျာများသည် လုပ်သက် ရင့်မူနှင့် လုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင် မှုတို့ အပေါ်တွင် မူတည်၍ ဒေါ်လာ တစ်သောင်းမှ ဒေါ်လာ ငါးသိန်း အထိ ထုတ်ချေးနိုင်ခွင့် ရှိကြသည်။

ထို့ကြောင့် တန်ဖိုး ရှိသော လက်မှတ်တို့ပေါ်တွင် မူတည်၍ ရာထူး အဆင့်ကို ခွဲခြား သတ်မှတ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပမာပြရသော် ဘဏ် ရုံးချုပ်ရှိ ငွေ ချေးငှားရေး ဌာနခွဲမှ ဝန်ထမ်းများ အနက် ဒေါ်လာ ငါးသောင်း အထိသာ ထုတ်ချေးနိုင်ခွင့် ပြုနိုင်သော လက်ထောက် ကြီးကြပ်ရေးမှူးများသည် အခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် အခြားသော ဝန်ထမ်းများနှင့်အတူ အလယ် အလတ် စား စားပွဲ တစ်လုံးစီနှင့် ထိုင်၍ အလုပ် လုပ်ကြရသည်။

သို့သော် ဒေါ်လာ နှစ်သိန်းခွဲ အထိ ထုတ်ချေးနိုင်ခွင့် ရှိသော ကြီးကြပ် ရေးမှူး အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာသော် လေးဖက်လေးတန် မှန်များနှင့် ကာရံ ထားသော အခန်းကလေးထဲတွင် ကြီးမားသော စားပွဲ တစ်လုံးနှင့် သီးသန့် ရုံးထိုင်ခွင့် ရရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် ဒေါ်လာ ငါးသိန်း အထိ ထုတ်ချေး နိုင်သော လက်ထောက် စီမံခန့်ခွဲရေးမှူး အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာသည့် အခါ တွင်ကား ကျယ်ဝန်း၍ လုံလုံခြုံခြုံ ရှိသော အခန်း တစ်ခုထဲတွင် ရုံးထိုင်ခွင့် ရရှိမည် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခန်းတွင် အဆင့်အတန်း သတ်မှတ်ချက် အရ ပြတင်းပေါက် ပါရှိရမည် ဖြစ်ပြီး အခန်း နံရံပေါ်တွင်လည်း ဆီဆေး ပန်းချီ

mgyoe.com

ကား တစ်ချပ်ကို ချိတ်ဆွဲခွင့် ရရှိမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် သူ့အတွက် ရရှိမည့် စားပွဲမှာ ကြီးကြပ်ရေးမှူးများ၏ စားပွဲထက် ပို၍ ခံ့ညားသည်။ ၎င်းအပြင် အမည်နှင့် ရာထူး တာဝန်ကို ဖော်ပြ ပုံနှိပ်ထားသော စာရေး စက္ကူများကို သုံးစွဲခွင့် ရှိသည်သာမက နေ့စဉ် အခမဲ့ ဖိနပ်တိုက်ခွင့်နှင့် ဝေါလ်စထရီ ဂျာနယ် သတင်းစာ တစ်စောင်ကိုပါ အခမဲ့ ရရှိဦးမည် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင်ကား ချေးငွေဘက် ဆိုင်ရာ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာသော် အဆင့် သတ်မှတ်ချက်အရ ပြတင်းပေါက် နှစ်ပေါက် ပါသော ထောင့်ခန်းတွင် ရုံးထိုင်ခွင့်၊ အခန်း နံရံပေါ်တွင် ဆီဆေး ပန်းချီကား နှစ်ချပ် ချိတ်ဆွဲခွင့်၊ အမည်နှင့် ရာထူး တာဝန်ကို ဖောင်းကြွစာလုံးနှင့် ရိုက်နှိပ် ဖော်ပြ ထားသော စာရေးစက္ကူများကို သုံးစွဲခွင့်၊ နေ့စဉ် အခမဲ့ ဖိနပ် တိုက်ခွင့်တို့သာ မက ဝေါလ်စထရီ ဂျာနယ် သတင်းစာ အပြင် အခြား စီးပွားရေး ဆိုင်ရာ ဂျာနယ်နှင့် မဂ္ဂဇင်းများကိုပါ အခမဲ့ ရရှိဦးမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် အလုပ် တာဝန်နှင့် ပြင်ပသို့ သွားရန် လာရန် ရှိပါက ဘဏ် မော်တော်ယာဉ် ဌာနမှ ကားတစ်စီးကို တောင်းယူ စီးနင်းခွင့် အပြင် ဘဏ်၏ အကြီးတန်း ဝန်ထမ်းများ အတွက် သီးသန့် ဖွင့်လှစ်ပေးထားသည့် စားသောက်ဆိုင်သို့ ဝင်ရောက်ခွင့် ရရှိလာဦးမည် ဖြစ်သည်။

အက်ဒ်ဝီနာသည် အထက် ဖော်ပြပါ အခွင့်အရေး အားလုံးကို ရရှိ ခံစား ခွင့် ရှိသူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခမဲ့ ဖိနပ် တိုက်ခွင့်ကိုမူ တစ်ခါမှ မသုံးစွဲခဲ့ပါ ချေ။

အက်ဒ်ဝီနာသည် ယနေ့ နံနက်တွင် ချေးငွေ လျှောက်လွှာ နှစ်စောင်ကို လေ့လာပြီးနောက် တစ်စောင်ကို ခွင့်ပြုပေးလိုက်သည်။

ကျန်တစ်စောင်တွင်မူ သူ သိချင်သည့် အချက်အလက် တချို့ကို ပြန်လည် တင်ပြရန် မှတ်ချက်များ ရေးပေးလိုက်သည်။ တတိယ လျှောက်လွှာကို တွေ့ရ သော အခါတွင်မူ သူ စိတ်ရှုပ်သွားရရှာသည်။

ယမန်နေ့က အဖြစ်အပျက်ကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားစွာနှင့် လျှောက်လွှာကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ဖတ်မိပြန်၏။ ထို့နောက် ချေးငွေ လျှောက်လွှာနှင့် ပတ် သက်သော စာတွဲကို ပြုစု တင်ပြသူအား သူထံသို့ ခေါ်လိုက်သည်။

ခဏ ကြာသောအခါ ကလစ်ဖ် ကပ်စတယ်လ်မင်သည် အက်ဒ်ဝီနာ၏ စားပွဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ သူက အက်ဒ်ဝီနာ၏ ရှေ့တွင် ချထားသော စာတွဲ ကို ကြည့်ပြီး မှတ်ချက် ချလိုက်၏။

mgyoe.com

‘ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖောက်သည်တွေထဲမှာလည်း ခပ်ကြောင်ကြောင့် လူစား မျိုးတွေလည်း ပါလာတတ်သားပဲ’

ကပ်စတယ်လ်မင်သည် ငွေချေးရန် လျှောက်လွှာ လာတင်သူများ၏ တင် ပြချက်များကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့် သည်းညည်းခံ၍ နားထောင်တတ်သော နှစ်လိုဖွယ်ရာ လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် သူသည် မှန်ကန်စွာ ဆုံး ဖြတ်တတ်ပြီး အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသည့် ဘဏ်ဝန်ထမ်း တစ်ဦးလည်း ဖြစ် သည်။

‘ဒီလျှောက်လွှာဟာ ရယ်စရာ သဘောမျိုး ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်’

‘အင်း ဒီကိစ္စကတော့ ရယ်စရာ မဟုတ်ဘဲ တကယ် လျှောက်တဲ့ ကိစ္စ ဖြစ်နေတယ်၊ အချက်အလက် အပြည့်အစုံကိုလည်း ကျွန်တော်ရဲ့ မှတ်စုထဲမှာ ဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော့ ထောက်ခံချက်ကိုလည်း တွေ့ပြီး ပြီလို့ ထင်ပါတယ်’

‘နေပါဦး၊ ဒီလောက် များတဲ့ ငွေကို ဒီကိစ္စ အတွက် ချေးဖို့ တကယ် ထောက်ခံနေတာလား’

‘တကယ် ထောက်ခံနေတာပါဗျ၊ ပြီးတော့လည်း ဒီလျှောက်လွှာကို ခွင့်ပြု သင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်’

မှန်ပါသည်။ ငွေ ချေးငှားလိုသည့် အကြောင်းအချက် အားလုံးကို စာထဲ တွင် အပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်သည်။ ကိစ္စမှာ အသက် သုံးဆယ့် လေးနှစ် ရှိသူ ဘယဆေးရောင်းသမား ဂိုဘာနီ ဆိုသူက ဒေါ်လာ နှစ်သောင်း ငါးထောင် ချေးငှားရန် လျှောက်လွှာတင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အိမ်ထောင်သက် ဆယ့် ခုနစ်နှစ် ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး မြို့ဆင်ခြေဖုံးတွင် အိမ်ပိုင်နှင့် နေထိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ထို အိမ်ကို ဘဏ်တွင် ပေါင်နှံထားသော်လည်း ချေးထားသည့် ငွေကြေး ပမာဏမှာ မများလှချေ။ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် နှစ်ဦးစလုံး၏ နာမည်နှင့် အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်တွင် စာရင်းရှင် ဖွင့်လှစ်ထားခဲ့သည်မှာလည်း ရှစ်နှစ် ရှိချေပြီ။ ငွေကြေး ပြဿနာ တစ်ခါမှ မပေါ်ခဲ့ဖူးချေ။ ပထမ ချေးထားသော ဘဏ်ကြေး အနည်း ငယ်ကိုလည်း အပြေအလည် ပြန်လည် ပေးဆပ်ပြီး ဖြစ်သည်။ ချုပ်၍ ဆိုရ ပါက သူ့ကို ငွေရေး ကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်မချနိုင်စရာ အကြောင်း လုံးဝ မရှိပါချေ။

ယခု ငွေချေးခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာ တင်ရသည့် အကြောင်းမှာ သူ၏ သမီးကြီး အန်ဒရီယာ၏ အလောင်းကို ထည့်ထားနိုင်ရန် သံမဏိ ခေါင်းကြီး

တစ်ခု ဝယ်ယူလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သမီး ဖြစ်သူသည် အသက် ဆယ့်ငါး နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ကျောက်ကပ် ကင်ဆာ ရောဂါကြောင့် လွန်ခဲ့သည့် ခြောက်ရက်က ကွယ်လွန်ခဲ့ရှာသည်။ လောလောဆယ်တွင် အန်ဒရီယာ၏ အလောင်းကို ရေခဲတိုက်ထဲတွင် ထည့်ထားသည်။ ယင်းအပြင် အလောင်းထဲမှ သွေး အားလုံးကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက် သွေးနှင့် ဆင်ဆင်တူသော ဒိုင် မီသိုင်းဆမ် အောက်ဆိုက်ဟု ခေါ်သည့် အရည် တစ်မျိုးကို သွင်းပေးထား သည်။ သံမဏိ ခေါင်းကြီးမှာ နိုက်ထရိုဂျင် ဓာတ်ငွေ့ အရည်ကို သုည ဒီဂရီ အမှတ် အောက်ထက် နိမ့်ကျသော အပူချိန် အမှတ်တွင် ထည့်သွင်း ထားရှိ နိုင်အောင် အထူးတလည် စိမ့်ထားသော ပုလင်း အကြီးစားနှင့် ဆင်ဆင် တူ သည့် ခေါင်းကြီး ဖြစ်သည်။ အလောင်းကို ဒန်သတ္တုပြား ပါးပါးကလေးနှင့် ထုပ်ပိုးပြီး အဆိုပါ နိုက်ထရိုဂျင် ဓာတ်ငွေ့ အရည်ထဲ၌ စိမ့်ထားရန် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ သံမဏိ ခေါင်းမျိုးမှာ လော့စ်အိန်ဂျလီ မြို့၌သာ ဝယ်ယူ ရရှိ နိုင်ပြီး ဘဏ်မှ ငွေချေးခွင့် ရရှိမည် ဆိုပါက လေယာဉ်နှင့် သယ်ယူလာရမည် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ခေါင်းကြီးကို ထားသိုရန် နေရာ အတွက် ကြိုတင် စရန် ပေးရမည့် ငွေနှင့် နိုက်ထရိုဂျင် ဓာတ်ငွေ့ အရည်ကို လေးလ တစ်ကြိမ် လဲလှယ် ပေးရမည့် စရိတ်စကကပင် ဒေါ်လာ ရှစ်ထောင်ကျော် ကုန်ကျမည် ဖြစ်သည်။

ကပ်စတယ်လ်မင်က အက်ဒီဗီနာကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ကရိုင်ယိုနစ် အဖွဲ့အစည်း အကြောင်းကို ကြားဖူးသလား’

(မှတ်ချက်။ လူသေ အလောင်းများကို မပုပ်မသိုးအောင် ဆေးနှင့် ပြုပြင် ထားပြီး တစ်နေ့သော အခါတွင် ပြန်လည် အသက် ရှင်လာလိမ့်မည်ဟု ယူဆ ယုံကြည်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်သည့် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည်။)

‘ကြားတော့ ကြားဖူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သိပ် မနိပ်ပါဘူး’

‘မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ကရိုင်ယိုနစ် အဖွဲ့အစည်းဟာ သိပ်ပြီး မငယ် လှဘူး၊ ပြီးတော့ အဲဒီ လူစုက နောက်နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ် တစ်ရာလောက် ကြာလို့ ဆေးပညာ ပိုမို တိုးတက် ထွန်းကားလာတဲ့ အခါကျရင် အန်ဒရီယာရဲ့ ရောဂါကို ကုပြီး အသက် ပြန်ရှင်လာအောင် လုပ်နိုင်မှာပဲလို့ သူတို့ လင်မယား ယုံကြည်လာအောင် သိမ်းသွင်း စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ပုံ ရတယ်’

‘စိတ်ပျက်စရာပဲ’

‘စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းတယ် ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ဖက်က ပြန်ကြည့်ရင် ဒီလူတွေဟာ အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်နေကြတဲ့ လူကြီးတွေ၊ ပြီးတော့

ဘာသာရေးကိုလည်း အထူး ယုံကြည်ကြတဲ့ လူတွေ၊ ဒီကိစ္စမှာလည်း တကယ် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်နေကြတယ်။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စမျိုးမှာ ဘဏ်အရာရှိတွေ က တရားသူကြီး အနေနှင့် အဆုံးအဖြတ် ပေးဖို့ သင့်ပါ့မလား။ ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်း သဘောကို ပြောရမယ် ဆိုရင် တကယ် စဉ်းစားသင့်တဲ့ အချက်က ဒီချေးငွေကို သူတို့ ပြန်ဆပ်နိုင်ကြပါ့မလား ဆိုတဲ့ ကိစ္စပါပဲ။ ကျွန်တော်တော့ အစ အဆုံး စစ်ဆေး ကြည့်ပြီးပါပြီ။ သူတို့ ဒီငွေကို ပြန်ဆပ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ပြန်လည်း ဆပ်မယ့် လူစားမျိုးပါ’

အက်ဒ်ဝိနာ ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ စာရင်းများကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန်၍ စစ်ဆေးကြည့်ပြန်၏။

‘သူတို့ မိသားစုမှာ ဒီချေးငွေကြောင့် မချောင်မလည် ဖြစ်သွားကြလိမ့် မယ်’

‘အဲဒီ အခြေအနေကို သူ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ဒီပြဿနာကို သူ့ဘာသာ ဖြေရှင်းနိုင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း သူက တခြား လုပ်ငန်း တစ်ခုမှာ အပိုဝင်ငွေ ထပ်ရအောင် အလုပ် ဝင်လုပ်နေပြီး သူ့ဇနီးက လည်း အလုပ် ရှာနေပါတယ်’

‘သူတို့ မိသားစုမှာ ကလေး လေးယောက် ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား’
‘ရှိပါတယ်’

‘ဒီတော့ အဲဒီကလေးတွေ ကျောင်းနေဖို့၊ ကောလိပ် သွားဖို့၊ အဝတ်အစား ဝယ်ဖို့ စတဲ့ ကိစ္စတွေ အတွက် ငွေလိုလာလိမ့်မယ်လို့ကော မဆွေးနွေးလိုက်ဘူး လား’

‘အကျေအလည် ဆွေးနွေးပြီးသားပါ။ သူ့ကို ကျွန်တော် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ခေါ်ပြီး အကြာကြီး ဆွေးနွေးပါတယ်။ သူ့ အဆို အရတော့ ဒီကိစ္စကို တစ်အိမ် သားလုံး အကျေအလည် ဆွေးနွေးကြပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတာပါတဲ့။ ပြီးတော့ လည်း တစ်နေ့နေ့ကျရင် အန်ဒရီယာ အသက် ပြန်ရှင်လာစေရေး အတွက် သူ တို့ အနစ်နာခံရကျိုး နပ်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်တဲ့။ ပြီးတော့လည်း ကလေး တွေက သူတို့ ကြီးလာရင် အန်ဒရီယာရဲ့ အလောင်း အတွက် သူတို့က တစ်လှည့် တာဝန် ဆက်ယူကြမှာပါတဲ့’

‘အို ဘုရားသခင်’

‘မစွပ် ဒီအော်ဆင်၊ ဒီစာတွဲ ကျွန်တော့် စားပွဲပေါ် ရောက်နေတာ နှစ်ရက် တောင် ရှိသွားပါပြီ။ စဖတ်တုန်းကတော့ အတော့်ကို စိတ်ပျက်သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့

အကျေအလည် စဉ်းစားပြီးတဲ့နောက် လက်ခံနိုင်လောက်တဲ့ ကိစ္စပဲလို့ မြင်လာတယ်’

မှန်ပါသည်။ ဘဏ်က ငွေချေးထားသည် ဆိုရာတွင် ပြန်ရနိုင်၏။ မရနိုင်၏ကို ချင့်ချိန်၍ ချေးရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် အနည်းနှင့် အများ ဆိုသလို မသေချာ မရေရာမှုကလည်း ရှိနေတတ်သဖြင့် စွန့်၍ ချေးငှားရခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ယခုကိစ္စမှာလည်း လက်ခံနိုင်လောက်သည့် ကိစ္စမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဘဏ်က ဤလို ကိစ္စမျိုးတွင်မှ စွန့်စွန့်စားစား မဆောင်ရွက်ရဲလျှင် အဓိပ္ပာယ် ကင်းမဲ့သွားပေတော့မည်။

တစ်ဖန် ယခု ချေးလိုက်သည့်ငွေ ပြန်မရခဲ့လျှင်လည်း ကပ်စတယ်လ်မင်ကို အပြစ်တင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ကပ်စတယ်လ်မင်၏ လုပ်သက် တစ်လျှောက်လုံးတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်ခဲ့သည့် အပိုင်းက ပို၍ များသည်။

တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ ဆုံးဖြတ်ချက် မမှားသူဟု ဆိုပါကလည်း အစိုးရိမ်ကြီးတတ်လွန်းသဖြင့် မလုပ်ရဲ မကိုင်ရဲဟု သတ်မှတ်ခြင်း ခံရတတ်သည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်မ အနေနှင့် သိပ်ပြီး မကြိုက်လှပေမဲ့ ရှင့်ယူဆချက်ကို ထောက်ခံလိုက်ပါ့မယ်’

အက်ဒီဗီနာက လျှောက်လွှာပေါ်တွင် လက်မှတ်ကို ထိုးပေးလိုက်၏။ ကပ်စတယ်လ်မင်လည်း သူ့စားပွဲ ရှိရာသို့ ပြန်သွားပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကိစ္စမှ တစ်ပါး ထိုနေ့သည် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် သာမန် နေ့ရက် တစ်ရက်မျှသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ...။

အက်ဒီဗီနာသည် နေ့လယ်စာကို အများအားဖြင့် အက်ဖ်အမ်အောဘဏ် ရုံးချုပ်၏ မြေတိုက်ခန်းထဲတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော စားသောက်ဆိုင်သို့ တစ်ယောက်တည်း သွား၍ စားလေ့ ရှိသည်။ ထိုစားသောက်ဆိုင်မှာ အသံဗလံများနှင့် ဆူညံလှသည့် အပြင် အစားအသောက်မှာလည်း တော်ရီလျော်ရီသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အစားအသောက်များကို လာချပေးရာတွင် လျင်မြန်လှသဖြင့် ဆယ့်ငါး မိနစ်ခန့်နှင့် အလုပ် စားပွဲ ရှိရာသို့ ပြန်လာနိုင်သည်။

ယနေ့တွင်မူ ငွေချေးမည့် ဖောက်သည် တစ်ဦးကို ဧည့်သည်တော် အနေနှင့် ဖိတ်ခေါ်ထားသောကြောင့် အထက်တန်း စီမံခန့်ခွဲရေး ဝန်ထမ်းများ အတွက်

ဘဏ်ရုံးချုပ်၏ အပေါ်ဆုံး အထပ်တွင် သီးသန့် ဖွင့်လှစ်ထားသော စားသောက် ဆိုင်သို့ လာခဲ့ရသည်။

ထိုသူမှာ မြို့တော်ရှိ အကြီးဆုံး ကုန်ပဒေသာဆိုင်မှ ဘဏ္ဍာရေးမှူး တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ခရစ္စမတ် အတွက် ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူ သိုလှောင်ရခြင်းနှင့် ဆောင်းဦး ကာလတွင် အရောင်း ထိုင်းသွားခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ငွေမပေါ်သဖြင့် ဆိုင် အတွက် လိုအပ်နေသည့် ဒေါ်လာ သုံးသန်းကို အချိန်တို ချေးငွေ အဖြစ် ချေးငှားဖို့ စကား ပြောရန် လာရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဒီ ငွေဖောင်းပွမှုက တော်တော်ကို ဒုက္ခ ပေးတာပဲဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ နှစ်လ အတွင်း ငွေပြန်ပေါ်လာမှာပါ၊ ပြီးတော့လည်း ခရစ္စမတ်ကျရင် အရောင်း သွက် လှေ ရှိပါတယ်’

ကုန်ပဒေသာတိုက် လိုငွေ ချေးခွင့်ပြုရေး ကိစ္စမှာ ဘဏ် အတွက် အရေးကြီးသည်။ သို့သော် အက်ဒီဇီနာက ဘဏ် အတွက် ပို၍ အကျိုး ကျေးဇူး ရှိစေသော အတိုးနှုန်းကို ရရှိအောင် မရမက စည်းရုံးနေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီး ဘဏ္ဍာရေးမှူးက တဖျစ်တောက်တောက်နှင့် သဘောတူလိုက်ရပါတော့သည်။ ဒေါ်လာ သုံးသန်း ချေးငှားရေး ကိစ္စမှာ အက်ဒီဇီနာ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ထက် ကျော်လွန်နေသော်လည်း ရုံးချုပ်က ပြန်လည် အသိအမှတ်ပြုပေးမည်မှာ သေချာလှသည်။ အကူအညီ လိုအပ်ပါက အဲလက် ဗန်ဒါဗော့ထံ လှမ်း၍ တင်ပြနိုင်သေးသည်။ ယခင် အခါများကလည်း အဲလက်က အက်ဒီဇီနာ၏ လုပ်ငန်း မှန်သမျှကို ထောက်ခံ ပေးခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။

နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီးနောက် ကော်ဖီ သောက်နေစဉ် စားပွဲထိုးမလေး တစ်ယောက် သူတို့ စားပွဲသို့ ရောက်လာပြီး ‘မစ္စတာ တိုတင်ဟိုးက မစ္စစ် ဒီအော်ဆီနှင့် အရေးတကြီး စကား ပြောချင်ပါတယ်တဲ့၊ ကိစ္စက သိပ်ကို အရေးကြီးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်’ ဟု သတင်း ပို့သည်။

ထို့ကြောင့် ဖုန်း ရှိရာသို့သွားပြီး ကောက်ယူ နားထောင်လိုက်သော အခါ ‘အမယ်လေးဗျာ၊ ရှာလိုက်ရတာ’

‘ကဲ ရှာလို့ တွေ့ပြီလေ၊ ဘာကိစ္စများပါလိမ့်’

‘ငွေတွေ ကွာနေတယ်လို့ ငွေရေ စာရေး တစ်ယောက်က လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီ ဝက်လောက်က လာပြီး သတင်းပို့သွားတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လည်း အဲဒီ အချိန်ကတည်းက ထပ်တလဲလဲ ပြန်စစ်နေတာပဲ’

အက်ဒီဝီနာ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

‘နေပါဦး၊ ကွာတဲ့ ငွေက ဘယ်လောက် များလို့လဲ’

‘ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင်’

‘ကျွန်မ ခုချက်ချင်း ဆင်းလာခဲ့မယ်’

အက်ဒီဝီနာသည် သူ၏ ဧည့်သည်ကို တောင်းပန်စကား ပြောပြီးနောက် အမြန် ဓာတ်လှေကားနှင့် ဘဏ်ရုံးခွဲ ရှိရာသို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ရလေတော့သည်။

(၅)

‘ကျွန်တော် အခု အထိ သိရသမျှကတော့ ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင် ပျောက်နေ တယ် ဆိုတာလောက်ပါပဲ’

တိုတင်ဟိုးက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အက်ဒီ ဝီနာ၏ စားပွဲ ရှေ့တွင် လူသုံးယောက် ထိုင်နေသည်။ တိုတင်ဟိုး၊ မိုင်းလစ် အိစတင်နှင့် ငွေရေ စာရေးမ ဂျေနီတာတို့ ဖြစ်သည်။

ယခု ပျောက်နေသော ငွေမှာ ဂျေနီတာ၏ ငွေထည့်ထားသော အံဆွဲထဲမှ ဖြစ်သည်။ အက်ဒီဝီနာ ဘဏ်ရုံးခွဲသို့ ပြန်ရောက်လာသည်မှာ နာရီဝက်ခန့် ရှိ ပေပြီ။

အက်ဒီဝီနာက ထပ်ပြောလိုက်၏။

‘ရှင် ပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တတ်နိုင်သမျှ ကြီးစားပြီး ထပ်ရှာ ကြဖို့ လိုသေးတယ်၊ ဒီတော့ ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံ အသေးစိတ်ကို အစက ပြန်ပြီး စေ့စေ့စပ်စပ် ပြောပြကြစမ်းပါ’

ညနေ သုံးနာရီကျော်ပြီ ဖြစ်သဖြင့် ဘဏ်သို့ ငွေသွင်း ငွေထုတ်လာသည့် ဖောက်သည်များ ပြန်သွားကြလေပြီ။ အပြင် တံခါးမကြီးကိုလည်း ပြန်ပိတ် လိုက်ပြီး ဖြစ်သည်။ ဘဏ်ခွဲထဲတွင်ကား ထုံးစံအတိုင်း ဆက်၍ အလုပ် လုပ် နေကြရဆဲပင်တည်း။ ဘဏ်ဝန်ထမ်းများသည် အက်ဒီဝီနာတို့ ရှိရာ စင်မြင့် ကလေးဆီသို့ မသိမသာ လှမ်းလှမ်းကြည့်နေကြသည်။ တိတိကျကျ မသိကြ သေးသော်လည်း တစ်ခုခု ဖြစ်နေပြီ ဟူ၍ ရိပ်မိနေကြလေပြီ။

ယခုလို အချိန်မျိုးတွင် ခေါင်းအေးအေး ထားရမည်၊ သိထားသော အချက် အလက် မှန်သမျှကို အနုလုံပဋိလုံ သုံးသပ်ရန် လိုသည်ဟု အက်ဒီဝီနာ သိသည်။

မထူးသဖြင့် မစွမ်း ဂျေနီတာ ပြောသည့် စကားကို ပို၍ ဂရုတစိုက် နားထောင် ရန် လိုကြောင်း သိသည်။

မကြာမီ ဤဘဏ်ခွဲ၌ ငွေသား ခြောက်ထောင် ပျောက်သွားသည်ဟု ယူဆ ရကြောင်း ရုံးချုပ်သို့ အကြောင်းကြားရပေလိမ့်မည်။ တစ်ဖန် ဘဏ်ရုံးချုပ်ရှိ လုံခြုံရေး ဌာနကိုသာမက နောက်ဆုံး အဆင့် အဖြစ် အက်ဖ်ဘီအိုင် အထိ အသိပေးရတော့မည်။ သို့သော် ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်နှင့် တိုးတိုးတိတ်တိတ် ရှာ၍ ပြန်ရသည် ဆိုပါက ပိုကောင်းမည် ဖြစ်သဖြင့် ကြိုးပမ်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ မိုင်းလစ် အိစတင်က ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီကိစ္စမှာ ဂျေနီတာက ကျွန်တော့်ဆီကို ပထမဦးဆုံး လာပြီး သတင်း ပို့တဲ့ အတွက် လွယ်အောင် ကျွန်တော်ကပဲ စပြောပါ့မယ်’

မိုင်းလစ် အိစတင်သည် ခါတိုင်းလို ပေါ့ပြက်ပြက် ပြောလိုက်ခြင်း မဟုတ်။ တည်ကြည် လေးနက်စွာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အက်ဒီဇီနာက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

သူ့ အဆိုအရ နေ့လယ် နှစ်နာရီ ထိုးရန် တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ် အလိုတွင် ဂျေနီတာက သူ့ အံ့ဆွဲထဲမှ ငွေခြောက်ထောင် ပျောက်နေကြောင်း လာပြော သည်။ မိုင်းလစ် အိစတင် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဂျေနီတာနှင့် နှစ်ခုံကျော်တွင် ငွေရေ စာရေး အဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးနေရာ အိစတင်က သူ့အံ့ဆွဲကို သော့ခတ် ပိတ် ခဲ့ပြီး မစွတာ တိုတင်ဟိုးထံ လာရောက် သတင်း ပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤတွင် တိုတင်ဟိုးက ဆက်ပြောသည်။

တိုတင်ဟိုးသည် သိလျှင်သိချင်း မစွမ်း ဂျေနီတာထံ သွားရောက် မေး မြန်းသည်။ ပထမတွင် ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင် ပျောက်ဆုံးနေသည် ဆိုသည့် ကိစ္စကို မယုံချင်သလိုလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ငွေပျောက် သည် ဟူ၍ သံသယဖြစ်ချိန်တွင် ငွေမည်မျှ ပျောက်ဆုံးနေသည်ကို အတိအကျ သိနိုင်ဦးမည် မဟုတ်ဟု ယူဆသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တိုတင်ဟိုး၏ အဆိုအရ မစွမ်း ဂျေနီတာသည် တစ်နေ့လုံး အလုပ် လုပ် နေရသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဒေါ်လာ တစ်သောင်းကျော်နှင့် မတည်ပြီး မနက် ကိုးနာရီမှ စ၍ ငွေသွင်း ငွေထုတ်များကို လက်ခံနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ ငါးနာရီခန့် ဆက်တိုက် အလုပ် လုပ်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ မနက်ပိုင်းတွင် ဘဏ်သို့ လာရောက်၍ ငွေသွင်း ငွေထုတ်သူ များပြားလှသဖြင့် ငွေရေ စာရေးများသည် လက်မလည်နိုင်အောင် အလုပ် ရှုပ်နေခဲ့ကြသည်။

mgvooe.com

မှန်းအပြင် ယနေ့ကျမှ ငွေသွင်းသူ ပိုများကြသဖြင့် မစွပ် ဂျေနီတာ၏ အံ့ဆွဲထဲတွင် ဒေါ်လာ နှစ်သောင်း ငါးထောင်ကျော် အထိ ရှိနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် မစွပ် ဂျေနီတာသည် ငွေပျောက်နေသည် ဆိုသည့် အချက်ကို သာမက ငွေ မည်မျှ ပျောက်နေသည် ဟူ၍ တိတိကျကျ ပြောပြနိုင်ခြင်းမှာ ထူးဆန်းနေကြောင်း တွေးမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ အက်ဒ်ဝီနာကလည်း တိုတင်ဟိုး တွေးသလို တွေးမိသည်။ ထို့ကြောင့် အက်ဒ်ဝီနာက ဂျေနီတာကို မသိမသာ အကဲခတ်လိုက်သည်။ သူ သည် ပေါ်တိုရီကန် လူမျိုး ဖြစ်ပြီး စကား အနည်းငယ် ဝဲသည်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် သေးသွယ်ပြီး အသားညိုသည်။ ချောသည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ စွဲမက်ဖွယ် ညှို့ဓာတ် တစ်မျိုး ရှိသူ ဖြစ်သည်။ ယခု အချိန် အထိ သူသည် မေးမှသာ ဖြေသည်။ စကား ဟဟ မပြောသေးချေ။

မစွပ် ဂျေနီတာ၏ အတွင်းစိတ်ကို အကဲခတ်ရန် မလွယ်ပါ။ သူ ပထမ ပြောခဲ့သော ထွက်ဆိုချက်ထက်လည်း ပိုမို ချဲ့ထွင် ပြောဆိုခြင်း မရှိ။ သူ့ကို စမေးသည့် အချိန်က စ၍ သုန်သုန်မှုန်မှုန် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူ့ လက်ထပ် လက်စွပ်ကို တစ်ချိန်လုံး လှည့်နေသောကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်မှာ ထင် ရှားသည်။

ဂျေနီတာသည် အသက် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ် ရှိပြီး ခင်ပွန်းသည်နှင့် ကွဲနေ သည်။ သူ့တွင် သုံးနှစ် အရွယ် ကလေးငယ် တစ်ယောက် ရှိသည်။ အက်ဖ်အမ် အေတွင် ဝင် အလုပ် လုပ်သည်မှာ နှစ်နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။ သူနှင့် ပတ်သက်၍ အမှုထမ်း လောကမှ အက်ဒ်ဝီနာ တစ်စွန်းတစ်စ ကြားထားရသည်မှာ သူသည် ကလေးငယ်ကို ကျွေးမွေး ပြုစုရသည့် အပြင် ခင်ပွန်းသည် ယူသွားသော အကြွေး များကို ဒိုင်ခံ၍ ဆပ်နေရသည့် အတွက် ကျပ်တည်းနေသည် ဆိုခြင်းပင် ဖြစ် သည်။

တိုတင်ဟိုးက ဆက်ပြောပြန်သည်။ ဂျေနီတာသည် ပျောက်နေသည့် ငွေ အရေအတွက်ကို တထစ်ချ ပြောနိုင်မှာ မဟုတ်ဟု ထင်သောကြောင့် သူ့ကို အခန်းငယ်ကလေး တစ်ခု အတွင်းသို့ ငွေသေတ္တာနှင့်အတူ ဝင်ခိုင်းပြီး လက်ခံ ရရှိငွေနှင့် ထုတ်ပေးငွေ စာရင်းများကို ဂဏန်းပေါင်းစက်နှင့် ပြန်တွက်ခိုင်း လိုက်သည်။

ခဏကြာသော အခါ မစွပ် ဂျေနီတာက စာရင်း မကိုက်ဘဲ ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်လာ ငွေ ခြောက်ထောင် လျော့နည်းနေကြောင်း သတင်း ပို့ပြန်၏။

ထို့ကြောင့် တိုတင်ဟိုးက သူ၏ လက်ထောက် အရာရှိ မိုင်းလိမ် အိစတင် ကို ခေါ်ပြီး ဂျေနီတာ၏ စာရင်းကို ပြန်စစ်ကြသည်။

ပထမဦးဆုံး ဂျေနီတာ လာရောက် သတင်းပို့သည် အတိုင်းပင် ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင် လျော့နည်းနေသည် ဆိုခြင်းမှာ အမှန်ပင်တည်း။ ထို့နောက်တွင် ကား တိုတင်ဟိုးက အက်ဒီဝီနာထံ ဖုန်းဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကဲ တဝဲလည်လည်တော့ ဖြစ်နေပြန်ပြီ၊ တခြား စဉ်းစားလို့ ရတဲ့ အချက် အလက်ကလေးတွေကိုလည်း ပြောကြစမ်းပါဦး’

ဤတွင် မိုင်းလိမ် အိစတင်က ဝင်ထောက်သည်။

‘ဂျေနီတာကသာ အမေးခံမယ် ဆိုရင် ကျွန်တော် ဂျေနီတာကို နည်းနည်း ပါးပါး ထပ်ပြီး မေးချင်သေးတယ်’

အက်ဒီဝီနာက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘ဂျေနီတာ၊ ဂရုတစိုက် စဉ်းစဉ်းစားစားနှင့် ဖြေနေော်၊ ဒီနေ့ အလုပ် လုပ် နေတုန်း တစ်ယောက်ယောက်နှင့် ငွေ အချေးအငှား လုပ်မိသေးသလား’

ငွေရေ စာရေး တစ်ယောက်သည် တစ်ခါတစ်ရံ ငွေအကြွေ ကုန်သွားခြင်း၊ လိုချင်သည့် ငွေစက္ကူများ ကုန်နေခြင်း စသည့် ကိစ္စရပ်မျိုး ဖြစ်လာသည့် အခါ ငွေတိုက်သို့ သွား၍ ငွေထုတ်ယူရသည့် ဒုက္ခနှင့် မတွေ့ရလေအောင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အချေးအငှား လုပ်ကြရသည်။

ထိုသို့ အချေးအငှား လုပ်သည့်အခါ ပုံစံတွင် ဖြည့်စွက်၍ မှတ်သားထား လေ့ ရှိ၏။

ထိုသို့ ချေးငှားသည့်အခါ အရင်စလို လုပ်၍ ဖြစ်စေ၊ ပေါ့ဆ၍ ဖြစ်စေ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တစ်ဦး၌ ငွေလျော့နေပြီး တစ်ဦးတွင် ငွေပိုနေတတ်၏။ သို့ သော် ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင် အထိ ကွဲလွဲနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

‘ဟင့်အင်း၊ ဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး ဘယ်သူနှင့်မှ အချေးအငှား မလုပ်ခဲ့ဘူး’

‘နေပါဦး၊ ဘဏ်ဘန်ထမ်းတွေထဲက မင်းရဲ့ ငွေသေတ္တာနားကို လာတဲ့သူ၊ အမှတ်တမဲ့ နှိုက်ယူသွားနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး ရနိုင်တဲ့လူ တစ်ဦးတလေများ ရှိသလား’

‘ဟင့်အင်း’

‘မင်း ငွေလျော့နေတယ် ဆိုပြီး ငါ့ဆီကို လာပြောတုန်းက ငွေလျော့တဲ့ အကြောင်းကို သိတာ တော်တော် ကြာသွားပလား’

‘ချက်ချင်းလိုလို သိသိချင်း လာပြောတာပဲ’

ဤတွင် အက်ဒီဇီနာက ကြားဖြတ်၍ မေးလိုက်သည်။

‘မင်း နေ့လယ်စာ စားပြီးတဲ့နောက် ဘယ်လောက် ကြာမှ သိတာလဲ’

မစ္စစ် ဂျေနီတာ တစ်ယောက် ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်သွားရှာသည်။

‘မိနစ် နှစ်ဆယ်လောက်တော့ ရှိမယ် ထင်တယ်’

အက်ဒီဇီနာက ထပ်၍ မေးပြန်သည်။

‘နေ့လယ်စာ စားဖို့ မသွားခင်တုန်းက ပျောက်သွားတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

ဂျေနီတာက ခေါင်းခါ၍ ပြလိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ငွေပျောက်တယ်လို့ တထစ်ချ ပြောနိုင်ရတာလဲ’

‘သိလို့ ပြောတာပေါ့’

အက်ဒီဇီနာပင်လျှင် ဂျေနီတာ၏ ဒေါင့်မကျိုးသော အပြောအဆိုကြောင့် စိတ်တိုချင်သလို ဖြစ်လာရသည်။

ဤတွင် တိုတင်ဟိုးက အရေးအကြီးဆုံး မေးခွန်းကို ထပ်၍ မေးပြန်သည်။

‘နေ့လယ်စာ စားပြီးမှ ပျောက်တယ်ပဲ ထားစမ်းပါဦး၊ မင်းက ငွေပျောက်နေတယ် ဆိုတာကိုသာမက ငွေ ဘယ်လောက် ပျောက်နေတယ် ဆိုတာကိုပါ ဘယ်လို လုပ်ပြီး အတိအကျ ပြောနိုင်ရတာတုံး’

‘သိလို့ပေါ့’

သူ့စကားကို ကျန်လူများက မယုံကြည်ကြချေ။

‘နေပါဦး၊ ငွေလာထုတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်ကို မှားပြီး ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင် ပိုပေးလိုက်တာမျိုးကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး’

မိုင်းလ်စ် အိစတင်က ထပ်၍ မေးပြန်သည်။

‘မင်း နေ့လယ်စာ စားဖို့ သွားတဲ့ အခါကျတော့ ငွေသေတ္တာကို ငွေတိုက်ခန်းဆီ ယူသွားပြီး နံပါတ်သော့နှင့် ပိတ်ထားခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘သော့ကို သေသေချာချာ ခတ်ဖြစ်ရဲ့လား’

ဂျေနီတာက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘မင်း နေ့လယ်စာ စားပြီးလို့ ပြန်လာတော့ မင်း ငွေသေတ္တာဟာ ငွေတိုက်ခန်းထဲမှာ သော့ခတ်လျက်သာ ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘မင်းရဲ့ နံပါတ်သော့ ခတ်တဲ့ ဂဏန်းပေါင်း အစီအစဉ်ကို တခြား ဘယ်သူ သိသေးသလဲ၊ တစ်ယောက်ယောက်ကိုများ ပြောပြမိဖူးသလား’

‘ဟင့်အင်း’

လောလောဆယ်တွင် ထပ်၍ မေးရန် မေးခွန်း ကုန်နေပြီ ဖြစ်သည်။

မိုင်းလ်စ် အိစတင် ရည်ညွှန်း ပြောဆိုသည့် ငွေသေတ္တာမှာ ဘီးတပ်ထားသော သံမဏိ စင်ကလေးပေါ်တွင် တင်ထားသောကြောင့် ယူသွားလိုသည့် နေရာသို့ လွယ်ကူစွာ တွန်း၍ ယူသွားနိုင်သည်။ ငွေရေ စာရေး တစ်ယောက် အတွက် အဆိုပါ ငွေသေတ္တာ တစ်လုံးစီကို သတ်သတ်မှတ်မှတ် သတ်မှတ်ထားလေ့ ရှိပြီး လိုလိုမည်မည် လိုအပ်သည့် အခါတွင် သုံးစွဲရန် အတွက်လည်း ငွေသေတ္တာ အပိုများကို ဆောင်ထားလေ့ ရှိသည်။ မိုင်းလ်စ် အိစတင်သည် အရန် ငွေသေတ္တာထဲမှ တစ်လုံးကို ယနေ့ ယူငင် သုံးစွဲနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ငွေရေ စာရေးများ၏ ငွေသေတ္တာများကို ငွေတိုက်ခန်းထဲမှ ထုတ်သည့် အခါ သွင်းသည့် အခါတိုင်း အကြီးတန်း ငွေတိုက်ခန်းစောင့် စာရေးက မှတ်ပုံတင် စာအုပ်တွင် မှတ်သားထားလေ့ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ငွေတိုက်ခန်းထဲတွင် ရှိသော ငွေသေတ္တာ တစ်လုံးလုံးကို မှားယွင်း၍သော် လည်းကောင်း၊ ငွေတိုက်ခန်းစောင့် စာရေးကြီး မသိဘဲနှင့်သော် လည်းကောင်း ထုတ်ယူသွားရန် လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါ။

တစ်ဖန် ငွေသေတ္တာ တစ်လုံးစီတွင် ခိုးဖွင့်ရန် မလွယ်ကူသော နံပါတ်သော့ နှစ်လုံးစီ ပါရှိ၏။ သော့ နှစ်လုံး အနက် တစ်လုံးကို ငွေရေ စာရေးကိုယ်တိုင် သူ့ စိတ်ကြိုက်နံပါတ် အစီအစဉ်နှင့် ပိတ်ရန် ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်လုံးကိုမူ ဘဏ်ခွဲ၏ ကြီးကြပ်ရေးမှူး သို့မဟုတ် လက်ထောက် ကြီးကြပ်ရေးမှူးက သီးခြား ပိတ်ရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နံနက်ခင်းတိုင်းတွင် သက်ဆိုင်ရာ ငွေရေ စာရေးနှင့် ကြီးကြပ်ရေးမှူး နှစ်ဦးတို့၏ ရှေ့မှောက်၌ ငွေသေတ္တာများကို ဖွင့်လှစ်ရမိ ဖြစ်သည်။ ငွေရေ စာရေးများသည် နံပါတ်သော့ကို ပိတ်ရန် ဖွင့်ရန် မိမိ အသုံးပြုသည့် နံပါတ် အစီအစဉ်ကို ဦးနှောက်ထဲမှ မမေ့ မလျော့ရလေအောင် ဂရုပြုကြရန်နှင့် အခြား မည်သူ့ကိုမျှ ပြောမပြရန် စည်းကမ်း သတ်မှတ်၍ ထားသည်။

သို့သော် ဂဏန်း အစီအစဉ်ကို ကြိုက်သည့် အချိန်၌ ပြန်ပြင်နိုင်သည်သာ ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ဂဏန်းသော့၏ ဖွင့်နည်း ဂဏန်း အစီအစဉ်ကို သာမန်အားဖြင့် စာနှင့် ရေးမှတ်ခွင့် မပြုသော်လည်း မှတ်တမ်း အနေနှင့် ထားရှိရန် အတွက် တစ်ဦးစီ ရေးမှတ်ထားသော ဂဏန်း အစီအစဉ် စာရွက် တစ်ရွက်ကို စာအိတ် နှစ်ထပ်နှင့် ထည့်ပြီး ချိတ်ပိတ်ထားသည်။ ထို့နောက် အဆိုပါ စာအိတ်များကို လည်း သံသေတ္တာ နှစ်ထပ်နှင့် ထည့်၍ လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းထားသည်။

အဆိုပါ စာအိတ်ကို သက်ဆိုင်ရာ ငွေရေ စာရေး ကွယ်လွန်သည့် အခါ သို့မဟုတ် နာမကျန်း ဖြစ်သည့် အခါနှင့် ဘဏ်ဝန်ထမ်း အဖြစ်မှ နုတ်ထွက် သွားသည့် အခါမျိုးကျမှသာ ချိတ်ကို ခွာ၍ ဖောက်ကြည့်လေ့ ရှိသည်။ ထို့ ကြောင့် အဆိုပါ ငွေသေတ္တာများကို ကြားလူ တစ်ဦးဦးက ဖွင့်ရန် မလွယ်ကူ ဟု ဆိုရပါမည်။

၎င်းအပြင် နောက်ဆုံးပေါ် ခေတ်မီ ငွေသေတ္တာများ၏ အတွင်းဘက်၌ ခေတ်မီ အချက်ပေး ခလုတ်ကို တပ်ဆင်ထားပြီးလည်း ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ငွေသေတ္တာကို သက်ဆိုင်ရာ ငွေရေ စာရေး၏ ရှေ့ သတ်မှတ်ထားသော နေရာ၌ ခွင်ကျအောင် ထားရှိပြီးသော အခါ အဆိုပါ ငွေသေတ္တာသည် ကောင်တာမှ တစ်ဆင့် ဘဏ်ခွဲ အားလုံးနှင့် ဆက်သွယ်ထားသော လုံခြုံရေး အစီအစဉ်ထဲသို့ လျှပ်စစ် ဓာတ်အားဖြင့် အလိုလို ဆက်သွယ်ပြီးသား ဖြစ်သည်။ အချက်ပေးမည့် ခလုတ်ကလေးသည် ငွေသေတ္တာ အတွင်း တစ်နေရာရှိ ငွေစက္ကူပုံ အောက်တွင် မထင်မရှား ရှိနေသည်။ အဆိုပါ ခလုတ်ကလေး အပေါ်တွင် တင်ထားသည့် ငွေစက္ကူများကို ထောင်ချောက်ငွေဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အဆိုပါ ထောင်ချောက် ငွေကို သာမန် ငွေပေး ငွေယူ ကိစ္စရပ်များတွင် လုံးဝ ယူငင် သုံးစွဲခွင့် မရှိပါ။

သို့ရာတွင် ဘဏ်၌ ဓားပြတိုက်မှု၊ အနုကြမ်းစီးမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော် အဆိုပါ ထောင်ချောက်ငွေကို ပထမဦးစွာ ယူပေးလိုက်ရမည် ဖြစ်သည်။ ခလုတ် ပေါ်၌ ဖိထားသော ငွေစက္ကူများကို မယူလိုက်ခြင်းကြောင့် ကြွတက်လာသော အချက်ပေး ခလုတ်က ဘဏ် လုံခြုံရေး ဌာနနှင့် ရဲအဖွဲ့သို့ သတင်း ပို့ပြီး ဖြစ် လေတော့သည်။

၎င်းအပြင် ဘဏ်တွင်း၌ လျှို့ဝှက်စွာ တပ်ဆင်ထားသော ရုပ်ရှင်ရိုက် ကင်မရာများကိုလည်း စတင်၍ သက်ဝင် လှုပ်ရှားစေမည် ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ထောင်ချောက် ငွေအပုံကြီးထဲမှ ငွေစက္ကူ နံပါတ်များကိုလည်း နောင်တစ်ချိန် တွင် သက်သေခံ အဖြစ် ရုံးပေါ်သို့ တင်ပြနိုင်ရန် ကြိုတင် မှတ်သားထားပြီး လည်း ဖြစ်သည်။

အက်ဒီနာက တိုတင်ဟိုးကို မေးလိုက်၏။

‘အခု ပျောက်နေတဲ့ ငွေခြောက်ထောင်ထဲမှာ ထောင်ချောက်ငွေတွေကော ပါသွားသေးသလား’

‘မပါပါဘူး၊ ကျွန်တော် စစ်ပြီးပါပြီ’

ထိုအတိုင်းသာ ဆိုပါက ပျောက်နေသော ငွေစက္ကူများကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရန် လွယ်ကူတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ဤတွင် မိုင်းလိမ် အိစတင်က ထပ်၍ မေးပြန်၏။

‘ဂျေနီတာ၊ မင်းရဲ့ ငွေသေတ္တာထဲက ငွေတွေကို တစ်ယောက်ယောက်က ယူလို့ ရနိုင် မရနိုင် ထပ်ပြီး စဉ်းစားပါဦး’

‘ဟင့်အင်း’

ဂျေနီတာ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်သည့် အမူအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို အက်ဒီနာက သတိပြုလိုက်မိ၏။ မှန်ပါသည်။ ကြောက်မည် ဆိုလျှင်လည်း ကြောက်ထိုက်ပါသည်။ ဘဏ်တိုင်း ဘဏ်တိုင်းသည် ဤကဲ့သို့ များပြားလှသည့် ငွေပျောက်မှုများကို သည်းညည်းခံလေ့ မရှိဘဲ မရမနေ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းလေ့ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အက်ဒီနာသည် ပျောက်နေသော ငွေခြောက်ထောင်ကို ဂျေနီတာ ခိုးယူခြင်းသာ ဖြစ်ရမည်ဟု စိတ်ကို တုံးတုံး ချ၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် မည်သို့ မည်ပုံ ခိုးယူသည် ဆိုသည့် အချက်ကိုသာ စုံစမ်းရန် လိုအပ်လာပါ တော့သည်။

ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းလမ်း တစ်ခုမှာ ကြံရာပါ တစ်ဦးအား ငွေသွင်း ငွေထုတ် ကောင်တာပေါ်မှ လှမ်း၍ ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျန် ဘဏ်ဝန်ထမ်းများကလည်း သတိထားမိကြမည် မဟုတ်ပါ။ ငွေသွင်း ငွေထုတ် များသော နေ့တစ်နေ့တွင် သာမန် ငွေထုတ်သည့် ကိစ္စတစ်ရပ် အဖြစ် ထင်ကြ မြင်ကြပေလိမ့်မည်။

နောက်ထပ် ဖြစ်နိုင်သည် နည်းလမ်း တစ်ခုမှာ အဆိုပါ ငွေများကို ကွယ်ဝှက်ထားပြီး နေ့လယ်စာ စားချိန်တွင် ထုတ်ယူသွားခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ သို့သော် ဤ ဒုတိယ နည်းလမ်းမှာ အန္တရာယ် များပြားလှသည်။

မစွစ် ဂျေနီတာ ရိပ်စားမိလိုက်သည့် အချက် တစ်ချက်မှာ အဆိုပါ ငွေခြောက်ထောင်ကို သူ ခိုးသည်ဟု သက်သေပြနိုင်သည် ဖြစ်စေ၊ မပြနိုင်သည် ဖြစ်စေ သူ အလုပ် ပြုတ်တော့မည်မှာ သေချာကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ငွေရေ

စာရေးများ အနေနှင့် တစ်နှစ်လျှင် ငွေကွာခြားမှု ရှစ်ကြိမ် အထိ ခွင့်ပြုထား သည့် အပြင် တစ်ကြိမ် တစ်ကြိမ်တွင် ကွာခြားသည့် ငွေ ပမာဏမှာလည်း နှစ်ဆယ့်ငါး ဒေါ်လာထက် မများပါက သာမန် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ကိစ္စ တစ်ရပ် အနေနှင့်သာ သတ်မှတ်လေ့ ရှိသည်။ သို့သော် ယခုကဲ့သို့ ပမာဏ များပြား လှသည့် ငွေကွာခြားမှုများ ဖြစ်ပေါ် လာပါက အလုပ်မှ ရပ်စဲခြင်း ခံကြရ သည်။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် အလုပ် ပြုတ်မည်ကို သိပါလျက်နှင့် ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင်ကို ဗုန်းလိုက်ခြင်းမှာ မစွမ်း ရှေ့တောတွင် ငွေကြေး အလွန် ကျပ်တည်းနေ၍သာ ဖြစ်ရမည်။ ၎င်းအပြင် အလုပ်အကိုင် တစ်ခုခုကို နောက်ထပ် ရှာဖွေရေး ကိစ္စမှာလည်း ကွယ်ကူလှတော့မည် မဟုတ်ပါ။

အက်ဒ်ဝီနာသည် ဂျေ့နီတာ အပေါ်၌ ကရုဏာစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ကလေး အတွက် ငွေကြေး အသုံး လိုနေ၍များလား။

‘ကဲ ဒီအခြေအနေ ရောက်မှတော့ နောက်ထပ် ဆက်လုပ်ဖို့ မလွယ်တော့ ဘူး၊ ရုံးချုပ်ကို အကြောင်းကြားမှ ဖြစ်မယ်၊ စုံစမ်း စစ်ဆေးမှုကို ရုံးချုပ်က ဆက်လုပ်သွားလိမ့်မယ်’

အက်ဒ်ဝီနာ၏ စကားကြောင့် သုံးယောက်စလုံး မတ်တတ် ရပ်လိုက်သဖြင့် အက်ဒ်ဝီနာက ဂျေ့နီတာကို တားထားလိုက်သည်။

‘မစွမ်း ရှေ့တောကတော့ နေရစ်ခဲ့ပါ’
မစွတာ တိုတင်ဟိုးနှင့် မိုင်းလ် အိစတင်တို့ နှစ်ဦး အဝေးသို့ ရောက်ရှိ သွားသောအခါ အက်ဒ်ဝီနာက စကား စလိုက်ပြန်၏။

‘ကဲ ဂျေ့နီတာ၊ တို့များ ရင်းရင်းနှီးနှီး စကား ပြောဖို့ အချိန် ကျလာပြီ၊ မင်း သိသင့်တဲ့ အချက် နှစ်ချက်ကိုလည်း ပြောပြချင်သေးတယ်၊ ပထမ အချက် ကတော့ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အသေးစိတ် စုံစမ်း စစ်ဆေးမှုတွေကို ဆက် လုပ်ကြမှာ အမှန်ပဲ၊ ပြီးတော့ ဒီဘဏ်ဟာ အာမခံ ဌာနနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး အာမခံထားတဲ့ အတွက် အက်ဖ်ဘီအိုင်ကပါ လာပြီး စစ်ဆေးလိမ့်မယ်၊ ဒုတိယ အချက်ကတော့ မင်းအပေါ်မှာ သံသယ ဖြစ်လာကြလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ၊ ဒါ မင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြတာနော်’

‘ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ငွေတွေကို ကျွန်မ မခိုးဘူး’
ဂျေ့နီတာသည် လက်ထပ် လက်စွပ်ကို လက်နှင့် လှည့်နေဆဲပင် ဖြစ် သည်။

‘ဂျေန်တာ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုတွေဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ကြာပါစေ၊ နောက် ဆုံးကျတော့ အမှန်တရား ဆိုတာ ပေါ်ထွက်လာရစမြဲပဲ၊ ပြီးတော့ စုံစမ်း စစ် ဆေးတဲ့ လူတွေဟာ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်တဲ့ လူတွေ ဖြစ်ကြသလို လွယ် လွယ်နှင့် လက်လျှော့ကြမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ကျွန်မ အဲဒီ ငွေတွေကို မယူပါဘူး’

‘မင်း ယူတယ်လို့ ငါ မပြောပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်း သိသလောက် ဖွင့်မပြော သေးဘူးလို့ ထင်တယ်၊ မင်း ဖွင့်မပြောသေးတာ ရှိရင် အခု အချိန်မှာ ဖွင့် ပြောဖို့ ကောင်းပြီ၊ အခု အချိန်မှာ ဖွင့်မပြောဘူး ဆိုရင်တော့ မင်းအတွက် သိပ်မလွယ်ဘူး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်’

ဂျေန်တာက စကား ပြောရန် ပါးစပ် ပြင်လိုက်၏။

သို့သော် အက်ဒ်ဝီနာက လက်ကာပြပြီး တားလိုက်သည်။

‘နေဦး၊ ဆုံးအောင် နားထောင်ဦး၊ အဲဒီ ငွေတွေကို နက်ဖြန်ခါထက် နောက်မကျဘဲ ဘဏ်ကို ပြန်အပ်မယ် ဆိုရင် မင်းကို တရားဥပဒေ အကြောင်း အရ လုံးဝ အရေး မယူဘူးလို့ ကတိ ပေးတယ်၊ အင်း တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ငွေယူတဲ့ လူတွေဟာ ဒီဘဏ်မှာတော့ ဆက်ပြီး အလုပ် လုပ်ခွင့် ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တခြား ဘာမှ မဖြစ်စေရဘူး၊ ကဲ ဒီတော့ ဂျေန်တာ ပြော စရာ ရှိတာသာ ပြောပေတော့’

ဂျေန်တာက ဒေါသတကြီးနှင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။

‘ဟင့်အင်း၊ အဲဒီ ငွေတွေကို ကျွန်မ မယူဘူး၊ အခုလည်း မယူဘူး၊ နောက်လည်း မယူဘူး’

အက်ဒ်ဝီနာ သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘ကဲ ကောင်းပြီလေ၊ ပြောစရာ ရှိတာတော့ ကုန်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မင်း ငါ့ကို မပြောဘဲ ဒီဘဏ်ထဲက ဘယ်ကိုမှ မသွားပါနှင့်’

ဂျေန်တာသည် ဒေါသတကြီးနှင့် ပြန်ပြောတော့မည်ကဲ့သို့ ဟန်ပြင်လိုက် ပြီးမှ ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ထိုင်ရာမှ ထ၍ ပြန်ထွက်သွားသည်။

အက်ဒ်ဝီနာသည် စင်မြင့်ကလေးပေါ်တွင် ရှိနေသော သူ့ စားပွဲမှ သူ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာ အကဲခတ်လိုက်၏။ ယနေ့ ဘဏ်ရှိ ငွေရေ စာရေး အသီးသီးက ငွေ အသွင်း အထုတ် စာရင်းများကို ပဏာမ ညှိနှိုင်းခဲ့ရာ တွေး ထင်ထားခဲ့သည့် အတိုင်း မည်သူ့ထံတွင်မျှ ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင် ပိုနေခြင်း မရှိသည်ကို စစ်ဆေး တွေ့ရှိရသည်။

အခန်းကြီး အတွင်း၌ကား ဘဏ်ဝန်ထမ်း အသီးသီးသည် သက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများကို ကိုယ်စီ ကိုယ်င ဆောင်ရွက်နေကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အက်ဒ်ဝိနာသည် လုပ်စရာ ရှိသည်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆောင်ရွက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ကောက် ယူ၍ နံပါတ် တစ်ခုကို လှည့်လိုက်၏။

‘လုံခြုံရေး ဌာနကပါ ရှင်’

‘မစ္စတာ ဝိန်းရွှိန်နှင့် ပြောပါရစေ’

(၆)

နိုလန် ဝိန်းရွှိန်သည် အင်္ဂါနေ့မှ စ၍ အလုပ်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း မလုပ် နိုင်ဘဲ ရှိနေခဲ့ရသည်။

သူသည် အင်္ဂါနေ့ မနက်က ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေး ခန်းထဲ၌ ကြုံတွေ့ ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် စိတ် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေသည်။ သူနှင့် ဘင် ရိုဆယ်လီတို့သည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အပြန်အလှန် ရင်းနှီး လေးစားခဲ့ ကြသည်မှာ ဆယ်နှစ်ပင် ကြာခဲ့လေပြီ။

တွေ့စကမူ ယခုကဲ့သို့ မဟုတ်ပါချေ။

နိုလန် ဝိန်းရွှိန်သည် ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးခန်းမှ ပြန်လာပြီးနောက် သူ့ အခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အတွင်းရေးမှူးအား သူ မည်သူ နှင့်မျှ မတွေ့ချင်ကြောင်း ပြောပြီး စဉ်းစားနေခဲ့၏။ သူနှင့် ဘင် ရိုဆယ်လီ စ တွေ့စဉ်က မပြေမလည် ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ကိစ္စကို ပြန်၍ စဉ်းစားနေမိခြင်း ဖြစ် သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်က ဖြစ်သည်။ သူသည် မြို့ကြီး တစ်မြို့ရှိ ရဲတပ်ဖွဲ့ တွင် စုံထောက် ရဲမှူး အဖြစ် အောင်အောင်မြင်မြင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး နောက် မြို့ငယ်လေး တစ်မြို့တွင် ရဲမှူးကြီး အဖြစ် တိုးမြှင့် ခန့်ထားခြင်းကို ခံရကာစ အချိန်က ဖြစ်သည်။

သူ ရဲမှူးကြီး အဖြစ် ရာထူး တိုးမြှင့်ခံရပြီး များမကြာမီမှာပင် ဘင် ရိုဆယ်လီသည် သူ တာဝန်ကျသည့် မြို့ငယ်ကလေး၏ နယ်နမိတ် အတွင်း၌ မော်တော်ကားကို တစ်နာရီ မိုင်ရှစ်ဆယ်နှုန်းနှင့် အပြင်း မောင်းနှင်မှုကြောင့်

လမ်းပြရဲ၏ အရေး ယူမှုကို ခံခဲ့ရသည်။ ကားကို သတ်မှတ် ခွင့်ပြုထားသော မိုင်နှုန်းထက် ပို၍ မောင်းနှင်မိသည့် ပြစ်မှုမှာ သာမန်မျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကား မှန်သမျှကို လီဘာကုန် နင်း၍ အမြန်ဆုံး မောင်းနှင်ရန် ဝါသနာ ပါသော ဘင် ရိုဆယ်လီသည် တရား ရုံးတော်၏ ရှေ့မှောက်သို့ သွားလိုသူ တစ်ဦး မဟုတ်ပါချေ။

ထို့ကြောင့် အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်ရုံးချုပ်သို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုကိစ္စကို တစ်နည်းနည်းနှင့် ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းပေးရန် ဘဏ်လုံခြုံရေး ဌာနသို့ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ဘင် ရိုဆယ်လီသည် ဤဒေသ၌ ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စရပ်များတွင် ဩဇာ တိက္ကမ ကြီးမားလှသူ တစ်ဦး ဖြစ်၍ ယခင်ကလည်း ဤကိစ္စမျိုးကို တစ်နည်းနည်းနှင့် ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။

ဤတွင် သူ့ကို ရုံးတော်၏ ရှေ့မှောက်သို့ လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုသည့် သမ္ဗန်စာကို သက်ဆိုင်ရာ မြို့ငယ်ရှိ အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်ခွဲ မန်နေဂျာထံ ပို့ပေးလိုက်သည်။ အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်ခွဲ မန်နေဂျာသည် အဆိုပါ မြို့တွင် မြို့ကောင်စီ လူကြီး တစ်ဦး ဖြစ်သည်သာမက နိုလန် ဝိန်းရွိုက်ကို ရဲမှူးကြီး အဖြစ် ခန့်ထားရန် ဆော်ဩ လှုံ့ဆော်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဘဏ်မန်နေဂျာက နိုလန် ဝိန်းရွိုက်၏ ရုံးခန်းသို့ သွားပြီး သမ္ဗန်စာကို ရုပ်သိမ်းပေးရန် အသာတကြည် ပြောဆိုသည်။ သို့သော် နိုလန် ဝိန်းရွိုက်က တင်းတင်းမာမာ တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

ဤတွင် မြို့ကောင်စီဝင် ဘဏ်မန်နေဂျာက နိုလန် ဝိန်းရွိုက်သည် ဤမြို့တွင် လူသစ် ဖြစ်နေရာ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများ ရှိရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ယခုလို ငြင်းဆန်နေခြင်းကြောင့် မိတ်ပျက်စေလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြန်သည်။

နိုလန် ဝိန်းရွိုက်ကလည်း သမ္ဗန်စာကို ရုပ်သိမ်းပေးမည် မဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆန်နေဆဲပင်တည်း။

နောက်ဆုံးတွင် ဘဏ် မန်နေဂျာက နိုလန် ဝိန်းရွိုက်သည် သူ ဇနီးနှင့် မိသားစုကို ဤမြို့ငယ်သို့ ခေါ်ယူနိုင်ရန် အတွက် အိမ်ဝယ်ရန် ဘဏ်မှ ငွေချေးခွင့် လျှောက်လွှာ တင်ထားသည်ကို သတိရကြောင်း ပြောလိုက်သည်သာမက မလိုအပ်ပါဘဲနှင့် ဘင် ရိုဆယ်လီသည် အက်ဖ်အမ်အေ၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ထည့်ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် နိုလန် ဝိန်းရွိုက်ကမူ ဘဏ်မှ ငွေချေးခွင့်

လျှောက်လွှာနှင့် သမ္ဗန်စာ ကိစ္စမှာ မည်သို့မျှ ဆက်စပ်မှု မရှိကြောင်း ငြင်းဆန် နေဆဲပင်တည်း။

နောက်ဆုံးတွင်ကား ဘင် ရိုဆယ်လီ၏ ရှေ့နေသည် ၎င်း၏ ကိုယ်စား တရား ရုံးတော်၏ ရှေ့မှောက်သို့ သွားရောက်ခဲ့ရပြီး ကား အပြင်း မောင်းနှင်မှု ကြောင့် ဒဏ်ငွေ အမြောက်အမြား ပေးဆောင်စေရန် အမိန့် ချမှတ်ခြင်းကို ခံရ သည့် အပြင် ယာဉ်မောင်း လိုင်စင်ထဲ၌လည်း သတိပေးချက်ကိုပါ ရေးမှတ် ခြင်း ခံခဲ့ရသောကြောင့် ဘင် ရိုဆယ်လီ တစ်ယောက် အလွန်အမင်း ဒေါပွ သွားလေတော့သည်။

၎င်းနောက် နိုလန် ဝိန်းရွိုက်၏ ငွေချေးခွင့် လျှောက်လွှာကို အက်ဖ်အမ် အေ ဘဏ်က ပယ်ချလိုက်လေ၏။ ရက်သတ္တပတ် မပြည့်မီ နိုလန် ဝိန်းရွိုက် သည် အက်ဖ်အမ်အေဘဏ် ရုံးချုပ်ရှိ ဥက္ကဋ္ဌ ရုံးခန်း တည်ရှိရာ သုံးဆယ့် ခြောက်ထပ်သို့ ရောက်ရှိ လာလေသည်။

သူ့ထံသို့ လာသော ဧည့်သည် ရဲမှူးကြီးသည် လူမည်း တစ်ယောက် ဖြစ် ကြောင်း သိရှိလိုက်ရသော အခါ ဘင် ရိုဆယ်လီသည် တအံ့တဩ ဖြစ်သွား ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ၏ ယာဉ်မောင်း လိုင်စင် စာအုပ်ထဲတွင် ပထမဦးဆုံး အကြိမ် သတိပေးချက်ကို ရေးမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည့် ဒေါသစိတ်ကမူ မပျောက်ကွယ်သေးချေ။

နိုလန် ဝိန်းရွိုက်က သူ လာရသည့် အကြောင်း ကိစ္စကို အေးအေး ဆေး ဆေး ရှင်းပြသည်။ ဘင် ရိုဆယ်လီသည် နိုလန် ဝိန်းရွိုက်က ငွေချေးခွင့် လျှောက်လွှာ တင်ထားကြောင်း မသိခဲ့ရှာပါ။ ထိုကိစ္စမျိုးကို အဆင့်နိမ့် ဘဏ် ဝန်ထမ်းများကသာ ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ချက်ချင်း ဆိုသလို ထိုကိစ္စတွင် မတော် မတရား လုပ်ထားသည် ဟု သံသယ မကင်း ဖြစ်လာသောကြောင့် အမှုတွဲကို ချက်ချင်း တောင်းယူပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ အမှုတွဲကို လေ့လာပြီးသော အခါ ဘင် ရိုဆယ်လီက မေး ခွန်း တစ်ခု ထုတ်လိုက်၏။

‘ကဲဗျာ၊ စကားမစပ် ခင်ဗျားရဲ့ ငွေချေးခွင့် လျှောက်လွှာကို ပယ်လိုက် မယ် ဆိုရင် ခင်ဗျား ဘာဆက်လုပ်မလဲ’

‘ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ရှေ့နေ တစ်ယောက် ငှားပြီး လူ့အခွင့်အရေး ရရှိရေး ကော်မတီကို သွားပြီး တိုင်မယ်ဗျာ၊ အဲဒါနှင့်မှ မလုံလောက်သေးဘူး ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ဘဏ်ကို တစ်နည်းနည်းနှင့် ဒုက္ခ ဆက်ပေးနေတော့မှာပဲ’

သူ့လေသံမှာ တကယ် လုပ်မည့် ပုံစံ ပေါက်နေ၏။

ထို့ကြောင့် ဘင် ရိုဆယ်လီက ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ဟာ ခြိမ်းခြောက်တာကို လက်ခံလေ့ မရှိဘူး’

‘ကျုပ်က ခြိမ်းခြောက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားက မေးလို့သာ အဖြေ ပေးလိုက်တာပါ’

ဤတွင် ဘင် ရိုဆယ်လီက ချေးငွေကို သဘော တူကြောင်း လျှောက်လွှာ ပေါ်တွင် လက်မှတ် ရေးထိုးပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ ခင်ဗျားရဲ့ လျှောက်လွှာကို လက်ခံလိုက်ပြီ၊ ဒါနှင့် စကားမစပ် ကျုပ် ခင်ဗျားရဲ့ မြို့နယ်နိမိတ် အတွင်းမှာ နောက်တစ်ခါ ကားကို မြန်မြန် မောင်းမိရင် ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလဲ’

‘ကျုပ်ကတော့ အရေးယူရမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအခါကျရင်တော့ ပထမ ပြစ်မှု တစ်ခု ရှိနေလို့ ခင်ဗျား အချုပ်ထဲ တန်းရောက်မှာ သေချာတယ်’

ဝိန်းရှိုက် ပြန်သွားသောအခါ ဘင် ရိုဆယ်လီက ‘အေး၊ မင်းနှင့် ငါ တစ်နေ့နေတော့ ပြန်တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ’ ဟု တေးမှတ်ခဲ့မိကြောင်း နောင် တွင် ပြန်ပြောပြခဲ့ဖူးသည်။

နောက်ထပ် နှစ်နှစ် ကြာသော အခါ ဘဏ်၏ လုံခြုံရေး တာဝန်ခံ အဖြစ် ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် ထိပ်တန်း ဝန်ထမ်း တစ်ဦးကို ရှာဖွေရန် အကြောင်း ပေါ် ပေါက်လာသည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ ဌာနက အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်ကာယ ကျန်းမာ သန်စွမ်းရမည့် အပြင် အဂတိတရား လေးပါးမှ လုံးဝ လွတ်ကင်းသူ ဖြစ်ရမည် ဟု အဆို ပြုလာသည်။ ထိုအခါ ဘင် ရိုဆယ်လီက အဆိုပါ သတ်မှတ်ချက်နှင့် ပြည့်စုံသူ တစ်ဦးကို သူ သိကြောင်း ထုတ်ပြောလေသည်။

၎င်းနောက် နိုလန် ဝိန်းရှိုက်ကို အက်ဖ်အမ်အေ၌ လာရောက် အမှုထမ်း ဆောင်ရန် စေ့စပ် ကမ်းလှမ်းသည်။ လက်ခံသဖြင့် နိုလန်သည် အက်ဖ်အမ် အေ၏ ဝန်ထမ်း တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူတို့ နှစ်ဦးသည် တစ်ခါမျှ ထိပ်တိုက် မတိုးတော့ချေ။ အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်၏ လုံခြုံရေး ကိစ္စ အဝဝကိုသာ တာဝန် ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ် အသစ်သည် တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်သည်သာမက လုပ်ငန်း သဘောကို နားလည်စေရန် အတွက် ဘဏ်လုပ်ငန်း ဆိုင်ရာ ညနေ သင်တန်းများကိုပါ တက်ရောက် သင်ကြား ခဲ့လေသေးသည်။

ထိုအချိန်က စ၍ ဘင် ရိုဆယ်လီသည် ကား အမြန် မောင်းနှင်မှုကြောင့် အဖမ်းခံရသည့် သူ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြဿနာများကို ဘဏ် လုံခြုံရေး ဌာန အား ဖြေရှင်းပေးရန် မခိုင်းတော့ပါ။ နိုလန် ဝိန်းရွှိက် မသိရလေအောင် တခြား တစ်နေရာမှ တစ်ဆင့် သူနည်း သူဟန်နှင့် ဖြေရှင်းလေ့ ရှိသည်။ သို့သော် နိုလန် ဝိန်းရွှိက်က သိခဲ့သည်ချည်းသာ ဖြစ်သည်။

ဘင် ရိုဆယ်လီ၏ ဇနီး ဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည့် နောက်ပိုင်းတွင် ကား သူတို့ နှစ်ဦး၏ ခင်မင် ရင်းနှီးမှုမှာ ပို၍ ရင့်ကျက်လာခဲ့သည်။ ဝိန်းရွှိက် သည် မကြာခဏ ဆိုသလို ဘင် ရိုဆယ်လီ၏ အိမ်၌ ညစာ စားလေ့ ရှိပြီး ညစာ စားပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ညဉ့်နက် သန်းခေါင် ထိအောင် စစ်တုရင် ကစားလေ့ ရှိ၏။ ဝိန်းရွှိက်သည် အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ်တွင် လုံခြုံရေး တာဝန်ခံ အဖြစ် လက်ခံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးနောက် များမကြာမီ ဇနီး ဖြစ်သူနှင့် ကွာရှင်း ပြတ်စဲခဲ့ရာ သူနှင့် ဘင် ရိုဆယ်လီတို့၏ ခင်မင် ရင်းနှီးမှုသည် အဆို ပါ ဟာကွက်ကလေးကို ဖြည့်ပေးလိုက်သည့် သဘောလည်း ဖြစ်လာရသည်။

သူတို့ နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် အယူအဆများကို ပွင့်ပွင့် လင်း လင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆွေးနွေးလေ့ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ဦး၏ အတွေးအခေါ် ကို ကျန်တစ်ဦးက မသိမသာ လွှမ်းမိုး ပြောင်းလဲစေနိုင်ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် မြို့ဆင်ခြေဖုံး ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော လူဆင်းရဲများ အတွက် ပြည်သူ့ ဟစ်တိုင် အိမ်ရာ ဆောက်လုပ်ရေး စီမံကိန်း အကောင်အထည် ပေါ်လာရလေအောင် အက်ဖ်အမ်အေက ငွေအင်အား အလုံးအရင်းနှင့် ကူညီ ထောက်ပံ့ရေး ကိစ္စတွင် နိုလန် ဝိန်းရွှိက်၏ တိုက်တွန်း စေ့ဆော်ချက်များ သည် အဓိကကျသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့ကြောင်းကို သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး ကပင် သတိ ထားမိကြမည် မထင်ချေ။

ထို့ကြောင့် နိုလန် ဝိန်းရွှိက်တွင်လည်း အက်ဖ်အမ်အေရှိ အခြား ဘဏ် ဝန်ထမ်းများ နည်းတူ ဘင် ရိုဆယ်လီနှင့် ပတ်သက်၍ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲစရာ အကြောင်းအချက်များ ရှိနေခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲမှုသည် ယနေ့ အထိ နိုလန် ဝိန်းရွှိက်၏ စိတ် ထဲတွင် လွှမ်းမိုးနေသေးသည်။

ထိုနေ့ တစ်မနက်လုံးလုံးတွင် မတွေ့မဖြစ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုသာ လက်ခံ တွေ့ဆုံပြီးနောက် အက်ဖ်အမ်အေမှ ဝန်ထမ်းများနှင့် တွေ့ဆုံလိုသော အခါတိုင်း သူ သွားရောက်လေ့ ရှိသည့် မြို့စွန်မှ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်သို့ နေ့လယ်စာ

စားရန် တစ်ယောက်တည်း ထွက်ခွာသွားသည်။ ယင်းနောက် အဲလက် ဗန်ဒါ ဗော့နှင့် တွေ့ဆုံရန် အချိန်မီ ပြန်လာခဲ့၏။

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့နှင့် ဘဏ်ရုံးချုပ် အဆောက်အဦရှိ ကီးချာချ် အကြွေး ဝယ်ယူရေး ကတ်ပြား ဌာနခွဲ၌ တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆိုထားသည်။

ကီးချာချ် အကြွေးဝယ်ယူရေး ကတ်ပြားစနစ်ကို အက်ဖ်အမ်အေက စတင် တီထွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အမေရိကန်နှင့် ကနေဒါ နိုင်ငံများရှိ ဘဏ် အတော်များများတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဆက်သွယ် ဆောင်ရွက်နေသော လုပ်ငန်း တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဌာနခွဲကို လုံးဝ တာဝန် ခံရသူမှာ အဲလက် ဗန်ဒါဗော့ပင်တည်း။

နိုလန် ဝိန်းရှိုက်ထက် အဲလက် ဗန်ဒါဗော့က စောစီးစွာ ရောက်နှင့်နေ သည်။ သူတို့ နှစ်ဦး ရောက်နေသည့် နေရာမှာ ကီးချာချ် အကြွေး ဝယ်ယူရေး ကတ်ပြားများကို စိစစ် အတည်ပြုပေးသည့် ဗဟိုဌာန ဖြစ်ပြီး ထိုဌာနတွင် ဝန်ထမ်း ငါးဆယ်ခန့် ရှိသည်။ ဝန်ထမ်း တစ်ဦးစီ၏ ရှေ့တွင် တယ်လီဖေးရှင်း နှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူသော စက်တစ်လုံးစီ ရှိနေသည်။

ဤနေရာတွင် အကြွေး ဝယ်ယူမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို စိစစ်၍ ဝယ်ခွင့်ပြုခြင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်လေ့ ရှိသည်။

ကီးချာချ် အကြွေး ဝယ်ယူရေး ကတ်ပြား တစ်ခုကို ပြသ၍ အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ပြုရန် ဆက်သွယ်လာသည့် အခါ အကြွေးဝယ်ခွင့် ပြုပေးထား သော ကြမ်းခင်း တန်ဖိုးထက် မပိုပါက စိစစ်၍ မနေတော့ဘဲ တန်း၍ ဝယ်ခွင့် ပြုလေ့ ရှိ၏။ သို့သော် သတ်မှတ်ထားသော ကြမ်းခင်း တန်ဖိုး နှစ်ဆယ့်ငါး ဒေါ်လာ သို့မဟုတ် ဒေါ်လာ ငါးဆယ်ဖိုးထက် ကျော်လွန်၍ ဝယ်ယူလိုသည် ဆိုပါက ရုံးချုပ်၏ အတည်ပြုချက်ကို ရယူရန် လိုအပ်သည်။ ဤကဲ့သို့ အတည် ပြုချက် ရယူရသည့် ကိစ္စမှာလည်း စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ကြာတတ်သည်။

ဤကဲ့သို့ အတည်ပြုချက် တောင်းခံလာသည့် ကိစ္စရပ်များကို စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ရက်အား မယူဘဲ နေ့စဉ် နှစ်ဆယ့် လေးနာရီလုံးလုံး ဤဌာနက လက်ခံ စစ်ဆေးပေးလေ့ ရှိသည်။

အတည်ပြုချက်များကို အမေရိကန်နှင့် ကနေဒါရှိ ပြည်နယ် ပေါင်းစုံမှာ သာမက ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်မှ ဆက်သွယ် တောင်းခံ လာလေ့ ရှိသည်။ စစ်ဆေး အတည်ပြုပေးသည့် လုပ်ထုံး လုပ်နည်းကလည်း လျင်မြန်လှသည်။

အတည်ပြုချက် ရယူလိုသည့် ကုန်ပဒေသာဆိုင် တစ်ဆိုင်သည် ကီးချာချို အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား စစ်ဆေးရေး ဗဟို ဌာနချုပ်နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်၍ ရအောင် အထူးတလည် စီစဉ်ထားသော ဖုန်း ဆက်သွယ်ရေး ဌာနမှ တစ်ဆင့် ချက်ချင်း အကြောင်းကြားနိုင်သည်။ ထိုဆက်သွယ်လာချက် သည် စိစစ်ရေး ဝန်ထမ်း ငါးဆယ် အနက် အားလပ်နေသည့် ဝန်ထမ်း တစ်ဦးဦးထံ အလိုအလျောက် ဆက်သွယ်မိသွားသည်။ ထိုအခါ လက်ခံသည့် ဝန်ထမ်းက ဆက်သွယ်လာသော ကုန်ပဒေသာဆိုင်၏ မှတ်ပုံတင် နံပါတ်ကို ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဆိုင်မှတ်ပုံတင် နံပါတ်ကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုနံပါတ်ကို လက် နှိပ်စက် ခလုတ်များပေါ်တွင် နှိပ်ချလိုက်ရာ ထိုနံပါတ်သည် ရုပ်မြင်သံကြား စက်၏ ဖန်သားပြင် မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ထင်းခနဲ ပေါ်လာသည်။ ထိုနံပါတ် နှင့် ယှဉ်တွဲ၍ အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား နံပါတ်နှင့် အကြွေး ဝယ်ယူလိုသည့် ငွေပမာဏတို့ပါ ဆက်တိုက် ပါလာသည်။

ဤတွင် ကွန်ပျူတာက လက်ခံသည်။ သို့မဟုတ် ငြင်းသည် ဆိုသော အဖြေကို ချက်ချင်း ပေးလိုက်ရာ ရုပ်မြင်သံကြားစက်၏ ဖန်သား မျက်နှာ ပြင်ပေါ်တွင် ပြန်ပေါ်လာသည်။ ထိုအဖြေကို ဆိုင်သို့ ပြန်ပြောရုံသာ ဖြစ်သည်။ ကွန်ပျူတာက လက်ခံသည် ဆိုခြင်းမှာ ဝယ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွင် အကြွေး တင်နေ ခြင်း မရှိ၍ ရောင်းပါ ဆိုသည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်။ လက်မခံဟု ဆိုခြင်းမှာ ယခင် ဝယ်ယူထားသော အကြွေးများကို ပေးဆပ်ခြင်း မရှိသေးသဖြင့် နောက် ထပ် အကြွေး မပေးနှင့်ဟု ဆိုခြင်းပင် ဖြစ်၏။

သို့သော် အကြွေး ဝယ်ယူရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် စည်းကမ်းချက်များမှာ အလွန်အမင်း တင်းကျပ်မှု မရှိသောကြောင့် လက်မခံဟု ငြင်းပယ်သည့် ကိစ္စများ အလွန် နည်းပါးသည်။

သာမန်နေ့ တစ်နေ့တွင် ထိုကဲ့သို့ ဆက်သွယ်လာသည့် အကြိမ်ပေါင်းမှာ တစ်သောင်း ငါးထောင်ထက် မနည်း ရှိသည်။

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့နှင့် ဝိန်းရွှိက်တို့သည် နားကြပ် ကိုယ်စီနှင့် ဆိုင် များမှ ဆက်သွယ် လာချက်များနှင့် စိစစ်ရေး ဝန်ထမ်းတို့၏ အပြန်အလှန် ပြောဆိုချက်များကို နားထောင်နေကြသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကွန်ပျူတာ၏ သတင်းပို့ချက် အရ ရုပ်မြင်သံကြား စက်ပေါ်တွင် အခိုးခံရသော ကတ်ပြား ဆိုသည့် စာတန်း ပေါ်လာ၏။

ဤတွင် အတွေ့အကြုံ ရှိသော စိစစ်ရေး ဝန်ထမ်းက ‘အခု လာပြတဲ့ ကတ်ဟာ အခိုး ခံရတယ်လို့ သတင်း ပို့တဲ့ ကတ်ပြား ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ ဖြစ် နိုင်လို့ ရှိရင် အဲဒီလူကို ပြန်မလွှတ်သေးဘဲ ဒေသဆိုင်ရာ ရဲအဖွဲ့ကို သတင်း ပို့လိုက်ပါ၊ ကတ်ပြားကိုလည်း ယူထားလိုက်ပါ၊ ကတ်ပြားကို ပြန်ပို့ပေးရင် ဆုငွေ အဖြစ် ဒေါ်လာ သုံးဆယ် ပေးမယ်’ ဟု အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာ အဖြေ ပေးလိုက်သည်။

တစ်ဖက်မှ တီးတိုး စကား ပြောသံများကို ကြားရပြီးနောက် အသံ ခပ် ကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောသံကို ကြားလိုက်ရပြန်၏။

‘အဲဒီ ခွေးသူခိုးဟာ အခုပဲ ဆိုင်ထဲက ထွက်ပြေးသွားပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ကတ် ပြားကိုတော့ ရလိုက်တယ်၊ စာတိုက်က တစ်ဆင့် ပို့ပေးလိုက်မယ်’

ဒေါ်လာ သုံးဆယ်ကို အချောင် ရတော့မည် ဖြစ်၍ ဆိုင်ရှင်သည် ဝမ်းသာ သွားပုံ ရသည်။ ကီးချာချ် ကတ်ပြား ဌာနခွဲ အနေနှင့်လည်း ဒေါ်လာ သုံးဆယ် ပေးလိုက်ရသည်မှာ သက်သာလှသည်ဟု ဆိုရမည်။ အကယ်၍ ထိုကတ်ပြား ကို ခိုးသွားသူက ဆက်၍ အသုံးပြုနေခဲ့သော် ဒေါ်လာ မြောက်မြားစွာ နစ်နာ သွားနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဝိန်းရှိုက်က နားကြပ်ကို ဖြုတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

‘အခုလို ခိုးသွားတယ်လို့ စောစောစီးစီး သတင်း ပို့ခဲ့ရင် ကွန်ပျူတာက တစ်ဆင့် ဖမ်းရတာ လွယ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လိမ်တဲ့ ညာတဲ့ အမှုအခင်းတွေဟာ ကတ်ပြားကို ခိုးသွားပါတယ်လို့ သတင်း မပို့မီ ဖြစ်တာတွေက ပိုများနေတာ ကိုး’

‘ဒါပေမဲ့ ဝယ်သင့်တယ် ဆိုတာထက် ပိုဝယ်နေရင်လည်း ကွန်ပျူတာက သတင်း ပေးတာပဲ မဟုတ်လား’

‘မှန်ပါတယ်၊ ဝ.စံနေ့ထဲမှာ ဆယ်ကြိမ်ထက် ပိုဝယ်ရင် ကွန်ပျူတာက သတင်း ပေးလေ့ ရှိတယ်’

ကတ်ပြားပိုင်ရှင်များသည် သာမန်အားဖြင့် တစ်နေ့တည်းတွင် ခြောက် ကြိမ်မှ ရှစ်ကြိမ် အထိသာ အများဆုံး ဝယ်ယူလေ့ ရှိသည်။ အချို့ကလည်း အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား ပျောက်ဆုံးနေသည်ကို တော်တော်နှင့် မသိ ကြချေ။

ထိုကဲ့သို့ အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားများ မတော်မတရား ပြုသူများ လက်ထဲသို့ မရောက်ရလေအောင် သတိပေး အချက်ပြသည့် စနစ်များကို

အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ တီထွင်၍ ထားရှိသော်လည်း လည်လည်ဝယ်ဝယ် ရှိသူ တစ်ဦးသည် ပျောက်ဆုံးသွားသော သို့မဟုတ် အခိုးခံရသော ကတ်ပြား တစ်ခုကို ခပ်တည်တည် သုံး၍ တစ်ပတ် အတွင်း ဒေါ်လာ နှစ်သောင်းဖိုး အထိ ဝယ်ယူ နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ၎င်း အပြင် ကတ်ပြား ပျောက်ဆုံးပြီးနောက် တစ်ပတ် အတွင်း ကတ်ပြား ပျောက်ဆုံး သွားပါသည် ဟူ၍ အသိပေး တိုင်တန်းမှုများ မှာလည်း မရှိသလောက် ရှားလှသည်။

အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားများကို ခိုးသူများက ပြုလုပ်လေ့ ရှိသော နည်းလမ်း တချို့မှာ ခရီးဝေး အတွက် လေယာဉ် လက်မှတ်များ ဝယ်ယူခြင်း၊ သို့မဟုတ် အရက်ပုလင်းများကို သေတ္တာလိုက် ဝယ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပြီး ဈေးပေါပေါနှင့် ပြန်ရောင်းပစ်လေ့ ရှိသည်။ နောက်တစ်နည်းမှာ ကား ငှားသည့် ကုမ္ပဏီ တစ်ခုခုတွင် ခိုးလာသော အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားနှင့် တန်ဖိုး ကြီးသော ကား တစ်စီးစီးကို ငှားရမ်းပြီးနောက် ထိုကားကို နောက်တစ်မြို့သို့ မောင်းနှင်သွားပြီး ထိုမြို့တွင် ကားလိုင်စင် နံပါတ်ကို ပြောင်းလဲပစ်ခြင်း၊ စာရွက်စာတမ်း အတုများနှင့် ကားကို ထပ်မံ မှတ်ပုံတင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ပြန်ရောင်းပစ်တတ်သည် သို့မဟုတ် ပြည်ပသို့ တင်ပို့ ရောင်းချတတ်ကြသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ အဆိုပါ ခိုးလာသော သို့မဟုတ် အတု လုပ်ထားသော အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားနှင့် နိုင်ငံကူး လက်မှတ် အတုကို ပြု၍ ဥရောပတိုက်တွင် စိန် ရွှေ ရတနာများကို ဝယ်ယူပြီးနောက် ရတနာများကို အမေရိကန် နိုင်ငံသို့ တိတ်တဆိတ် တင်သွင်းလာတတ်ကြသည်။ မည်သည့် နည်းနှင့် ဖြစ်စေ အဆိုပါ လိမ်လည်မှုများကြောင့် ဖြစ်လာရသည့် နစ်နာ ဆုံးရှုံးမှုများကို အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားများ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီကပင် ပေးလျော်ရသည်သာ ဖြစ်သည်။

၎င်းအပြင် လူလိမ် လူကောက်များဘက်တွင်လည်း ခိုးထားသည့် အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား တစ်ခုကို ဆက်သုံးရန် သင့် မသင့် စုံစမ်းနိုင်သော နည်းလမ်း ပေါင်း များစွာ ရှိနေပြန်၏။ အလွယ်ဆုံးသော နည်းလမ်းမှာ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်မှ စားပွဲထိုးချုပ် တစ်ဦးကို နှစ်ဆယ့်ငါး ဒေါ်လာ အပိုကြေး ပေးပြီး စစ်ဆေးသည့် နည်းပင် ဖြစ်သည်။ အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားများကို ထုတ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီက အခိုးခံရသော ကတ်ပြားများနှင့် ပျောက်နေသော ကတ်ပြားများ စာရင်းကို တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ စားသောက်ဆိုင်များနှင့် ကုန်စုံဆိုင်များသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ပို့ပေးထားလေ့ ရှိရာ အဆိုပါ စာရင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်

စစ်ဆေး ကြည့်ပေးရန် ခိုင်းစေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အဆိုပါ စာရင်းထဲ တွင် မပါသေးပါက ဆက်၍ သုံးနိုင်သေးသည် ဆိုသည့် သဘောပင်တည်း။

နီလန် ဝိန်းရှိုက်က စ၍ ပြောလိုက်သည်။

‘အခုတစ်လော လိမ်မူ ညာမူတွေက ပိုပိုပြီး များလာတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားနှင့် အခုလို တွေ့ပြီး ဆွေးနွေးချင်စိတ် ပေါ်ခဲ့ရတာပဲ’

သူတို့ နှစ်ဦးသည် ကီးချာချ် အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား ဌာနတွင် အသင့် စီစဉ်ထားသော အခန်းကလေး အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ကြ၏။ နီလန်က တံခါးကို ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား ရှစ်ခုကို စားပွဲ ပေါ်၌ စီပြီး တင်ပြလိုက်သည်။

‘ကဲ ဟောဒီ ကတ်ပြား ရှစ်ခု အနက် လေးခုက အစစ်၊ လေးခုက အတု၊ ဒီတော့ ခင်ဗျား အတု အစစ် မှန်အောင် ရွေးပေးနိုင်ပါ့မလား’

အဲလက်က ခပ်ပေါ့ပေါ့ ဖြေလိုက်သည်။

‘ဟာ လွယ်ပါတယ်၊ သိပ်ကို လွယ်ပါတယ်၊ အတု လုပ်တဲ့ လူတွေဟာ ကတ်ပြား ပိုင်ရှင်ရဲ့ အမည်ကို လက်နှိပ်စက် အမျိုးမျိုးနှင့် ခွဲပြီး ရိုက်လေ့ ရှိ တယ်’

ဗန်ဒါဗော့သည် ပြောရင်းကပင် ရုတ်တရက် ရပ်သွား၏။ ၎င်းနောက် ကတ်ပြားများကို စူးစူးစိုက်စိုက် ငုံ့၍ ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဘုရားရေ၊ ဒီကတ်ပြားတွေပေါ်မှာကျတော့ လက်နှိပ်စက် စာလုံး အား လုံးဟာ တစ်ပုံစံတည်း ဖြစ်နေကြပါလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ လုံးဝ တူတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ ရော့၊ ဟောဒီ မှန်ဘီလူးနှင့် ကြည့်စမ်းပါ’

ဗန်ဒါဗော့က အဖြေ ပေးလိုက်သည်။

‘ကွဲလွဲနေတာကို တွေ့ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ရိုးရိုး မျက်စိနှင့် ကြည့်ရင် ခွဲလို့ မရ နိုင်ဘူး၊ နေပါဦး၊ ဒီကတ်ပြား အတုတွေကို ခရမ်းရောင် ရောင်ခြည်နှင့် ထိုး ကြည့်တော့ကော ဘယ်လို နေသလဲ’

‘အစစ်နှင့် ခွဲလို့ မရဘူး’

‘ဒုက္ခပဲဗျို့၊ အတော့ကို ဆိုးတာပဲ’

လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးလမှ စ၍ ကီးချာချ် အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား များကို အတု မလုပ်နိုင်စေရန် ကတ်ပြားပေါ်တွင် ခရမ်းရောင် ရောင်ခြည်နှင့် ထိုးကြည့်မှ မြင်ရမည့် အမှတ်အသား တံဆိပ် တစ်ခုကို ထည့်သွင်း ရိုက်နှိပ်

ထားခဲ့၏။ ဤနည်းဖြင့် ကတ်ပြား စစ် မစစ်ကို ချက်ချင်း စိစစ်၍ ရအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုနည်းလမ်းမှာလည်း အလဟဿ ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

‘မှန်တယ်၊ တော်တော်ကို ဆိုးတဲ့ ကိစ္စပဲ၊ ပြီးတော့ အခု ပြထားတဲ့ အတု လေးခု အပြင် ကျွန်တော့်ဆီမှာ ဖမ်းမိထားတဲ့ အတု နောက်ထပ် လေး ဒါဇင် ရှိသေးတယ်၊ အဲဒီ အတု ကတ်ပြားတွေနှင့် အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဝယ်ပြီးမှ ကျွန်တော်တို့က ဖမ်းမိလိုက်တာပါ၊ ပြီးတော့လည်း ဒီကတ်ပြား အတု တွေဟာ ခုထိ တွေ့ဖူးသမျှထဲမှာတော့ အကောင်းဆုံး အတုတွေ ဖြစ်နေတယ်’

‘လူကိုကော ဖမ်းလို့ ရသေးသလား’

‘ခုထိတော့ တစ်ယောက်မှ ဖမ်းမရသေးဘူး၊ ခုနကလိုပေါ့၊ ဒီကတ်ပြား ဟာ အတုလား အစစ်လားလို့ ခွဲခြား စိစစ်နေပြီ ဆိုတာကို သိတာနှင့် တစ် ပြိုင်နက် အတု ပိုင်ရှင်က မသိမသာ ထွက်ပြေးတော့တာပေါ့၊ ပြီးတော့လည်း ကတ်ပြား အတု သုံးတဲ့ လူကို ဖမ်းမိရုံနှင့် ကတ်ပြား အတုလုပ်တဲ့ ပင်ရင်း ဌာနကို မိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့က အဆက်အသွယ်ကို စုံစမ်းလို့ မရအောင် တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် လက်လွှဲ ရောင်းစားခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား’

‘ပလတ်စတစ်ကလည်း တစ်မျိုးတည်းပဲလို့ ထင်ရတယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ အခိုး ခံရတဲ့ ပလတ်စတစ် အစစ်တွေနှင့် လုပ်ထားတာ၊ အဲဒါကိုလည်း စုံစမ်းပြီးပြီ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးလလောက်တုန်းက ပလတ်စတစ် ပြားတွေကို ပေးသွင်းနေတဲ့ ကုမ္ပဏီရဲ့ ပလတ်စတစ်ပြား သိုလှောင်ခန်းကို ဖောက်ထွင်း ခိုးယူ ခံရမှု တစ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီတုန်းက ပလတ်စတစ် ပြား အချပ် သုံးရာ သူခိုးတွေ လက်ထဲ ပါသွားတယ်’

ဗန်ဒါဗော့က လေချွန်လိုက်မိ၏။ ပလတ်စတစ်ပြား တစ်ချပ်မှ ကီးချာချီ အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား ၆၆ ခု ပြုလုပ်၍ ရနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား နှစ်သောင်းနီးပါးခန့် ပေါ်ထွက်လာနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဝိန်းရွှိက်က ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်လည်း တွက်ချက် ကြည့်မိတယ်၊ အခု ဖမ်းမိထားတာတွေဟာ အစအနလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဒီကတ်ပြား အတုတွေကို အကုန်လုံး ဖမ်းဆီး မရသေးမီ ကုမ္ပဏီ အနေနှင့် ဒေါ်လာ ဆယ်သန်းဖိုးလောက် နစ်နာ ဆုံးရှုံး စရာ ရှိနေတယ်၊ ပြီးတော့လည်း တခြား အတု ကတ်ပြားတွေ ရှိနိုင်သေးတာပဲ မဟုတ်လား’

မှန်ပါသည်။ ပစ္စည်း အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားများကို စတင် ထုတ်လုပ်သည့် အချိန်မှ စ၍ ဘဏ်တိုင်းလိုလို နစ်နာ ဆုံးရှုံးမှုများနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ကြရသည်။ ပထမဦးဆုံး အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားများ ပါသော ပတ္တ၊ အိတ်ကြီး တစ်အိတ်ကို အခိုးခံခဲ့ရသည်။ လူဆိုးများက အဆိုပါ အိတ်ထဲတွင် ပါလာသော ကတ်ပြားများကို တစ်ဖက်လှည့်နှင့် အသုံးပြု၍ ပစ္စည်းများကို အကြွေး ဝယ်ခဲ့ကြသည်။ ဒုတိယ အကြိမ်တွင်မူ စာတိုက်မှ တစ်ဆင့် ပေးပို့လိုက်သော အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားထုပ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲထားပြီး ငွေညစ်ကြသဖြင့် သူတို့ တောင်းသည့် အတိုင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပေး၍ ပြန်ရွေးယူခဲ့ကြရသည်။

အကယ်၍ ငွေပေးပြီး မရွေးခဲ့သော် အဆိုပါ ကတ်ပြားများကို လူဆိုးများက တစ်ဖက်လှည့်နှင့် ပြန်သွားအောင် ဖြန့်ချိလိုက်မည် ဖြစ်ပြီး ယခု ပေးလိုက်ရသော ငွေပမာဏထက် ပို၍ နစ်နာနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ်ကလည်း ပင်အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီသည် အခိုးခံခဲ့ရသော လေယာဉ် လက်မှတ် အလွတ်များကို လူဆိုးများထံမှ ငွေပေး၍ ပြန်ရွေးယူခဲ့ရကြောင်း ထုတ်ဖော် ဝန်ခံလိုက်ရသည်။ ထိုကိစ္စသည် မဖြစ်သင့်ကြောင်း သတင်းစာများက ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြစ်တင် ဝေဖန်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဝေဖန်သူများ မသိသည့် အချက်မှာ ပင်အမေရိကန် ကုမ္ပဏီ၏ လေယာဉ် လက်မှတ် ကိစ္စ မတိုင်မီကပင် ဘဏ်တိုက်ကြီးများက လူဆိုးများ၏ ငွေညစ်မှုကို ခံနေခဲ့ရသည့် ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင်မူ စာတိုက်မှ ပေးပို့သော အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားများကို လမ်းမှ ဖြတ်၍ လှည့် အမှုအခင်းများ တစ်စထက် တစ်စ ပိုနည်းလာသည်။ သို့သော် အခြား အခြားသော နည်းလမ်းများနှင့် ဆက်လက် နှောင့်ယှက်နေကြဆဲပင်။ ဥပမာ အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားများကို အတု ပြုလုပ်လာကြသည့် ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ စောစောပိုင်းက ပြုလုပ်ခဲ့သော ကတ်ပြားအတုများမှာ ညံ့ဖျင်းလှသောကြောင့် အတု အစစ် ခွဲခြားရာတွင် အလွန် လွယ်ကူခဲ့သည်။ ၎င်းနောက် ပို၍ ပို၍ ကောင်းမွန်လာခဲ့ရာ ယခုအချိန်တွင်မူ သာမန်မျက်စိနှင့် ခွဲခြား မရနိုင်လောက်အောင် တူသည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

၎င်းအပြင် ကတ်ပြားတု ပြုလုပ်မှုကို ကာကွယ်ရန် အတွက် ဘဏ်တိုက်များဘက်မှ နည်းမျိုးစုံ တီထွင်၍ ကာကွယ်ခဲ့သော်လည်း အနှေးနှင့် အမြန်

ဆိုသလို လူဆိုးများကလည်း နည်းမျိုးစုံနှင့် လိုက်၍ တုခဲကြသည်သာ ဖြစ်၏။

ယခု နောက်ဆုံး တီထွင်ချက်မှာ ကတ်ပြားတွင် ကတ်ပြား ကိုင်ဆောင်သူ၏ ဓာတ်ပုံကို ပုံဖျက်၍ ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့် သာမန် မျက်စိနှင့် ကြည့်လျှင် သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရမည် မဟုတ်။ အထူး စီမံထားသော စက်နှင့် ကြည့်သည့် အခါကျမှ ကတ်ပြား ပိုင်ရှင်၏ ရုပ်ပုံလွှာကို ပြတ်ပြတ်သားသား မြင်ရမည် ဖြစ်၏။ ထိုစီမံချက်မှာ လောလောဆယ်တွင် အောင်မြင်မှု ရရှိနေသေးသော်လည်း လူဆိုးများက မကြာမီ တစ်နည်းတစ်ဖုံ လိုက်၍ တုလာကြဦးမည်မှာ သေချာသည်။ ခိုးလာသည့် အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားများ၊ ကတ်ပြား အတုများကို သုံးစွဲသူများအား ရံဖန်ရံခါ ဆိုသလို ဖမ်းဆီး၍ အရေးယူ အပြစ်ပေး ထောင်ချလေ့ ရှိသော်လည်း အခိုးခံရသော ပမာဏနှင့် နှိုင်းယှဉ်မည် ဆိုပါက မဖြစ်စလောက်မျှသာ ဖြစ်နေသေးသည်။

အဲလက်က မေးခွန်း ထုတ်လိုက်၏။

‘ဒီနောက်ဆုံးပေါ် ကတ်ပြားတုတွေကို ထုတ်လုပ်ပေးတဲ့ လူဆိုးဂိုဏ်းကြီး တစ်ဂိုဏ်း ရှိနေပြီ ထင်တယ်’

‘ရှိနေတယ် ဆိုတာ သေချာတယ်၊ ဒီလောက် အထိ ကောင်းတဲ့ ကတ်ပြားတုတွေကို လုပ်နိုင်ဖို့ ဆိုရင်တော့ အသင်း အဖွဲ့ကြီး တစ်ခုခု ရှိမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီ အဖွဲ့ဟာ ငွေအင်အား ရှိရုံသာမက စက်ပစ္စည်းဘက်ကကော အတတ်ပညာရှင်ဘက်ကပါ မကျန် ဖြန့်ဖြူးရေး နည်းလမ်း အထိ ကုံလုံ ပြည့်ဝတဲ့ အသင်း အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်ဖို့ များတယ်’

‘ဆက်ပြောစမ်းပါဦး’

‘ဒီလိုလေ၊ ကျွန်တော် တတ်နိုင်သလောက် ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် အဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့တဲ့ အတွက် အခုတလော ဒီဒေသ တစ်ဝိုက်မှာ ငွေစက္ကူတုတွေ၊ ခရီးသွား ချက်လက်မှတ်တုတွေ၊ ကုန်အကြွေးဝယ်ခွင့် လက်မှတ်တုတွေ အရင့်အရင့်ကထက် ပိုပြီး များများစားစား ထွက်နေတယ် ဆိုတာကို သိရတယ်’

‘ဒါဖြင့်ရင် ကီးချာချ် ကုန်အကြွေးဝယ်ခွင့် လက်မှတ်တုတွေ ပေါ်နေတဲ့ ကိစ္စဟာ ဒီကိစ္စနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်နေတယ်လို့ ထင်သလား’

‘သိပ်ကို ဖြစ်နိုင်တာပေါ့’

‘ဒီကိစ္စ အတွက် လုံခြုံရေး ဌာနမှာ ဘာအစီအစဉ်တွေ ရှိသလဲ’

‘တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပြီး လုပ်နေတာပဲ၊ ပျောက်သွားတဲ့ ကတ်ပြားတွေ၊ ကတ်ပြားတုတွေကို တွေ့တွေ့ချင်း ဘယ်လို ပျောက်တယ်၊ ဘယ်သူက သုံးတယ် ဆိုတာတွေကို တတ်နိုင်သလောက် လိုက်စုံစမ်းတယ်၊ အစီရင်ခံစာတွေထဲမှာလည်း တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ ပြန်ရတဲ့ ကတ်ပြား အရေအတွက် တစ်လထက် တစ်လ ပိုများလာတယ်၊ ကတ်ပြားတု သုံးတဲ့ လူတွေကို ရုံးတင် တရားစွဲနိုင်တဲ့ အမှုတွေ ပိုလာတယ် ဆိုတာမျိုးတွေပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဒီထက်မက အသေးစိတ် လိုက်လံ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းဖို့ ဝန်ထမ်း ထပ်လိုမယ်၊ ဘတ်ဂျက်လည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရဖို့ လိုလိမ့်မယ်’

‘ကောင်းပြီလေ၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဘတ်ဂျက်ဘက်ကို ဦးလှည့်လာတော့မယ် ဆိုတာ ရိပ်မိပြီးသားပါ’

အဲလက်သည် နိုလန် ဝိန်းရှိုက်၏ အခက်အခဲများကို သိသင့်သလောက် သိထားသည်။ နိုလန် ဝိန်းရှိုက်သည် ဘဏ်တစ်ခုလုံး၏ လုံခြုံမှု ကိစ္စ အဝဝကို လုံးဝ ဥသံ့ တာဝန် ယူရသူ ဖြစ်သဖြင့် ကီးချာချ် အကြွေးဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား စိစစ်ရေး ဌာနစိတ်မှာ သူ ကြီးကြပ်ရသည့် ဌာနပေါင်း များစွာထဲမှ ဌာနစိတ် တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

ငှင်းအပြင် သူ တာဝန် ယူရသည့် လုံခြုံရေး ကိစ္စများကလည်း တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် ပိုများလာသည်။ သို့သော် လုံခြုံရေး ဌာန တစ်ခုလုံး အတွက် အသုံးစရိတ် (ဘတ်ဂျက်) ခွင့်ပြုငွေမှာ နည်းလှသည်။

ခွင့်ပြုငွေ နည်းသည့် အကြောင်းကိုလည်း စီမံခန့်ခွဲရေးပိုင်းမှ ဝန်ထမ်းတိုင်းလိုလို သိထားပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် လုံခြုံရေး ဌာနသည် ဝင်ငွေ ရှာပေးနိုင်သော ဌာန မဟုတ်သဖြင့် အသုံးစရိတ် သတ်မှတ်ပေးရာတွင် ဦးစားပေးမှုကို မခံခဲ့ရရှာပါ။

‘နိုလန်၊ ခင်ဗျားဆီမှာ အထက်ကို တင်ပြဖို့ ရေးထားတဲ့ စီမံချက်နှင့် လိုအပ်ငွေ ပမာဏ အဆင်သင့် ရှိသလား’

ဝိန်းရှိုက်သည် ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စာအိတ် အညို တစ်အိတ်ကို ထုတ်ယူပြီး လှမ်းပေးလိုက်သည်။

‘ဟောဒီ အထဲမှာ အပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားတယ်၊ လောလောဆယ် လိုနေတာကတော့ ပစ္စည်း အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား ဌာန အတွက် စုံထောက် နှစ်ယောက် အချိန်ပြည့် ထပ်မံ ခန့်ခွင့် ရဖို့ပဲ၊ နောက်တစ်ချက်ကတော့ ကတ်ပြားအတုတွေ ဘယ်က ထွက်နေတယ် ဆိုတာနှင့် ဒီဘဏ်ထဲမှာလည်း ဘယ်သူက

သစ္စာ ဖောက်နေတယ် ဆိုတာကို စုံစမ်းဖို့ အတွက် ကိုယ်ပျောက် စုံထောက် ခန့်ချင်တယ်၊ ဒီကိစ္စ အတွက် ဘတ်ဂျက် လျာထားချက် လိုချင်တယ်’

ဗန်ဒါဗော့ ကိုယ်တိုင် အံ့အားသင့်သွားသည်။

‘နေပါဦး၊ ဒီကိစ္စ အတွက် လူ ရှာလို့ ရပါ့မလား’

‘ရလိမ့်မယ် ထင်တာပဲ’

‘ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား ပြောတဲ့ အချက်တွေကို အလေးအနက် စဉ်းစား ပြီး တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပေးပါ့မယ်၊ အခုတော့ ဒီလောက် အထိပဲ အာမခံနိုင်တယ်၊ ဒီကတ်ပြားတွေကို ကျွန်တော် ယူသွားလို့ ရမလား’

နိုလန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ဘာများ ပြောစရာ ရှိသေးသလဲ’

‘တစ်ချက်တည်းပါ၊ အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားတွေကို အတု လုပ်ပြီး ခိုးဝယ်တဲ့ ကိစ္စတွေဟာ အရေးကြီးတယ်လို့ ဘဏ်က လူတွေက သိပ် မထင် ကြဘူး၊ အဲဒီ လူစုထဲမှာ ခင်ဗျားလည်း ပါတယ်၊ တစ်ခါ အဲဒီ ကိစ္စကြောင့် ဆုံးရှုံးရတဲ့ ပမာဏဟာ ဒီအကြွေးဝယ်ခွင့် လုပ်ငန်းက ရတဲ့ ဝင်ငွေ စုစုပေါင်းရဲ့ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ပြောရမယ် ဆိုရင် ဒသမ ခုနစ်ဆယ့်ငါး ရာခိုင်နှုန်းလောက်ပဲ ရှိတယ်၊ တစ် ရာခိုင်နှုန်းတောင် မရှိဘူး ဆိုပြီး ဝမ်းသာ ဂုဏ်ယူနေကြတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းရဲ့ ပမာဏကို တိုးချဲ့လာတာနှင့်အမျှ အဲဒီ ရာ ခိုင်နှုန်းကတော့ လျော့ကျမသွားတဲ့ အပြင် နည်းနည်းတောင် ပိုတက်လာသေး တယ်၊ ပြီးတော့လည်း လာမယ့် နှစ်ကျရင် ဒီအကြွေးဝယ်ခွင့် လုပ်ငန်း တစ်မျိုး တည်းက ရမယ့် ဝင်ငွေဟာ ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း သုံးထောင်ကျော်လိမ့်မယ် လို့ ခန့်မှန်းထားတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်လေ’

‘ဒါဖြင့်ရင် အဲဒီလို ကတ်ပြားတုတွေနှင့် ခိုးဝယ်ခံရတဲ့ အတွက် ဆုံးရှုံး မယ့် တန်ဖိုးဟာ ဒေါ်လာ နှစ်ဆယ့် နှစ်သန်းထက် ပိုလိမ့်မယ်’

‘ဒါပေမဲ့ ဘုတ်အဖွဲ့မှာ ရာခိုင်နှုန်းနှင့်ပဲ စကား ပြောလေ့ ရှိကြတယ်၊ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ဆိုတော့ ပမာဏ သိပ်များတယ်လို့ မထင်ကြဘူး၊ ဒီတော့ ဒါ ရိုက်တာ လူကြီးမင်းတွေကလည်း ပေါ့ပေါ့ဆဆပဲ သဘော ထားလိုက်ကြတယ် လေ’

မှန်ပါသည်။ သည်သဘောထားမှာ ဘဏ်တိုက်ကြီးတိုင်းလိုလိုက လက်ခံ ထားသည့် သဘောထားပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့က ကုန် အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား

နှင့် ရာဇဝတ်မှု ဆိုသည်မှာ ငါးပိနှင့် လောက်လို ခွဲမရအောင် ဒွန်တွဲနေသော ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ပြီး နစ်နာ ဆုံးရှုံးမှုများမှာလည်း လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကြုံတွေ့ရလေ့ ရှိသော သာမန် ကုန်ကျစရိတ် တစ်မျိုး အဖြစ်သာ ခံယူထားကြ၍ ဖြစ်သည်။ ဘဏ်ရှိ အခြားသော ဌာနခွဲများက တစ်နှစ် အတွင်း ဒေါ်လာ ခုနစ်သန်းခွဲ အထိ ဆုံးရှုံးသည် ဆိုပါက အမှုဆောင် အဖွဲ့တွင် ပွက်လော ရိုက်သည် အထိ ဆူဆူပူပူ ဖြစ်သွားနိုင်သော်လည်း ကုန်အကြွေး ဝယ်ယူရေး ဌာနနှင့် ပတ်သက်သည့် အခါတွင်ကား ဒသမ ခုနစ်ဆယ့်ငါး ရာခိုင်နှုန်းမှာ မဖြစ်စလောက်ဟု သဘော ထားတတ်ကြသည်။

၎င်းအပြင် အဆိုပါ ဆုံးရှုံးမှုများကို ကာကွယ်ရန် အတွက် လုံခြုံရေး ကိစ္စ အဝဝကို တိုးချဲ့ ဆောင်ရွက်မည် ဆိုပါက ကုန်ကျစရိတ်မှာ ပို၍ များပြားလာမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် ဤ ဆုံးရှုံးငွေကို ဘဏ်က စိုက်ထုတ် ကျခံစရာ မလိုဘဲ ဘဏ်နှင့် ဆက်သွယ်သူ ဖောက်သည်များ အပေါ်တွင် ပို၍ ဈေးတင် ယူလိုက်ရုံနှင့် ပြန်ရလာမည် ဖြစ်ရာ ဘဏ်ဘက်က ဆုံးရှုံးသည် ဟူ၍လည်း ခေါ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့ ပြန်ထွက်သွားသော်လည်း နိုလန့်ထံ တစ်နေရာမှ သတင်း စကား တစ်ခု ရောက်လာသောကြောင့် ချက်ချင်း မပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ထို သတင်းမှာ မစွမ်း ဒီအော်ဆီထံ အလျင်အမြန် ဆက်သွယ်ပါ ဟူသတည်း။

(၇)

နိုလန့် ဝိန်းရွှိက်က မစွမ်း ဒီအော်ဆီကို ပြောလိုက်သည်။
 ‘ကျွန်တော် အက်ဖ်ဘီအိုင်ကို အကြောင်းကြားလိုက်ပါပြီ၊ သူတို့ဆီက အထူး စုံထောက် နှစ်ယောက် နက်ဖြန်ခါကျရင် ဒီကို လာကြလိမ့်မယ်’
 ‘ဘာပြုလို့ ဒီနေ့ မလာနိုင်တာလဲ’
 ‘သူတို့ ဌာနမှာလည်း ဝန်ထမ်း အခက်အခဲ ရှိလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’
 ဤတွင် မိုင်းလစ် အိစတင်က ဝင်ပြောလိုက်သည်။
 ‘ဒါဖြင့်ရင် ဒီက ဝန်ထမ်းတွေကို ပြန်လွှတ်လို့ ရပြီလား’
 ‘ဟိုကလေးမက လွဲရင် ပြန်လွှတ်လို့ ရပြီ၊ သူ့ကိုတော့ နည်းနည်းပါးပါး ထပ်ပြီး မေးချင်သေးတယ်’

နီလန် ဝိန်းရွှိက် ဤဘဏ်ခွဲသို့ ရောက်ရှိနေသည်မှာ နှစ်နာရီခန့် ကြာ မြင့်ခဲ့လေပြီ။ အဆိုပါ အချိန်ပိုင်း အတွင်း ဘဏ်ခွဲမှ အရာရှိများ စုံစမ်းခဲ့သည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အတိုင်း ငွေရေ စာရေး ဂျေနီတာ၊ အက်ဒီဝီနာ၊ တိုတင်ဟိုး နှင့် မိုင်းလိမ် အိစတင်တို့နှင့် တစ်ဦးစီ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခဲ့သည်။ သို့သော် ထူး ခြားမှု ရှိမလာခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ အက်ဖ်ဘီအိုင် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကို ဖိတ်ခေါ်ရန်သာ ရှိပါတော့ သည်။

သို့သော် ပြည်ထောင်စု ဥပဒေနှင့် အညီ ကိစ္စတိုင်း ကိစ္စတိုင်း၌ လိုက်နာ ကျင့်သုံးလေ့ မရှိခဲ့သည်ကိုလည်း နီလန် ဝိန်းရွှိက် သိသည်။ အက်ဖ်အမ်အေ ဘဏ် အပါအဝင် အမေရိကန် နိုင်ငံရှိ ဘဏ်တိုက်ကြီးများသည် ငွေခိုးမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာပါက ဖုံး၍ ဖိ၍ လွယ်ကူအောင် ဆန်းကြယ်စွာ ငွေပျောက်မှုဟု ကင်ပွန်း တပ်လိုက်ကြ၏။

ဤတွင် ဤကိစ္စကို ပြည်သူများနှင့် တရား ရုံးတော်သို့ အသိပေးရန် မလိုဘဲ ဘဏ်တိုက်ကသာ ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ကျိတ်၍ စုံစမ်းခွင့် ရရှိ သွားသည်။

ထို့နောက် ငွေခိုးသည်ဟု သံသယ မကင်း ဖြစ်သော ဘဏ်ဝန်ထမ်း တစ်ဦးကို အခြား အကြောင်း တစ်ခု ပြ၍ အလုပ်မှ ရပ်စဲလေ့ ရှိသည်။ ၎င်း အပြင် ငွေခိုးသည့် ဝန်ထမ်းကလည်း သူ ခိုးမိပါသည်ဟု ဝန်ခံလေ့ မရှိ ဖြစ်ရာ ထိုကဲ့သို့ ငွေခိုးမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်းကို ဘဏ်တိုက် အတွင်း၌ပင် သိသူ နည်းပါး လှသည်။ ယခု ပျောက်သည့် ငွေပမာဏမှာ များပြားနေသဖြင့် ဖုံးဖိထားရန် လည်း မလွယ်ကူပါ။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် စုံထောက်ကြီးများ မလာမီ သူ့အနေနှင့် တတ်နိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်ထားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် နီလန် ဝိန်းရွှိက် ရှိနေရာ ဘဏ်ခွဲ၏ အစည်းအဝေးခန်း တံခါးဝသို့ ဂျေနီတာ ရောက်ရှိလာသော အခါ နီလန်က 'ကဲ ဝင်ခဲ့လေ၊ တံခါး ကို ပြန်ပိတ်ခဲ့၊ ပြီးတော့ ဒီမှာ လာထိုင်' ဟု ညွှန်ကြားလိုက်၏။

သည်ကလေးမလေးကို ရင်းနှီးသည့် ပုံစံနှင့် ဆက်ဆံသော်လည်း အကျိုး ထူးမည် မဟုတ်ကြောင်း သူ ရိပ်မိသဖြင့် ခပ်တင်းတင်း ဆက်ဆံ ပြောဆိုနေ ခြင်း ဖြစ်သည်။

'မင်းရဲ့ ထွက်ချက်ကို ငါ အစ အဆုံး ပြန် နားထောင်ချင်တယ်၊ အစီ အစဉ် အတိုင်း ပြန်ပြောစမ်း'

ဂျေနီတာသည် မှန်တေတေ စုပုပ်ပုပ် ဖြစ်နေသေးသော်လည်း ပင်ပန်း နှမ်းနယ်စ ပြုလာလေပြီ။ သို့ရာတွင် သူက အားတင်း၍ ပြန်ပက်လိုက်၏။

‘ကျွန်မ သုံးခါတောင် ပြောပြီးပြီ၊ အစက အဆုံး ပြောခဲ့ရတာချည်းပဲ’

‘မပြောမိဘဲ မေ့ကျန်နေတဲ့ အချက်အလက် ကလေးတွေ ရှိနေမလားလို့ပါ’

‘လုံးဝ မရှိဘူး’

‘ကဲ ဒါဖြင့်ရင် စတုတ္ထ အကြိမ်မြောက် ထပ်ပြောစမ်း၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်က လူတွေ လာတဲ့ အခါကျတော့လည်း ငါးကြိမ်မြောက်၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက် ဆို သလို ဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာပေါ့’

နီလန်သည် ဂျေနီတာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ရင်း သံမှန်နှင့် ပြောဆို နေခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ နီလန်သည် ရဲအရာရှိ တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သော် ဥပဒေ အရ ဂျေနီတာအား သတိပေး စကား ကြိုတင် ပြောကြားရန် လိုအပ် သော်လည်း ပုဂ္ဂလိက ဘဏ်မှ ဝန်ထမ်း တစ်ဦးသာ ဖြစ်သဖြင့် သတိ ပေးရန် မလိုပါ။ သတိ ပေးမည်လည်း မဟုတ်ပါ။ ဤနေရာတွင် သူက ရဲထက် တစ် ပန်း သာသည်။

‘ရှင်က ကျွန်မကို ခဏ ခဏ ထပ်ပြီး စကား မှားအောင် ကြိုးစားနေတာ မဟုတ်လား၊ ကျွန်မ ညာပြောနေတာလို့ ရှင် ထင်နေတယ် မဟုတ်လား’

‘မင်းကကော ညာပြောနေလို့လား’

‘မညာဘူး’

‘ဒါဖြင့်ရင် ဘာပြုလို့ စိတ်ပူနေရတာလဲ’

‘ကျွန်မ ပြန်ချင်ပြီ၊ သိပ်လည်း ပင်ပန်းလှပြီ’

‘အေး ငါလည်း ပြန်ချင်တာပေါ့၊ မင်းဆီမှာ ရှိတဲ့ ဒေါ်လာ ခြောက် ထောင်သာ ပျောက်မသွားဘူး ဆိုရင် ငါလည်း အိမ်ပြန်လို့ ရပြီပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငွေက ပျောက်သွားတော့ စစ်ရ ဆေးရမယ့် တာဝန်က ရှိလာပြန်တယ်၊ ကဲ ဒီ တော့ နေ့လယ်က အပြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘယ်အချိန်လောက်က စပြီး ငွေပျောက်မှန်း သိသလဲ’

‘ကျွန်မ ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း နေ့လယ်စာ စားပြီး မိနစ်နှစ်ဆယ် အကြာမှာ ပေါ့’

ဂျေနီတာက သူ့ကို စပ်ဆုပ် ရွံရှာစွာ ပြန်ကြည့်နေကြောင်း သတိ ထား လိုက်မိ၏။ စတွေ့သည့် အချိန်ကမူ ဂျေနီတာက ပေါ်တိုရီယန် လူမျိုး ဖြစ် သောကြောင့် (အသားအရောင် မည်းသူ အချင်းချင်း) ညာညာတာတာ စစ်ဆေး

လိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် စုံစမ်း စစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်သည့် အခါ အသားအရောင် ကိစ္စကို လုံးဝ မစဉ်းစားဘဲ ထားရကြောင်း ဂျေနီတာ မသိပါ။

၎င်းအပြင် ဂျေနီတာတွင် ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ အခက်အခဲများ ရှိနေကြောင်းကိုလည်း အက်ဒီနာ ပြောပြသဖြင့် သူ သိထားပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အခက်အခဲများကြောင့် ငွေခိုးသည့် ကိစ္စမှာလည်း ခွင့်လွှတ်ဖွယ် ကောင်းသည့် ကိစ္စ တစ်ရပ် မဟုတ်ပါ။

ဂျေနီတာက သူ့ကို ထပ်တလဲလဲ ပြန်ပြောခိုင်းပြီး စကား အမှားကို စောင့်ဖမ်းနေသည် ဆိုသည့် စွပ်စွဲချက်မှာ မှန်ကန်လှသည်။ အတွေ့အကြုံ များပြားလှသော စုံထောက် တစ်ဦး အနေနှင့် ပြစ်မှု ကျူးလွန်ထားသူများသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာကြသည့်အခါ စကား ပြောရာ၌ မှားယွင်းလာတတ်ကြောင်း တွေ့ကြုံဖူးလှပြီ။ ထို့ကြောင့် အမှား ဖမ်းရန် ထပ်တလဲလဲ မေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂျေနီတာကို လေးဆယ့်ငါး မိနစ် တိတိ ထပ်မံ မေးမြန်းခဲ့သော်လည်း စကား အမှားအယွင်း မရှိ။ ယခင် ထွက်ချက်များနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ချေ နှစ်ချက် ရှိသည်ဟု သူက တွက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဂျေနီတာသည် အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်သလို ကြိုတင် စီစဉ်ထားသည့် ဇာတ်လမ်းကို အထပ်ထပ် အခါခါ ကြိုတင်၍ ဇာတ်တိုက်ထားခဲ့သောကြောင့် စကား ပြောရာတွင် အမှားအယွင်း မရှိခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ လုံးဝ အပြစ်ကင်းစင်သူသည် စကား ပြောရာတွင် တစ်ကြိမ်နှင့် တစ်ကြိမ် မဆိုစလောက် အနည်းငယ်စီ ကွဲလွဲသွားတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယ ဖြစ်နိုင်ချေနှင့် ပို၍ နီးစပ်သည်ဟု နိုလန်က ယူဆလိုက်သည်။

‘ကဲ ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်နှင့် တော်လောက်ပြီ၊ နက်ဖြန်ခါကျရင် မင်းကို မုသားဖော်စက်နှင့် စစ်မယ်’

ဂျေနီတာ၏ မျက်နှာသည် ဒေါသကြောင့် နီရဲသွားသည်။

သူက ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ကိုယ်ကို မတ်မတ် ပြန်၍ ထိုင်ရင်း ခပ်မာမာ ဖြေလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ မုသားဖော်စက်နှင့် အစစ် မခံနိုင်ဘူး၊ အဲဒီလို စစ်တာကို လုံးဝ လက်မခံဘူး’

‘ဘာပြုလို့လဲ’

‘ဒါ သက်သက်မဲ့ အရှက်ခွဲတာပဲ’

‘အရှက် ခွဲတာ မဟုတ်ဘူး၊ လူတိုင်း လူတိုင်း ဒီစက်နှင့် အစစ်ခံနေကြ တာပဲ၊ မင်းမှာ အပြစ် မရှိတာ မှန်ရင် ဒီစက်ကလည်း အဲဒီ အဖြေကို ပေးမှာပါ’

‘ကျွန်မ အဲဒီလို စက်မျိုးကို မယုံဘူး၊ ရှင့်ကိုလည်း မယုံဘူး’

‘မင်း ငါ့ကို မယုံစရာ အကြောင်း မရှိဘူး၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်စေချင်တာ တစ်ခုတည်းပဲ ရှိတယ်’

‘ရှင့်ကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြပေမဲ့လည်း ရှင်မှ နားမလည်တာ၊ ရှင် လည်း ဒီပြင် လူတွေလိုပဲ ဒီငွေကို ကျွန်မ ခိုးတယ်လို့ ထင်နေတော့ ရှင့်ကို ပြောရတာ အလကားပဲ’

ဝိန်းရွှိက်သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး ဂျေနီတာ ပြန်ထွက်နိုင်ရန် အခန်း တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ ဒီနေ့ ဒီအချိန်က စပြီး နက်ဖြန်ခါ အထိ မင်း မုသားဖော်စက်နှင့် အစစ်ခံဖို့ ကိစ္စကို ပြန်ပြီး စဉ်းစားဦး၊ တကယ်လို့ အဲဒီစက်နှင့် အစစ် မခံဘူး ဆိုရင် မင်းအပေါ်မှာ တလွဲ ထင်စရာ ပိုများသွားလိမ့်မယ်’

ဂျေနီတာက ဝိန်းရွှိက်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ပြန်မေးလိုက်၏။

‘နေပါဦး၊ ကျွန်မ အဲဒီ စက်နှင့် အစစ်ခံမှ ဖြစ်မယ်လို့ ဆိုချင်တာလား’

‘ငါကတော့ အတင်းအကျပ် မခိုင်းပါဘူး’

‘ဒါဖြင့်ရင် ကျွန်မ အစစ် မခံဘူး’

ဂျေနီတာသည် အခန်းထဲမှ ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်နှင့် ပြန်ထွက် သွားသည်။ ခဏ အကြာတွင် ဝိန်းရွှိက်သည်လည်း အခန်းထဲမှ ထွက်သွား သည်။ ဂျေနီတာသည် အဝတ်လဲခန်းသို့ သွား၍ အဝတ်အစား လဲလိုက်ပြီး နောက် မိုင်းလစ် အိစတင် ဖွင့်ပေးသော တံခါးမှ အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။ မိုင်းလစ် အိစတင်က အိမ်လိုက်ပို့ ပေးပါရစေဟု ပြောသော်လည်း ဂျေနီတာ က လက်မခံခဲ့ပါ။

နီလန် ဝိန်းရွှိက်သည် ပြတင်းပေါက် တစ်ပေါက်မှ အပြင်ဘက်သို့ စောင့် ကြည့်ရင်း အကဲခတ်နေသည်။

ဂျေနီတာသည် လမ်း၏ ဟိုဘက်တွင် ရှိသော ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်သို့ လျှောက်သွားသည်ကို မြင်နေရသည်။ သူ့ လုံခြုံရေး ဌာနတွင် လူအင်အား ပြည့်စုံ လုံလောက်စွာ ရှိမည် ဆိုပါက တစ်ယောက်ယောက်ကို နောက်ယောင် ခံ၍ လိုက်ခိုင်းမိမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အကြောင်း ထူးမည်ဟု သူ မထင်။ ဂျေနီတာသည် အလွန် လည်သော မိန်းကလေး တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဂျေနီတာ ကိုယ်ပေါ်တွင် ငွေစက္ကူများကို ကွယ်ဝှက် ယူဆောင်သွားသည့် အရိပ်အယောင်ကို သူ မတွေ့ရပါ။ ကိုင်သွားသည့် ပိုက်ဆံအိတ်ကလည်း သေးလွန်းသည်။ ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင်ကို အလွယ်တကူ ထည့်ယူသွားနိုင်သည့် အိတ် မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဂျေနီတာတွင် ကြံစည်ဖော် ကြံစည်ဖက် တစ်ဦးတော့ ရှိရပေလိမ့်မည်။ ဂျေနီတာ ငွေခိုးသည်ဟု သူ့စိတ်ထဲက တပ်အပ် သေချာစွာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မုသားဖော်စက်နှင့် အစစ် မခံလိုသော အကြောင်း အချက် တစ်ခုတည်းနှင့်ပင် အတော် လုံလောက်နေပေပြီ။ မကြာသေးမီက ဒေါ်နှင့် မောနှင့် ရန်တွေ့သွားပုံကလည်း ဘယ်လို ဘယ်ပုံ ပြောဆိုရမည်ကို ကြိုတင် ဇာတ်တိုက်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေ၏။ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ခံရသည့် ဘဏ်ဝန်ထမ်းတိုင်းကို မုသားဖော်စက်နှင့် စစ်ဆေးလေ့ ရှိကြောင်းကိုပင် ကြိုတင်၍ သိထားပုံ ရသည်။ ထိုကိစ္စကို ဦးတည်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မည်သို့ မည်ပုံ ခါထုတ်ရမည်ကို အသင့် ပြင်ဆင်ထားသည့် သဘောပင်တည်း။

မိုင်းလ်စ် အိစတင်သည် ဂျေနီတာ အတွက် ဖွင့်ပေးခဲ့သော တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့် ‘ကဲ ရေချိုးဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘တော်တော် စိတ်ရှုပ်စရာကောင်းတဲ့ နေ့ပဲ’

မိုင်းလ်စ် အိစတင်သည် စကား ပြောတော့မည်ကဲ့သို့ ဟန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ ပြန်၍ ဣန္ဒြေ ဆည်လိုက်၏။

ထိုအချက်ကို ရိပ်မိသော နိုလန်က ‘ဘာများ ပြောစရာ ရှိလို့လဲ’ ဟု မေးလိုက်သည်။

မိုင်းလ်စ် အိစတင်က အင်တင်တင်နှင့် ပြန်ဖြေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ပြောစရာ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မဆိုင်တဲ့ အပေါက် ဂလိုင်နှင့် ခေါက် ဆိုသလို ဖြစ်နေမှာ စိုးလို့’

‘ငွေပျောက်မှုနှင့် ဆိုင်လို့လား’

‘ထင်တာပဲ’

‘အဲဒီလိုဆိုရင် ဘာကိစ္စ ဖြစ်ဖြစ် ပြောစမ်းပါ’

‘ဒီလိုလေ၊ ဂျေနီတာဟာ လင်က စွန့်ပစ်သွားခြင်း ခံရတဲ့ တစ်ခုလပ်မကလေး၊ ကလေး တစ်ယောက်နှင့် ကျန်ခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ခင်ဗျားလည်း ကြားမိမှာပေါ့’

‘ကြားတယ်’

‘သူတို့ လင်မယား မကွဲခင်တုန်းက သူ့ယောက်ျား ဒီကို တစ်ခါတစ်ရံ ရောက်လာတတ်တယ်။ သူ့နာမည်က ဘာပါလိမ့်၊ ဪ ကာလို့လို့ ခေါ်တယ်။ အဲ သူ ... သူ ဒီနေ့ ဘဏ်ကို လာသွားတယ်’

‘သေချာရဲ့လား’

‘တော်တော်လေး သေချာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရုံးတော် ရှေ့မှာ ကျမ်းကျိန်ပြီး ထွက်ဆိုရလောက်အောင်တော့ မကျိန်းသေလှဘူး။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုလေ။ ဘဏ်ထဲမှာ သူနှင့် တူတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အမှတ်တမဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်ကလည်း ရှုပ်နေတော့ အဲဒီ ကိစ္စကို မေ့သွားတယ်။ အခုမှ ပြန် သတိရလာတာ’

‘ဘယ်အချိန်လောက်ကလဲ’

‘မနက် ဆယ့်တစ်နာရီလောက်ကပါ’

‘နေပါဦး။ အဲဒီလူ ငွေသွင်း ငွေထုတ်တဲ့ ကောင်တာဘက်ကို သွားတာ မြင်လိုက်သလား’

‘မမြင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ အချိန်တုန်းက သူ့ကို လုံးဝ သတိ မထားမိခဲ့ဘူး။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ သူ့ကို ကျွန်တော် မြင်မိတယ် ဆိုရင် သူဟာ ဂျေ နီတာနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာပဲ ရှိရမယ်’

‘ပြောစရာ ဒါအကုန်ပဲလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

မိုင်းလစ် အိစတင် မြင်ခဲ့သည့် အတိုင်း မှန်ကန်ခဲ့သော် ဂျေနီတာတွင် ကြံစည်ဖော် ကြံစည်ဖက် တစ်ဦး ရှိရမည် ဆိုသော သူ့အယူအဆနှင့် လာ၍ ကိုက်ညီနေလေပြီ။ သူတို့ လင်မယား နှစ်ဦး အတူ မနေသည့်တိုင်အောင် နားလည်မှုတော့ ရှိပေလိမ့်မည်။ ဂျေနီတာက သူ့ယောက်ျားကို ငွေထုတ်ပေးသည့် ကောင်တာပေါ်မှ လှမ်းပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ရမည်။

ဤ ဖြစ်နိုင်ချေပေါ်တွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်က စုံစမ်းရန် လမ်းစ ပေါ်လာလေပြီ။

ဤတွင် နိုလန် ဝိန်းရှိုက်သည် မိုင်းလစ် အိစတင်ကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် အသင့် ပါလာသော သော့နှင့် လမ်းကူး တံခါးကို ဖွင့်ကာ ဘဏ်ရုံးချုပ်သို့ သွားရာ စကြိုလမ်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

(၈)

ဂျေနီတာသည် ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်တွင် ဘတ်စ်ကား အလာကို စောင့်ဆိုင်းနေရဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်တွင် ရပ်နေသော ဂျေနီတာသည် ပြတင်းပေါက်မှ ရပ်ကြည့်နေသော ဝိန်းရှိုက်ကို မတွေ့ရတော့သဖြင့် စိတ်ပေါ့ပါးသွားသော်လည်း ထိုပြဿနာ၏ နောက်ဆက်တွဲများသည် ဆက်တိုက် ပေါ်ပေါက်လာစရာ ရှိနေသေးကြောင်း၊ နက်ဖြန်ခါတွင် ပို၍ ဆိုးဆိုးရွားရွား ကြုံရဦးမည် ဖြစ်ကြောင်း တွေးလိုက်မိသည်။

ဂျေနီတာသည် ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့နေမိသည်။

သူ့အနေနှင့် အဆိုပါ ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင်ကို မယူမိကြောင်း၊ ကောင်တာပေါ်မှ ကျော်၍လည်း မှားမှားယွင်းယွင်း မပေးခဲ့မိကြောင်း သေသေချာချာ ကြီး သိနေသည်။ သို့သော် သူ့စကားကို မည်သူကမျှ မယုံကြည်ကြသည်မှာ မဟာ ပြဿနာကြီးပင်တည်း။

ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင်သည် မည်သို့ မည်ပုံ ပျောက်ဆုံး သွားရလေ သနည်း။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့သော် တကယ် ပျောက်ခဲ့ရလေပြီ။

ယနေ့ ညနေခင်းတွင် သူ လုပ်ခဲ့ ကိုင်ခဲ့သမျှကို ပြန် စဉ်းစား ကြည့်မိသည်။ အဖြေ လုံးဝ ရှာမရခဲ့ပါ။ သူ ငွေလက်ခံခဲ့သမျှ ငွေထုတ်ပေးခဲ့မိသမျှ ကို အစမှ အဆုံး တစ်ခုချင်း စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ သူ၏ ထူးထူးခြားခြား ကောင်းမွန်သော ဉာဏ်ကလည်း အဖြေ ပေါ်အောင် ကူညီနိုင်ခြင်း မရှိပါ။

သူ နေ့လယ်စာ စားရန် ထွက်ခွာသွားစဉ်ကလည်း ငွေသေတ္တာကို သေသေချာချာ သော့ခတ်ထားခဲ့သည်။ သူ ပြန်လာသည့်အခါ ထိုသော့မှာ ပိတ်လျက် သား ရှိနေသည်။ သော့ခလောက်ကို ဖွင့်နိုင်မည့် ဂဏန်းပေါင်း အစီအစဉ်ကို လည်း သူတစ်ယောက်တည်းသာ သိသည်။ မည်သူ့ကိုမျှ ပြောမပြခဲ့ပါ။ တစ်ဖန် ထူးထူးခြားခြား ကောင်းမွန်လှသည့် သူ့ မှတ်ဉာဏ်ကလည်း သူ့ကို ဒုက္ခပေးပြန်သည်။

ငွေ မည်မျှ ပျောက်ဆုံးနေပါသည်ဟု သူ၏ တင်ပြချက်ကို ကြားရသည့် အခါ တိတိကျကျ ငွေအရေအတွက်ကို မသိနိုင်ဟု ဆိုပြီး သူ့စကားကို အက်ဒီဝီနာ၊ မစ္စတာ တိုတင်ဟိုးနှင့် မိုင်းလ်စ် အိစတင်တို့က မယုံကြည်ခဲ့ကြပါ။

သို့သော် သူ တိတိကျကျ သိနေသည်ကား အမှန်ပင်တည်း။ ငွေရေ စာရေး တစ်ယောက် အနေနှင့် လက်ထဲတွင် ငွေမည်မျှ ရှိနေသည် ဆိုသည့် အချက်ကို သူသည် တိတိကျကျ သိနေစမြဲပင် ဖြစ်သည်။ သူ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ သိနေသည် ဆိုသည့် အချက်ကိုမူ ရှင်းမပြတတ်ပါ။ ငွေ အပေးအယူ ကိစ္စ မှန်သမျှကို သူဦးနှောက်ထဲတွင် တန်းစီပြီး မှတ်မိနေသည်။ ဂျေနီတာ့ အဖို့ ပင်ပန်းကြီးစွာ ကြိုးစားပြီး မှတ်သားခဲ့ရခြင်း မရှိ။ ပြန်၍ စဉ်းစားကြည့်သော အခါ အပေါင်း၊ အနုတ်၊ အမြောက်၊ အစား ဆိုသော ကိစ္စရပ်များသည် ဂျေနီ တာ့ အတွက် ထမင်းစား ရေသောက်သဖွယ် အလွန် လွယ်ကူနေသည်။

ဤမျှ ကောင်းမွန်သော မှတ်ဉာဏ်ကို သူ မည်သည့် နည်းနှင့် ရရှိခဲ့လေ သနည်း။ သူ မပြောတတ်ပါ။ စာသင်ကျောင်းတွင်လည်း ဂျေနီတာသည် သာမန် ကျောင်းသူ တစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်သည်။ သင်္ချာနှင့် ပတ်သက်သော ဥပဒေသ များကိုပင် ရေရေလည်လည် နားလည် သဘောပေါက်ခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် လျင်မြန်စွာ တွက်ချက်နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ကိန်းဂဏန်းများကို မှတ်မိလွယ် သည့် အရည်အချင်းတော့ ရှိသည်။

ဘတ်စ်ကား ရောက်လာသော အခါ မှတ်တိုင်တွင် ရပ်စောင့်နေသူများနှင့် အတူ ကားပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ ထိုင်စရာ နေရာ မရသဖြင့် လက်ကိုင်စရာ တစ်ခုကို ဆွဲခို၍ ကိုင်ရင်း ဟိုယိမ်းဒီယိုင်ဖြင့် စီးနင်း လိုက်ပါလာခဲ့ရသည်။

နက်ဖြန်ခါကျရင် မည်သည့် အခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်နည်း။ မိုင်းလစ် အိစတင်ကမူ အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ စုံထောက်များ ရောက်ရှိလာလိမ့်မည် ဟု သူ့ကို ပြောခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိပြန်သည်။ သူ ပြောသမျှကို မည်သူကမျှ မယုံကြည်ကြသဖြင့် ယနေ့ကဲ့သို့ စကားပြော ဆင်ခြင်ရဦးမည်။

မုသားဖော်စက်နှင့် အစစ်ခံရေး ကိစ္စကိုလည်း ဆက်လက် ငြင်းဆန်မည်။ မုသားဖော်စက်နှင့် မည်သို့ မည်ပုံ စစ်ဆေးသည်ကို သူ နားမလည်။ သို့သော် သူ ပြောသည့် စကားကို မည်သူကမျှ မယုံကြည်ကြသောကြောင့် မုသားဖော် စက်နှင့် အစစ်ခံလျှင်လည်း ထူးခြားလာဖွယ် မရှိပါ။

ဂျေနီတာ အလုပ် မဆင်းမီ သမီးငယ် အက်စတယ်လာကို ဝင်ပို့ထားခဲ့ သော မူကြိုကျောင်းသည် ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်မှ သုံးပြခန့် ဝေးသည်။ သူ နောက်ကျနေသဖြင့် ဂျေနီတာသည် အသော့ လာခဲ့၏။

ကိုယ်ပိုင် တိုက်တစ်လုံး၏ မြေအောက်ခန်းတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော မူကြို ကျောင်း၏ ကလေး ကစားခန်းထဲမှ သမီးငယ်သည် ဂျေနီတာကို မြင်သည်နှင့်

တစ်ပြိုင်နက် ပြေးထွက်လာသည်။ အဆိုပါ တိုက်သည် အိုမင်း ဟောင်းနွမ်း နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကလေးများ၏ စာသင်ခန်းများမှာမူ သန့်ရှင်း စင်ကြယ် ၍ နေချင်စဖွယ် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းလခ များသော်လည်း ဤကျောင်း တွင် သမီးကို တမင်တကာ ရွေးချယ် အပ်နှံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အက်စတယ် လာသည် ဝမ်းသာအယ်လဲနှင့် ပြေးလာ၏။

‘မာမီ မာမီ၊ သမီး ဆွဲတဲ့ ပုံတွေကို ကြည့်စမ်းပါ၊ ဟောဒါက မီးရထား ကြီး’

အက်စတယ်လာသည် ဂျေနီတာ၏ သုံးနှစ် အရွယ် သမီးငယ် ဖြစ်သည်။ မိခင်ကဲ့သို့ အသား ညိုသည်။ သူသည် အသစ်အဆန်း တစ်ခုခုကို သိနားလည် လာရသည့် အခါတိုင်း ဝမ်းသာအယ်လဲ ဖြစ်လေ့ ရှိသည်။ မူကြိုကျောင်းပိုင်ရှင် မစွစ် ဖာရိုးသည် မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဂျေနီတာ၊ အက်စတယ်လာကို ဒီပြင် ကလေးတွေထက် ပိုပြီး နောက် ကျမှ လာခေါ်တာကို ခွင့်ပြုထားခဲ့ပေမဲ့ ဒီနေ့တော့ လာခေါ်တာ သိပ်ကို နောက် ကျနေပါလား’

‘ကျွန်မ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ ဘဏ်မှာ ပြဿနာ ပေါ်နေ လို့ပါ’

‘အေး ငါ့မှာလည်း တခြား လုပ်စရာ ကိုင်စရာလေးတွေ ရှိသေးတယ်၊ ပြီးတော့ တခြား မိဘတွေက မင်းထက် ကျောင်းစည်းကမ်းကို ပိုပြီး ရိုသေ လေးစားကြတယ်’

‘နောက်တစ်ခါ ဒီလို မဖြစ်စေရပါဘူးလို့ ကျွန်မ ကတိပြုပါတယ်’

‘ကောင်းပြီလေ၊ နောက်တစ်ခု သတိ ပေးစရာ ရှိသေးတယ်၊ အက်စတယ် လာ အတွက် ကျောင်းလခ တစ်လခစာ မပေးရသေးဘူးနော်’

‘သောကြာနေ့ကျရင် လခ ရမှာပါ၊ အဲဒီနေ့မှာ ပေးပါ့မယ်’

‘အေးလေ၊ အခုလို ပြောရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့မှာလည်း သူများကို ပေးစရာလေးတွေက ရှိနေလေတော့ ...’

‘ကျွန်မ သဘော ပေါက်ပါတယ်၊ သောကြာနေ့ကျရင် ပေးပါ့မယ်’

‘ကဲ ဒါဖြင့်ရင် ပြန်ကြတော့’

သည်အမျိုးသမီးသည် စကားပြောရာတွင် ဒေါင့်မကျိုးသော်လည်း သူ ဖွင့်ထားသည့် မူကြိုကျောင်းမှာ အဆင့်အတန်း မြင့်သည့် အပြင် အက်စတယ် လာကလည်း ဒီကျောင်းတွင် ပျော်နေရှာသည်။ ကျောင်းလခကိုမူ ယခု အပတ်

ရမည့် လခထဲမှ ပေးရတော့မည်။ ကျန်ငွေနှင့် နောက်တစ်ပတ် အတွက် လခ မရမချင်း ဖြစ်သလို ကြံဖန်၍ နေတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ငွေရေ စာရေး အနေနှင့် ဂျေနီတာ ရရှိသော လခမှာ တစ်ပတ် အတွက် ကိုးဆယ့်ရှစ် ဒေါ်လာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝင်ငွေခွန်၊ လူမှုဖူလုံရေး အတွက် ထည့်ဝင်ကြေး စသည် တို့ကို နုတ်လိုက်သော အခါ အိမ်သို့ ပါလာသည့် ငွေမှာ ရှစ်ဆယ့်သုံး ဒေါ်လာ မျှသာ ဖြစ်၏။ ထိုငွေကလေးထဲမှ သူတို့ သားအမိ နှစ်ယောက်၏ စားသောက်မှု စရိတ်၊ အက်စတယ်လာ အတွက် ကျောင်းလခ၊ သူတို့ နေထိုင်ရသော ပြည်သူ့ ဟစ်တိုင် အဆောက်အဦမှ အခန်းခများကို ပေးချေနေရသည်သာမက ပစ္စည်း အကြွေး ရောင်းထားသော ဆိုင်ကလည်း အကြွေး လာ၍ တောင်းဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကာလိစ်သည် အဝတ်အစားများ၊ ကား အဟောင်း တစ်စီးနှင့် ရောင်စုံ တယ်လီဗေးရှင်း တစ်လုံးတို့ကို အကြွေး ဝယ်ခဲ့သည်။ အကြွေး ဝယ်စဉ်က ဂျေနီတာသည် မသိ နားမလည်စွာ ကာလိစ်နှင့် အတူ တွဲ၍ စာချုပ်တွင် လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်က ကာလိစ်သည် အဆိုပါ ပစ္စည်း အားလုံးကို ယူ၍ အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားသည်။ သူ ဆင်းသွားပြီးနောက် ဂျေနီတာသည် အဆိုပါ အကြွေးများကို လစဉ် ပေးဆပ်နေခဲ့ရသည်။

အိမ်အပြန်လမ်းတွင် အက်စတယ်လာသည် ဂျေနီတာ့ လက်ကို ကိုင်၍ ခုန်ပေါက် ပြေးလွှားပြီး လိုက်ပါလာသည်။ ဂျေနီတာသည် အက်စတယ်လာ ၏ ပန်းချီ ကားချပ်ကို လိပ်၍ တရိတသေ ယူလာခဲ့သည်။ အခန်းသို့ ပြန် ရောက်သောအခါ သားအမိ နှစ်ယောက် ညစာ အတူတူ စားကြမည်။ ညစာ စားပြီးတိုင်း သမီးနှင့် အတူ ပျော်ရွှင်စွာ ဆော့ကစားလေ့ ရှိသည်။ ဒီညတွင်မူ ဂျေနီတာ တစ်ယောက် ပျော်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ ဂျေနီတာသည် သူ့ အလုပ် ကိစ္စ အကြောင်းကို ပြန်တွေးမိပြန်သည်။ သူ့ အလုပ် ပြုတ်ခဲ့သော် မည်သို့ မည်ပုံ ဆက်လက် နေထိုင် စားသောက်ရပါမည်နည်း။ အလုပ် ပြုတ်ဖို့ကလည်း သေချာသလောက် ရှိနေသည်။

၎င်းအပြင် တခြား တစ်နေရာတွင် အလုပ် ပြန်ရဖို့ကလည်း လွယ်ကူ မည် မဟုတ်ပါ။ အခြား အခြားသော ဘဏ်တိုက်ကြီးများက ဂျေနီတာကို လက်ခံလိုကြမည် မဟုတ်ပါ။ ၎င်းအပြင် အခြား အလုပ် ဌာနများကလည်း ဂျေနီတာသည် ယခင်က မည်သည့် အလုပ် ဌာနတွင် အလုပ် လုပ်ခဲ့သနည်း ဆိုသည့် အချက်ကို မေးမြန်းကြဦးမှာ သေချာ၏။

ထို့ကြောင့် အက်ဖ်အမ်အေမှ ငွေပျောက်ဆုံးမှုကို သိသွားခဲ့သော် သူ့ကို အလုပ် မခန့်တော့မှာ သေချာလှသည်။ အလုပ် မရှိခဲ့သော် အက်စတယ်လာကို ပြုစု ကျွေးမွေးရန် လွယ်ကူတော့မည် မဟုတ်ပါ။

ဂျေနီတာသည် လမ်းပေါ်တွင် ရပ်၍ သမီးငယ်ကို တင်းကျပ်စွာ ပွေဖက် လိုက်မိရှာ၏။ သို့သော် မည်သူက သူ့စကားကို လက်ခံ ယုံကြည်ပါမည်နည်း။

(၉)

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့သည် စိတ်ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေရရှာသည်။ နိုလန် ဝိန်းဂျိုက် နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပြီးနောက် သူ့ရုံးခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာသော အခါ ရုံးခန်း ထဲတွင် ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း စဉ်းစားခန်း ဝင်နေမိသည်။

ဘင် ရိုဆယ်လီက သူ့ကိုယ်သူ သေနေစေပြီဟု ကြေညာလိုက်ပြီးနောက် ဘဏ်တိုက် အတွင်းတွင် နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ကိစ္စရပ်များနှင့် အဲလက် ဗန်ဒါဗော့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများကို ဆက်စပ်၍ စဉ်းစား နေမိခြင်း ဖြစ်သည်။

ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း စဉ်းစားခန်း ဝင်လေ့ ရှိသည်မှာ သူ့ အကျင့်ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လမ်းလျှောက်နေရာမှ ရပ်တန့်၍ ဝိန်းဂျိုက်ထံမှ သူ ယူလာခဲ့သော အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား အတုများကို ထပ် ၍ စစ်ဆေးကြည့်မိပြန်၏။ သူ့အလုပ်မှာ အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား အစစ်များ နှင့်သာမက အတုများနှင့်လည်း ဆက်စပ် ယှက်နွယ်၍ နေသည်။

သူ့ စားပွဲပေါ်တွင်လည်း ကီးချာချ် အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားများကို ပို အသုံး များလာစေရန် အော်စတင် ကြော်ငြာ ကုမ္ပဏီက ကြော်ငြာပေးမည့် နမူနာ ကြော်ငြာ သီချင်းများကို အစီအရီ ဖြန့်၍ တင်ထားသည်။

‘ငွေအတွက် သောက မပွားပါနှင့်၊ မိတ်ဆွေရဲ့ ကီးချာချ် ကတ်ပြားကို သုံးစမ်းပါ’ ဟု ကြော်ငြာ တစ်ခုက ဆို၏။

နောက်တစ်ခုကလည်း ‘ငေးမနေနှင့်၊ တွေးမနေနှင့်၊ ကီးချာချ်နှင့် အနာဂတ် အတွက် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကို အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ပြီ’ ဟု ဆိုသည်။

ကျန်ကြော်ငြာ နမူနာများမှာလည်း ထိုနည်းနှင့်ပင်တည်း။

အဲလက် ဗန်ဒါဗော့၏ စိတ်ထဲတွင် ဤကြော်ငြာများနှင့် ပတ်သက်၍ ဘဝင် မကျနိုင်ဘဲ ရှိနေရသည်။

သည် ကြော်ငြာများကို ကီးချာချ် ကတ်ပြား ဌာနခွဲက အတည်ပြုပြီး နောက် အဲလက်ထံသို့ သိသာရန် ပေးပို့လာခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ကီးချာချ် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားများကို စတင် ထုတ်ဝေခဲ့စဉ်က အခြား အခြား သော ဘဏ်များက ထုတ်ဝေခဲ့သည့် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားများ နည်းတူ အရုံး ခံ၍ ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ အမြတ် ပေါ်လာစေရန် အတွက် ယခုလို ကြော်ငြာရန် ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးကြီးက မူအားဖြင့် သဘော တူညီခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သို့သော် ဘုတ်အဖွဲ့ကြီးသည် ယခုလို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း မျက်စိ ထဲ သံပက်၍ ကြော်ငြာသည် အထိ ဆိုးရွားလိမ့်မည်ကို ကြိုတင်၍များ သိခဲ့ လေသလားဟု တွေးစရာ ဖြစ်လာရသည်။

အဲလက်သည် ကြော်ငြာ နမူနာများကို စာအိတ်ကြီးထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက် သည်။ ညပိုင်းတွင် ဤကြော်ငြာများနှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်စဉ်းစားဦးမည်။ ၎င်းအပြင် မားဂျေ၏ အကြံဉာဏ်နှင့် စိတ်ကူး စိတ်သန်းများကိုလည်း နား ထောင်ရပေဦးမည်။

ဘင် ရိုဆယ်လီနှင့် ပတ်သက်၍ သူ ဝမ်းနည်းခဲ့ရသည်။ စိတ်လှုပ်ရှား ခဲ့ရသည်။ သို့သော် ထိုကိစ္စနှင့် ဆက်စပ်၍ သူ မကြာခဏ တွေးတောနေမိ သော မေးခွန်း တစ်ခုကလည်း ပြန်၍ ပေါ်လာပြန်သည်။

သူနှင့် မားဂျေသည် ဘဝသစ် တစ်ခုကို စတင် တည်ထောင်ရန် သင့် မသင့်၊ သို့မဟုတ် စောင့်ဆိုင်း နေရဦးမည်လော။ သူ မဝေခွဲတတ်။

နောက်တစ်ယောက်က စီလီယာ။ စီလီယာနှင့် ပတ်သက်၍လည်း အကြိမ် ပေါင်း ရာထောင်မက မတင်မကျ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အဲလက်သည် ပြတင်းပေါက်မှ စီလီယာ ရှိမည့် နေရာသို့ မှန်းဆ၍ မျှော် ကြည့်လိုက်၏။ သည်အချိန်တွင် သူ ဘယ်လို ဘယ်ပုံ ရှိနေရှာမလဲ။ ဘာများ လုပ်နေရှာမည်လဲ။ သိနိုင်သည့် နည်းမှာ လွယ်ကူလှသည်။ အဲလက်သည် ဖုန်း ရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး နံပါတ် တစ်ခုကို လှည့်လိုက်၏။

‘ဗဟို ဆေးခန်းကပါရှင်’

‘ကျွန်တော် ဒေါက်တာ မက်ကတ်နီနှင့် စကား ပြောချင်ပါတယ်’

ခဏကြာသော် ဖုန်း စကားပြောခွက်ထဲမှ ယောက်ျားသံ တစ်သံ ပေါ် ထွက်လာသည်။

‘အဲလက်၊ ဘယ်က ပြောနေတာလဲ’

‘ရုံးခန်းကလေး၊ ကျွန်တော့် ဇနီး အခြေအနေ ဘယ်လို ရှိမလဲ ဆိုတာကို ထိုင်ပြီး စဉ်းစားနေမိတယ်’

‘ကျွန်တော် မေးမိတာကတော့ ခင်ဗျားကို ဒီနေ့ ဖုန်း ဆက်ပြီး ခင်ဗျား ဇနီးနှင့် လာတွေ့ပါဦးလို့ ပြောဖို့တောင် စိတ်ကူးမိခဲ့လို့ပါ’

‘အရင် အပတ်တုန်းက ကျွန်တော် လာတာ မကြိုက်ဘူး ဆို’

စိတ်ပညာ ဆရာဝန်က သူ့ကို စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် ပြန်၍ ဖြေလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ခဏတစ်ဖြုတ်တော့ လာမတွေ့နှင့်ဦးလို့ ပြော ခဲ့တာပါ။ အရင် အခေါက်တွေတုန်းက ခင်ဗျား လာတဲ့ အတွက် ပိုပိုပြီး ဆိုးရွား သွားတာကို ခင်ဗျားလည်း ရိပ်မိမှာပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ရိပ်မိပါတယ်။ အခုကော အခြေအနေက ပြောင်းလဲသွားလို့ လား’

‘မှန်ပါတယ်။ အကောင်းဘက်ကို ဦးတည်တဲ့ ပြောင်းလဲမှုလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်’

‘ဘယ်လို ပြောင်းလဲမှုမျိုးလဲ’

ပြောင်းလဲမှုများမှာ မကြာခဏ ဖြစ်နေသောကြောင့် အဲလက် အနေနှင့် မမှတ်မိချင်သလိုလို ဖြစ်နေရရှာသည်။

‘ခင်ဗျား ဇနီးဟာ အရင်ကထက် ပိုပြီး လူ့လောကနှင့် ကင်းကွာလိုတဲ့ အနေအထား ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျား လာတွေ့ရင် ကောင်းလိမ့် မယ်လို့ အကြံပေးတာပါ’

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဒီနေ့ ညနေ လာခဲ့မယ်’

‘ကြိုက်တဲ့ အချိန် လာခဲ့ပါ အဲလက်၊ ဒီရောက်ရင် ကျွန်တော့်ဆီကိုလည်း ဝင်ခဲ့ပါဦးလေ၊ ခင်ဗျား သိတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ဆေးခန်းမှာ စည်းကမ်း တင်းကျပ်မှု မရှိလှပါဘူး။ ဧည့်သည် လာချိန်ကိုလည်း ကန့်သတ်မထားပါဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်’

မှန်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်က စီလီယာကို ဤဆေးခန်းသို့ ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤနေရာသည် ဆေးခန်း၊ ဆေးရုံ စသည်တို့နှင့် လုံးဝ မတူချေ။ သူ့နာပြုဆရာမများကလည်း တူညီဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ကြခြင်း မရှိပါ။ ၎င်းပြင် အဆောက်အဦထဲတွင် လူနာများကိုလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာခွင့်နှင့် လုပ်ချင်ရာ လုပ်ခွင့်များ ပေးထားသည်။ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း များနှင့် အိမ်သူ အိမ်သားများကိုလည်း အခြေအနေ မဆိုးသော လူနာများထံ

အချိန်မရွေး လာရောက်ခွင့် ပြုထားသည်။ ၎င်းပြင် စိတ္တဇ ဆေးကုခန်း ဆိုသော အမည်နာမ အစား ဗဟို ဆေးခန်း ဟူ၍ တမင်တကာ မှည့်ခေါ်ထားခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ဤ ဆေးကုဌာနသည် မကြီးမားလှပါ။ လူနာ အရေအတွက်မှာ တစ်ရာ့ ငါးဆယ် မကျော်သော်လည်း လူနာ အရေအတွက်နှင့် စာလျှင် ဒေါက်တာနှင့် သူနာပြု ဆရာမများ၏ အရေအတွက်မှာ များပြားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ဤ ဆေးကုဌာနမှာ ပုဂ္ဂလိက ဆေးကုဌာန ဖြစ်သည့် အပြင် ပေးရသည့် ဆေး ကုသခမှာလည်း အဆမတန် မြင့်မားလှသည်။ သို့သော် စီလီယာသည် အကောင်းဆုံး ဆေးကုသမှုကို ခံယူရစေမည်ဟု သူက ဆုံးဖြတ်ပြီး ဤဌာနသို့ ပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ညနေပိုင်းတွင် သူသည် ဘဏ်လုပ်ငန်းထဲ၌ နစ်မြုပ်နေခဲ့၏။ ညနေ ခြောက် နာရီ ကျော်သောအခါ အက်ဖ်အမ်အေ ရုံးချုပ်မှ မော်တော်ယာဉ်မောင်းကို ဗဟို ဆေးခန်းသို့ အမောင်း ခိုင်းလိုက်ပါတော့သည်။ ဗဟို ဆေးခန်းသို့ ရောက်သော အခါ ချောမော လှပသော ဆံပင်ဝါမကလေး တစ်ဦးက တံခါး ဖွင့်ပေးသည်။

‘ဒေါက်တာက ရှင်လာလိမ့်မယ်လို့ ကြိုပြီး ပြောထားပါတယ် ရှင်၊ ကျွန်မ ရှင့်ဇနီးဆီကို ပို့ပေးပါ့မယ်’

သူတို့ နှစ်ဦးသည် ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းသော စကြိုလမ်း အတိုင်း လျှောက် လာခဲ့ကြသည်။

‘ကျွန်တော့် မိန်းမ အခြေအနေဟာ အရင်ကထက် ပိုပြီး ထူးမလာဘူးလို့ ကြားရပါတယ်’

‘မှန်ပါတယ်ရှင်၊ သိပ်မထူးသေးပါဘူး’

သူနာပြုဆရာမကလေးသည် အခန်း တစ်ခန်း ရှေ့၌ ရပ်လိုက်သည်။

‘ရှင့်ဇနီး ဒီအခန်းထဲမှာ ရှိပါတယ်၊ တကယ်လို့များ ရှင့်ဇနီးက ရှင့်ကို ဆရာမကလေးက စကားကို တစ်ပိုင်း တစ်စနှင့် ဖြတ်ပစ်လိုက်ပြီး အခန်း ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

ဤဆေးကုဌာနသည် လူနာများ၏ ရောဂါ အခြေအနေကို ကြည့်၍ တစ် ယောက်ခန်း သို့မဟုတ် နှစ်ယောက်ခန်းတွင် ထားပေးသည်။ စီလီယာ ဤ ဆေးကုဌာနသို့ ရောက်စက နှစ်ယောက်ခန်းတွင် တခြား လူနာ တစ်ဦးနှင့် တွဲ၍ နေရသည်။ ယခုမူ တစ်ယောက်ခန်းထဲသို့ ရောက်နေလေပြီ။

ဤအခန်းကလေးမှာ ကျဉ်းသော်လည်း နေချင့်စဖွယ် ဖြစ်သည်။

‘မစ္စစ် ဗန်ဒါဗော့၊ ဒီမှာ ရှင့် ခင်ပွန်း ရောက်နေတယ်’
 သို့သော် စီလီယာက လုံးဝ တုံ့ပြန်မှု မရှိပါ။
 အဲလက်သည် စီလီယာနှင့် မတွေ့ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ တစ်လခွဲခန့်ပင် ရှိလေပြီ။
 စီလီယာသည် ခုံရှည်ကလေး တစ်ခုပေါ်တွင် တံခါးပေါက်ကို ကျောပေး
 ပြီး ထိုင်နေသည်။ စီလီယာက ဒူးနှစ်ဖက်ကို ထောင်၍ ရင်ဘတ်နှင့် ကပ်ထား
 သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ကြက်ခြေခတ် ယှက်၍ ပခုံး နှစ်ဖက်ကို ပြန် ဆုပ်ကိုင်
 ထားသည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းကို ရှေ့သို့ ငိုက်စိုက် ချထားသည်။
 သူသည် ထိုပုံစံအတိုင်း မလှုပ်မယှက် ရှိနေသည်။
 အဲလက်သည် စီလီယာ၏ ပခုံးပေါ်သို့ သူ့လက်ကို ညင်သာစွာ တင်လိုက်
 သည်။

‘ဟဲလို စီလီယာ၊ ကိုယ်လေ အဲလက်ပါ၊ မင်းကို တွေ့ချင်လွန်းလို့ တမင်
 လာခဲ့တာပဲ’

စီလီယာက လုံးဝ မလှုပ်ရှားဘဲ အဖြေ ပေးလိုက်သည်။
 ‘ဟုတ်ကဲ့’

အဲလက်က ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ပြောပြန်သည်။
 ‘ဒီဘက်ကို လှည့်ပြီး ကိုယ့်ကို ကြည့်ပါဦးကွယ်၊ တို့နှစ်ယောက် စကား
 စမြည်လေး ပြောကြရအောင်’

သို့သော် စီလီယာ၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ယခင်ကထက် ပို၍
 တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စီလီယာ၏ အသားအရေတွင်
 တင်းတိပ်များ စွဲကပ်စ ပြုလာလေပြီ။ တစ်ချိန်တုန်းက ရှိခဲ့သော စီလီယာ၏
 အလှအပများမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကွယ်ပျောက်ရချေတော့မည်။ ထို့ကြောင့်
 သူ့နာပြုဆရာမလေးကို မေးလိုက်၏။

‘သူ ဒီလို ဖြစ်နေတာ ကြာပြီလား’
 ‘မနေ့က စပြီး ဒီပုံစံ အတိုင်း ဖြစ်နေခဲ့တာပဲရှင့်၊ ပြီးတော့လည်း သူ့
 အတွက် ဒီလို နေရတာက ပိုပြီး အဆင်ပြေပုံ ရတယ်လေ၊ ဒါ့ကြောင့် အဲဒါကို
 အာရုံ မထားဘဲ ထိုင်ပြီး စကား ပြောပါလားရှင်’

ထို့ကြောင့် အဲလက်သည် ဘေးနားတွင် ရှိသော ပက်လက် ကုလားထိုင်
 တွင် ဝင်၍ ထိုင်လိုက်၏။ သူ့နာပြုဆရာမလေးသည် ခြေဖျားထောက်၍ အပြင်
 သို့ ထွက်သွားသည်။

အဲလက်က စကား စလိုက်၏။

ကိုယ် အရင် အပတ်ထဲတုန်းက ဘဲလေး ကပွဲကို သွားကြည့်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ဇာတ်ထုပ်မှာ နာတာလီယာနှင့် အိဗန်တို့က ခေါင်းဆောင်ပြီး ကကြတယ်။ တေးဂီတကလည်း သိပ်ကို ကောင်းတယ်။ အဲဒီ ကပွဲကို ကြည့်ရင်း မင်းဟာ ဘဲလေး ကပွဲတွေကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း နှစ်ခြိုက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်း ပြန် သတိရလာ မိတယ်။ မင်းကော ပြန်ပြီး သတိ ရသေးရဲ့လားဟင်။ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက် လက်ထပ်ပြီးခါစတုန်းက ...’

မှန်ပါသည်။ အဲလက်နှင့် စီလီယာတို့ လက်ထပ်ပြီးနောက် ဘဲလေး ကပွဲ သို့ သွားခဲ့သည့် ညက ဝတ်ဆင်လာသည့် စီလီယာ၏ အဝတ်အစားများကိုပင် အမှတ်ထင်ထင် သတိရနေသေးသည်။ ထိုစဉ်က စီလီယာ၏ အလှမှာ မာလာ ငွေဖော့ ကြွေတော့မည့် ပုံသွင်လို နုနယ်လှသည်။

စီလီယာသည် အိမ်ထောင်သက် ခြောက်လ ရှိသည့်တိုင်အောင် အဲလက် ၏ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများနှင့် တွေ့သည့်အခါ မဝံ့မရဲ ရှက်သွေးဖိုနေဆဲပင် တည်း။ လူပုံအလယ်၌ အဲလက်၏ လက်မောင်းကို ဖက်တွယ်ထားတတ်သည်။ စီလီယာသည် အဲလက်ထက် အသက် နှစ်ဆယ်ခန့် ပိုငယ်သူ ဖြစ်သောကြောင့် သူက ခွင့်လွှတ် သည်းခံခဲ့ရသည်။

စီလီယာကို အချစ်သွေး ပိုခဲ့ရသည့် အကြောင်း တစ်ခုမှာ စီလီယာ၏ ရှက်တတ် ကြောက်တတ်မှုကို သဘော ကျမိသောကြောင့်ပင်။ စီလီယာက သူ့ကို လုံးဝ အားကိုးအားထား ပြုနေသောကြောင့်လည်း ကရုဏာ ပိုခဲ့မိသည်။ အိမ်ထောင်သက် ရင့်လာသော်လည်း စီလီယာ တစ်ယောက် မူမပြောင်းပါ။ ရှက်ဆဲ၊ ကြောက်ဆဲ၊ မရွံ့မရဲ ဖြစ်နေဆဲပင်တည်း။ စီလီယာ၏ အဖြစ်ကို ပထမတွင် မချင့်မရဲ ဖြစ်မိရာက အစ နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါသစိတ်ကလေး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တကယ်တော့ အဲလက်သည် စီလီယာ၏ ပင်ကို စရိုက်ကို နားမလည် ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စီလီယာသည် လူတောတိုးလှေ မရှိသော ဆင်းရဲသည့် မိဘ နှစ်ပါးမှ ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က စ၍ စည်းကမ်း ကြီး သော မယ်သီလရှင် ကျောင်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ပြင်ပ လောကနှင့် မည်မည် ရရ အဆက်အသွယ် မရှိခဲ့ပါ။ သူ့တွင် ခေတ်မီ ခေတ်ဆန်သော မိတ်ဆွေ၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများလည်း မရှိခဲ့ပါ။ တစ်နည်း ဆိုရသော် စီလီယာ သည် လူ့လောက အကြောင်း လုံးဝ နားမလည်ခဲ့သော အရိုင်းစံပယ်ကလေး တစ်ပွင့်သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် အဲလက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် အဲလက်၏ ခေတ်ဆန်သော အသိုင်းအဝိုင်းထဲသို့ ဖြန့်စားကြီး ရောက်ခဲ့ရသည်။ တစ်ခါမျှ လူတောမတိုးခဲ့သော၊ ပွဲမတိုးဖူးသော စီလီယာ တစ်ယောက် ကျဉ်းထဲ ကျပ်ထဲသို့ ရောက်ရရှာသည်။ သူ့ကိုယ်သူ စိတ်မချနိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ရရှာသည်။ သူ့ကြောင့် အဲလက် တစ်ယောက် အစစအရာရာ အဆင်မပြေ ဖြစ်လာမှာကို တွေးပြီး ကြောက်ရွံ့အားငယ်နေမိရှာသည်။ စိတ်အားငယ်မှုက စီလီယာကို အမြဲတစေ ခြောက်လှန့်လွှမ်းမိုးနေခဲ့သည်။

အကယ်၍သာ အဲလက်သည် စီလီယာ၏ ပကတိ အနေအထားကို နားလည် သဘော ပေါက်ခဲ့သော် အမြင်ကျယ်ကျယ်နှင့် စီလီယာကို ရဲဆေး တင်ပေးနိုင်ခဲ့မည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အဲလက်သည် စီလီယာကို လုံးဝ နားလည်ခြင်း မရှိဘဲ ဥပေက္ခာ ပြုခဲ့သလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဲလက်သည် ကြီးပွားလိုစိတ် ပြင်းထန်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ကိုသာ မဲ၍ လုပ်ခဲ့မိသည်။ သူ့ဘာသာ အလုပ် ရှုပ်နေခဲ့သည်။

တကယ်ကမူ အဲလက်သည် ဘဲလေး ကပွဲသို့ မားဂေါ့ ဘရက်ကင်နှင့် အတူ သွားကြည့်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အဲလက်သည် မားဂေါ့ကို လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်ခွဲက စတွေ့ခဲ့သည်။ မားဂေါ့သာ အဲလက်၏ ဘဝထဲသို့ ရောက်မလာခဲ့သော် သွေးနှင့် ကိုယ်၊ သားနှင့်ကိုယ် လူသား တစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်သော အဲလက်သည် စိတ်ဝေဒနာရှင် တစ်ဦး ဖြစ်သွားမည်မှာ သေချာသည်။ စီလီယာ ယခုလို စိတ်ဝေဒနာရှင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ အဲလက် တစ်ယောက် လုပ်ငန်းခွင်တွင် လုံးဝ ဥသံ့ အာရုံစိုက်ခဲ့မှုက အဓိက အကြောင်း တစ်ရပ် ဖြစ်နေသည်။ သူက စီလီယာကို တစ်ယောက်တည်း ပစ်ထားသလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် စီလီယာက ဆူဆူပူပူ လုပ်တတ်သူ မဟုတ်။ အောင့်အည်း သည်းခံခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စီလီယာသည် နဂို အနေအထားထက် ပို၍ ပို၍ ရှက်ကြောက်စိတ် ဝင်လာသည်။ စာအုပ် စာတမ်းတွေကို အငမ်းမရ ဖတ်နေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပန်းပင်များနှင့် သူတစ်ယောက်တည်း အလုပ် ရှုပ်နေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ အမူအရာ အမျိုးမျိုးနှင့် ကရားမှ ရေလွတ်သလို စကား တတွတ်တွတ် ပြောစ ပြုလာသည်။ သို့သော် သူ ပြောသည့် စကားများမှာ ဆက်စပ်မှု မရှိ၊ ကဘောက်ချို ကဘောက်ချာများသာ ဖြစ်သည်။

တစ်ခါ စီလီယာသည် စကား လုံးဝ မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်ကျသွားတတ် ပြန်သည်။ စီလီယာနှင့် အဲလက်တို့၏ ဆက်ဆံရေး အနေအထားမှာလည်း

တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပို၍ ယိုယွင်း ပျက်စီးလာသည်။ အဲလက်က ယခုမှ ရှက်ရှက်နှင့် ပြန်စဉ်းစား ကြည့်မိသည်။

စီလီယာ တစ်ယောက် စိတ်ဝေဒနာ ဖြစ်သည့် အချိန် ရောက်မှ သူက 'လင်မယား ကွာကြရအောင်' ဟု ပြောမိခဲ့သည်။ သူ့စကားကြောင့် စီလီယာ သည် ဆောက်တည်ရာ မရအောင် တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားသည်။ အဲလက် က သူတို့ နှစ်ဦး၏ အိမ်ထောင်ရေး အနေအထားမှာ ပြန်ကောင်းလာလိမ့်မည် ဟု ယူဆပြီး ဆက်မပြောဘဲ နေလိုက်သည်။ သို့သော် သူ ထင်သလို အခြေ အနေ ပြန်ကောင်း မလာပါ။

အချိန်နှောင်းမှပင် စီလီယာ တစ်ယောက် စိတ်ဝေဒနာ စွဲကပ်နေလေ သလားဟု သူ့ခေါင်းထဲတွင် အတွေး ဝင်ခဲ့သည်။ မှန်ပါသည်။ စီလီယာတွင် စိတ်ဝေဒနာ စွဲကပ်နေလေပြီ။ ထိုအချိန်ကျမှ သူ့ခမျာ မချင့်မရဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ စီလီယာ့ အပေါ်တွင် ခန်းခြောက်ခဲ့သော ချစ်မေတ္တာပန်းသည် ယခုမှ ပြန်၍ နုပျို လန်းဆန်းလာသည်။ သို့သော် အချိန်ကတော့ နှောင်းခဲ့လေပြီ။

သူက ဆင်ခြေပေးသည့် အနေနှင့် ပြန် စဉ်းစားကြည့်သည်။ အကယ်၍ သူက စီလီယာကို အကြင်နာ တရား ပွားများ စာနာတတ်သည့်တိုင်အောင် စီလီယာ၏ ဝေဒနာကို တားဆီး၍ ရချင်မှ ရပေမည်။ သို့သော် ကု၍ ရမှာ မဟုတ်ဟု တထစ်ချ ပြော၍လည်း မဖြစ်သေး။ ထို့ကြောင့် စီလီယာ အတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် သူက အတတ်နိုင်ဆုံး ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့မှာ တာဝန် ရှိသည် ဆိုသော သံသယ တစ္ဆေက သူ့ကို အမြဲတစေ ခြောက် လှန့်နေတော့မည်မှာ သေချာသည်။

အဲလက်သည် သူ့ဘဝကို ဘဏ်လုပ်ငန်းထဲတွင် နှစ်မြှုပ်ထားခဲ့မိသည်။ ဘဏ်လုပ်ငန်းကပင် သူတို့ နှစ်ဦး အကြားတွင် မဟာ တံတိုင်းကြီးသဖွယ် ဆီးကာပစ်လိုက်လေပြီ။

ဘင် ရိုဆယ်လီသည် မကြာခင် ကွယ်လွန်ပေတော့မည်။ စီလီယာကမူ နှစ်ပေါင်း မည်မျှ ဆက်လက်၍ အသက် ရှင်နေဦးမည်ကို သူ မသိပါ။ အဲလက် ထက်ပင် ပို၍ အသက် ရှည်နိုင်သေးသည်။ ထို့ကြောင့် အဲလက် စိတ်ထဲတွင် ဒေါသ ဖြစ်လာသည်။

စီလီယာ တစ်ယောက် လူစိတ် ကင်းပျောက်နေလေပြီ။ စီလီယာသည် အဲလက် ဘဝကို နှောင့်ယှက်နေပေတော့မည်။ အဲလက်က စီလီယာကို အကဲ ခတ်လိုက်သည်။

စီလီယာ တစ်ကိုယ်လုံးသည် တသိမ့်သိမ့် တုန်နေပြီး သူ့ထံမှ ညည်းသံ ထွက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့နာပြုဆရာမလေး တစ်ဦးကို ခလုတ် နှိပ်၍ ခေါ်လိုက်ရသည်။

အဲလက်သည် အခန်းပြင်သို့ ပြန်မထွက်မီ စီလီယာကို ကြည့်မိပြန်၏။

တစ်ချိန်က သူ့ အလွန် ချစ်ခဲ့သော စီလီယာ၊ ယခုအချိန်တွင် သူ့ ဘဝ အတွက် ဆူးညောင့်သဖွယ် ဖြစ်နေသည့် စီလီယာ။ အဲလက်သည် စိတ်မထိန်း နိုင်တော့ဘဲ ရုတ်တရက် ငိုချလိုက်မိသည်။

ငိုချလိုက်ရသောကြောင့် အဲလက်၏ ရင်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သော ဒေါသ အစိုင်အခဲများမှာ ပြိုကွဲ ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ အဲလက်သည် စီလီယာ အနားသို့ သွားပြီး ဒူးထောက်၍ ထိုင်ချရင်း ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရသော လေသံနှင့် တောင်းပန်မိသည်။

‘စီလီယာ၊ ကိုယ့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါကွယ်’

ဤတွင် သူ့နာပြု ဆရာမကလေးက အဲလက်၏ ပခုံးပေါ်သို့ လက်တင် ရင်း သူ့ကို နှင်တော့သည်။

‘မစ္စတာ ဗန်ဒါဗော့၊ ရှင် ပြန်သင့်ပါပြီ’

‘အဲလက်၊ ရေရောမလား၊ ဆိုဒါ ယူမလား’

‘ဆိုဒါ’

ဒေါက်တာ မက်ကတ်နီသည် ရေခဲသေတ္တာ အသေးစားကလေးထဲမှ ဆိုဒါ ပုလင်းကို ယူ၍ စကော့ ဝီစကီ ခပ်များများ ထည့်ထားသော ဖန်ခွက်ထဲသို့ ဆိုဒါ ထပ်ထည့်ရင်း ရေခဲကိုပါ ဖြည့်ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် ဖန်ခွက် ကို အဲလက်ထံ ကမ်းပေးလိုက်၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ဆိုဒါ ရိုးရိုးကိုသာ သောက် လေ့ ရှိသည်။

ဒေါက်တာ မက်ကတ်နီသည် သူ့စားပွဲ ရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း အဲလက်ဘက်သို့ မျက်နှာ မူလိုက်၏။

‘ခင်ဗျား ဇနီးရဲ့ ရောဂါကတော့ စကီဇိုဖရီးနီးယား (တစ်ကိုယ် နှစ်စိတ် ဖောက်ပြန်မှု) ပဲ၊ ဒီအကြောင်းကို အရင်ကလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးပါတယ်’

‘မှတ်မိပါတယ်၊ ကဲပါလေ၊ စီလီယာရဲ့ အခြေအနေ ဘယ်လို ရှိသလဲ ဆိုတာကို ခပ်ရှင်းရှင်း ပြောပြစမ်းပါ’

mgjoe.com

‘ခင်ဗျားကတော့ ယုံချင်မှ ယုံလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် စီလီယာဟာ အခုပုံစံ အတိုင်း နေရတာကို သဘော ကျနေပုံ ရတယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ယုံဖို့တောင် ခပ်ခက်ခက်ပဲ’

‘ဒါက ဒီလို ရှိပါတယ်၊ ဝမ်းနည်းတယ်၊ ဝမ်းသာတယ် ဆိုတာမျိုးဟာ အကြောင်း အမျိုးမျိုးပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်၊ အခု စီလီယာဟာ တခြား လူတွေ အတွက် တာဝန် ယူဖို့ မလိုဘဲ သူ နေချင်သလို တသီးတခြား နေခွင့် ရလို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ပီတိ ဖြစ်နေတယ်၊ သူ နေတဲ့ ပုံစံကလည်း အမိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ နေခဲ့ရတဲ့ ပုံစံ အတိုင်းပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒီလို နေရမှပဲ သူ့ အတွက် စိတ် ချမ်းသာမှာဗျ’

‘အင်းလေ၊ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော့် ဇနီးကို လေးနှစ် ကြာအောင် အကောင်းဆုံး သမားတော်တွေနှင့် ကုသပေးမဲ့ သူ့ အခြေအနေဟာ ဆိုးမြဲ ဆိုး နေတယ်လို့ ထင်ပါတယ်၊ အခု ကျွန်တော် ပြောတာ မှန်ရဲ့လား’

‘မှန်ပါတယ်’

‘စီလီယာဟာ လူကောင်း တစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် လူကောင်း တစ် ယောက် နီးပါး ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်းလာမယ့် အနေအထားမှာ ရှိ မရှိ ဆို တာကို သိချင်ပါတယ်’

‘ဆေးပညာ အယူအဆ အရ ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ မျှော်လင့်ချက် ဆို တာ ...’

ဒေါက်တာ၏ စကား မဆုံးမီ အဲလက်က ဖြတ်၍ ပြောလိုက်သည်။

‘ဗြောင်ပဲ ပြောစမ်းပါဗျာ’

‘မျှော်လင့်နိုင်တဲ့ အနေအထားမှာ မရှိဘူး’

‘အခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖြေတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒီတိုင်း သာ ဆိုရင် စီလီယာဟာ ဆေးရုံမှာ တစ်သက်လုံး နေရမယ့် ရောဂါသည် ဖြစ် သွားပြီ၊ လူ့လောကနှင့် လုံးဝ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားပြီ၊ အပြင်လောကမှာ ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်နေတယ် ဆိုတာ သိလည်း မသိ၊ သိလည်း ဂရုမစိုက်တော့ ဘူး’

‘ဆေးရုံမှာ နေသွားရလိမ့်မယ် ဆိုတာကတော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား ဇနီးဟာ ပြင်ပ ကမ္ဘာနှင့် လုံးဝ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြင်ပ ကမ္ဘာမှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကို နည်းနည်းပါးပါး တော့ သိသေးတယ်၊ ခင်ဗျား အကြောင်းကို ပြောပြတိုင်း သူ့မှာ ခင်ပွန်း တစ်

ယောက် ရှိတယ် ဆိုတာကို သူ သိနေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား အပေါ်မှာ လုံးဝ သောက ဖြစ်စရာ မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်လို့ သူက ခံယူထားတယ်’

‘ဒါဖြင့် သူက ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး လုံးဝ ပူပန် သောက မဖြစ် တော့ဘူးပေါ့’

‘မှန်ပါတယ်’

‘တကယ်လို့များ သူ့ကို သူ့ယောက်ျားက ကွာရှင်း ပြတ်စဲပြီး နောက်ဇနီး တစ်ယောက် ထပ်ယူမယ် ဆိုရင် သူ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုများ ရှိမလဲ’

ဒေါက်တာ မက်ကတ်နီသည် ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်သွားရရှာသည်။

‘ဒါဆိုရင်တော့ ပြင်ပ ကမ္ဘာနှင့် တဲတဲလေး ကျန်နေတဲ့ အဆက်အသွယ် ကလေးပါ ပြတ်တောက်သွားမယ့် သဘော ဖြစ်သွားပြီ၊ အဲဒီလို ဆိုရင် သူ အခြေအနေဟာ အဆိုးဘက်ကို လုံးဝ ရောက်သွားနိုင်တယ်’

အဲလက်သည် မျက်နှာကို လက်ဝါး နှစ်ဖက်နှင့် အုပ်၍ ရှေ့သို့ ငုံ့ပြီး အတန်ကြာ ငြိမ်ကျသွားသည်။ ပြီးမှ လက်နှစ်ဖက်ကို ပြန်ရုပ်ပြီး ပြောလိုက်၏။

‘ဗြောင်မေးတဲ့ မေးခွန်း အတွက် တဲ့တိုး ပြန်ဖြေတာကို ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်’

ဒေါက်တာ မက်ကတ်နီက လေးလေးနက်နက် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါကတော့ ခင်ဗျားမို့လို့ ပွင့်ပွင်းလင်းလင်း ပြန်ပြောလိုက်တာပါ၊ ဒီပြင် လူဆိုရင် ဒီလောက် အထိ ဗြောင်ပြောလေ့ မရှိပါဘူး၊ ပြီးတော့လည်း ကျွန်တော် ပြောတာ အားလုံး မှန်ရမယ်လို့ မယူဆပါနှင့်’

‘ကဲ ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ’

ဒေါက်တာက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားက ခုလို အခြေအနေမျိုးမှာ ဘာလုပ်ရမလဲလို့ မေးတယ်၊ အင်း ပထမဦးဆုံး လုပ်သင့်တာကတော့ အခု ခင်ဗျား လုပ်သလို အဖြေမှန် ရအောင် ဘက်စုံ ထောင့်စုံက ထပ်ပြီး စုံစမ်းစေချင်သေးတယ်၊ စုံစမ်းပြီးတဲ့ အခါကျမှ အားလုံး အတွက် မျှလည်း မျှတတယ်၊ ကောင်းလည်း ကောင်းတယ်လို့ ခေါ်ရမယ့် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချပါ၊ ဒါပေမဲ့ မဆုံးဖြတ်ခင် ခင်ဗျား သတိ ရနေသင့်တဲ့ အချက် နှစ်ချက် ရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှိမ့်ချ တတ်တဲ့ လူတွေဟာ အပြစ် တစ်ခု ဖြစ်လာရင် ဒီလို ဖြစ်ရတာ ငါ့ကြောင့်ပဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လိုတာထက် ပိုပြီး အပြစ် တင်မိတတ်ကြတယ်၊ ဒါကတော့

ကိုယ့် ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းတတ်တဲ့ လူတွေဟာ အဲဒီလို ခံစားတတ်ကြ တယ်။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ ပုထုဇဉ်တွေပါ။ အများ ကင်းတဲ့ သူတော်စင်တွေ မဟုတ်ဘူး။ လူတိုင်း လူတိုင်းမှာ ချွတ်ယွင်းချက် ကလေးတွေ ရှိကြစမြဲပဲ ဆိုတာကို ခင်ဗျား သတိ ရနေသင့်တယ်’

အဲလက်က ထပ်မေးပြန်သည်။

‘ခင်ဗျား ဒါ့ထက် ပိုပြီး တိတိကျကျ မပြောနိုင်တော့ဘူးလား’

ဒေါက်တာက ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

‘ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆုံးဖြတ်တာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ’

ဒေါက်တာသည် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ရင်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်၏။

ခဏ ကြာသောအခါ သူတို့ နှစ်ယောက် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပြီး လူစု ခွဲလိုက် ကြသည်။

(၁၀)

‘ဒါတွေဟာ မဟုတ်တာကို အဟုတ် ထင်အောင် ပလီပလာနှင့် ဖြောင်ညှာ ထားတဲ့ ကိစ္စတွေပဲ’

မားဂျေ ဘရက်ကင်သည် လက်နှစ်ဖက်ကို ခါးပေါ်တွင် ဟန်ပါပါ ထောက် ၍ ခေါင်းကို မော့ပြီး ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခေါင်းမော့မော့၊ လည်ခါခါ၊ ရှုချင်စဖွယ် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်နှင့် သည် မိန်းကလေးသည် တပ်မက်ချင် စဖွယ် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ပါးလှသော နှုတ်ခမ်း၊ ကြည်လင်သော မျက်လုံး၊ ရှည်လျား သော မျက်တောင်ကော့ကြီးများနှင့် ဒေါသုပန် ထနေပုံတို့ကြောင့် အဲလက်၏ အချစ် စိတ်များသည် နိုးကြွလာခဲ့ရသည်။

ကီးချာချ် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား ကြော်ငြာများကို ကြည့်၍ မားဂျေ ဘရက်ကင်က အထက်ပါ အတိုင်း ကန့်ကွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဒီမှာ မားဂျေ၊ မင်း ဒီကြော်ငြာတွေကို ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ကိုယ် အစကတည်းက တွေးမိခဲ့ပါတယ်’

‘မကြိုက်ရုံတင် မကဘူး၊ အော်ဂလီ ဆန်အောင်ကို မုန်းတယ်’

‘ဘာပြုလို့’

မားဂေါ့သည် သူ၏ နီညိုရောင် ဆံပင်ကို နောက်သို့ လက်နှင့် ပင့်တင် လိုက်၏။

‘ဒီလောက်တောင် သိချင်တယ် ဆိုရင်လည်း ပြောပြရသေးတာပေါ့၊ ကဲ ဟောဒီ ကြော်ငြာကိုပဲ ကြည့်စမ်းပါ၊ ငေးမနေနှင့်၊ တွေးမနေနှင့်၊ အနာဂတ် အတွက် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကို ယနေ့ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ပြီတဲ့၊ အဲ ဒါက ဘာလဲ၊ လူတွေကို ကြွေးတင်အောင် တမင် ညာနေတာ၊ အကြွေး ရရင် ဆင်ကိုတောင် သက်စေ့ ဝယ်ပြီး လူမယ် ဆိုတဲ့ လူစားမျိုးကို ထောင်ချောက် ဆင်ပြီး ဖမ်းလိုက်တာပဲ မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့လည်း အနာဂတ်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် ဆိုတာ ငွေကြေး မတတ်နိုင်လို့ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် မက်နေရတယ် ဆိုတဲ့ သဘောပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ငွေ မရှိတဲ့ လူတွေဟာ အဲဒီ အိပ်မက် ကို တကယ် အကောင်အထည် ဖော်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဒါကတော့ လူတိုင်း လူတိုင်းမှာ ကိုယ် စိတ်တိုင်းကျ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့် ရှိတယ် မဟုတ်လား’

‘မဟုတ်ဘူး၊ အခုလို ညာတာပါတေးနှင့် ကြော်ငြာတာကို ယုံကြည်သွား တဲ့ လူတွေကို အပြစ် မဖို့ပါနှင့်၊ အဲဒီ လူစားမျိုးတွေဟာ အလွန် ရိုး အလွန် အတဲ့ လူတွေပါ၊ သူများ ပြောတာကို ယုံကြည်လွယ်ကြတယ်၊ ပုံနှိပ် စာလုံး အဖြစ်နှင့် တွေ့ရ မြင်ရသမျှကို ဘုရားဟောလို့ ယုံကြည်တတ်ကြတယ်၊ ကျွန်မ ဆီကို ဥပဒေရေးရာ အရ အကူအညီ လာတောင်းကြတဲ့ အမှုသည်တွေထဲမှာ အဲဒီလို လူစားမျိုးတွေ အများကြီး ပါတယ်’

‘အဲဒီ လူတွေဟာ ကီးချာချ် အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားတွေကို သုံးစွဲ နိုင်တဲ့ လူတွေ ဟုတ်မယ် မထင်ဘူး’

‘ဒီမှာ အဲလက်၊ မဟုတ်တမ်းတရားတွေကို ပြောမနေစမ်းပါနှင့်၊ ရှင်တို့က အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားတွေကို သုံးစွဲချင်စိတ် ပေါ်အောင် အတင်း အဓမ္မ ကြော်ငြာနေလို့ လူတကာရဲ့ လက်ထဲမှာ ရောက်နေကြတာပါ၊ ရှင်တို့ လုပ်ပုံက လမ်းဆုံ လမ်းခွဲတွေက စောင့်ပြီး ကတ်ပြားတွေကို မဝေရုံတမယ် ကြော်ငြာနေ တာ မဟုတ်လား၊ တော်တော်ကြာ လျက်ဆား ကြော်ငြာသလို အတင်း လိုက် ပေးချင် ပေးနေမှာ’

အဲလက်က ပြုံးလိုက်၏။

ယခုလို မားဂေါ့နှင့် အချီအချ ပြောဆိုနေခြင်းကို သူက သာယာနေမိ သည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဘဏ်က လူတွေကို ပြန်ပြီး စဉ်းစားဖို့ ပြောလိုက်မယ်’
 ‘ကျွန်မကတော့ အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားတွေနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကြွေး
 ငွေပေါ်မှာ အတိုးကို ဆယ်နှစ် ရာနှုန်း ယူထားတာဟာ အရှင်လတ်လတ် ဓားနှင့်
 ပါးပါး လှီးသလို ခံရတာပဲလို့ လူတိုင်း လူတိုင်း သဘော ပေါက်စေချင်တယ်’
 ‘ဒီကိစ္စကို အရင်တုန်းကလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးပါတယ်’
 ‘ဟုတ်တယ်၊ ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ကျေနပ် လက်ခံနိုင်
 လောက်တဲ့ အဖြေကို ခုအထိ မရသေးဘူး’

အဲလက်က ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောလိုက်၏။

‘ဒါကတော့ အဖြေကို တမင်တကာ လက်မခံခဲ့လို့ ဖြစ်မှာပေါ့’
 မှန်သည်။

မားဂျေနှင့် ငြင်းရ ခုံရသည်မှာ ပျော်စရာ ဖြစ်သော်လည်း တဖြည်းဖြည်း
 နှင့် စိတ်တိုလာကြပြီးနောက် တစ်ခါတစ်ရံတွင် သတ်ရ ပုတ်ရသည့် အဆင့်
 အထိ အရှိန် မြင့်သွားတတ်သည်။

‘ဒီကိစ္စမှာ ကုန်ပစ္စည်းသက်သက်ကို ရောင်းချတဲ့ အတွက် အတိုး အများ
 ကြီး ယူနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ လူတွေ စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိအောင် အဘက်ဘက်
 က ဖြည့်စွက် ကူညီပေးရတဲ့ ဆောင်ရွက်ခ၊ ဝန်ဆောင်ခ စရိတ် အမျိုးမျိုးလည်း
 ဒီအထဲမှာ ပါတယ်၊ အဲဒီ ကိစ္စတွေ အတွက်ပါ ထည့်တွက်မယ် ဆိုရင် အဲဒီ
 အတိုးနှုန်းဟာ မများလှပါဘူး’

‘ပေးရတဲ့ လူတွေ အတွက်ကတော့ မတန်တဆ များနေတာပဲ’

အဲလက်သည် ငြင်းခုံမှုကို ဤအဆင့်မှာပင် ရပ်လိုက်ချင်သည့် သဘော
 ရှိသည်။

‘ကျောညက် (ဘရန်ဒီ) နောက်ထပ် ယူဦးမလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်နှင့် မဝေးလှတော့ပါ။ အဲလက်၏ လူပျိုဆောင်
 ဧည့်ခန်းထဲရှိ မီးလင်းဖိုမှ မီးတောက် မီးလျှံများမှာလည်း အရှိန်လျော့စ ပြုလာ
 လေပြီ။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်နာရီခွဲကျော်ကျော်က သူတို့ နှစ်ဦးသည် ညစာကို
 အခန်းထဲသို့ မှာ၍ စားသောက်ခဲ့ကြသည်။ အဲလက်က ဖန်ခွက်ထဲသို့ ဘရန်ဒီ
 ထပ်ဖြည့်ပြီးသော အခါ ပြောလက်စ စကားကို ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘ငွေတောင်းခံလွှာ ရောက်လာတဲ့အခါ လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ တစ်ခါတည်း
 ငွေ အပြေ ပေးချေလိုက်ကြမယ် ဆိုရင် ဘဏ်က အတိုး လုံးဝ မယူပါဘူး’

မားဂေါ့ကလည်း ပြန်ချေပလိုက်သည်။

‘နေပါဦး၊ လူ ဘယ်လောက်များများက ငွေကို တစ်ခါတည်းနှင့် အပြေ ပေးချေနေကြလို့လဲ၊ သူတို့ အနေနှင့် အနည်းဆုံး ပေးချေထားရမယ့် ငွေပမာဏ အထိသာ ပေးချေလိုက်ကြတာပဲ မဟုတ်လား’

‘မှန်ပါတယ်၊ လူများစုက အနည်းဆုံး ပေးချေခွင့် ပြုထားတဲ့ ငွေလောက် ကိုသာ ပေးတတ်ကြတယ်’

‘ဒါဖြင့် ကျန်ငွေကို အကြွေး အနေနှင့် သူ့အပေါ်မှာ မှတ်လိုက်ကြတာပဲ ပေါ့၊ ဘဏ်တွေက ဖြစ်စေချင်တာကလည်း အဲဒီ ပုံစံပဲ မဟုတ်လား’

အဲလက် ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံလိုက်ရလေပြီ။

‘မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အမြတ် ရရှိအောင် အဲဒီလို လုပ်ကြရမှာပဲ မဟုတ် လား’

မားဂေါ့က ငေါ့တော့တော့ ပြောလိုက်၏။

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဘဏ်တိုက်ကြီးတွေ ချာ ရသင့် ရထိုက်တဲ့ အမြတ် အစွန်းတွေကို ရမှ ရကြပါ့မလားလို့ တွေးတွေးပြီး ကျွန်မ အိပ်တောင် မပျော် ချင်ဘူး’

အဲလက်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်သော်လည်း မားဂေါ့က လေးလေးနက်နက် ထပ်ပြောပြန်သည်။

‘ဒီမှာ အဲလက်၊ လူထောင်ပေါင်း များစွာဟာ ရှင်တို့ရဲ့ အကြွေး ဝယ်ယူ ခွင့် ကတ်ပြားတွေကြောင့် မဖြစ်သင့် မဖြစ်ထိုက်တဲ့ နှစ်ရှည် အကြွေးတွေနှင့် ဝန်ပိကုန်ကြရတယ်၊ သူတို့ ဝယ်ချင်တဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေက အသေးအဖွဲလေး တွေပါ၊ အိမ်သုံး ဆေးပစ္စည်းကလေးတွေ၊ ဓာတ်ပြားတွေ၊ စာအုပ်တွေ အစ ရှိသည်ဖြင့် တကယ့် အသေးအဖွဲ ပစ္စည်းလေးတွေပါ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ပစ္စည်း ကလေးတွေကို လွယ်လွယ်နှင့် အကြွေးဝယ်ခွင့် ရနေကြတော့ လွယ်လွယ်နှင့်ပဲ အကြွေး ဝယ်လိုက်ကြတယ်၊ တကယ် ဖြစ်သင့်တာက အဲဒီလို ပစ္စည်းကလေး တွေကို ငွေသားနှင့် ပေးချေပြီး ဝယ်ကြဖို့ပဲ၊ အခုတော့ အဲဒီ အကြွေးကလေး တွေဟာ တစ်စ တစ်စနှင့် များလာပြီး အမြော်အမြင် နည်းတဲ့ လူတွေကို အကြွေး တာဝန် ပိစေတော့တာပဲပေါ့’

အဲလက်သည် ဘရန်ဒီ ဖန်ခွက်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် အုပ်၍ ကိုင်ရင်း အနည်းငယ်စီ စုပ်သောက်လိုက်သည်။ ၎င်းနောက် မီးလင်းဖိုထဲသို့ ထင်းချောင်း တစ်ချောင်းကို ပစ်ထည့်လိုက်၏။

ဒါကတော့ မင်း သက်သက်မဲ့ အစိုးရိမ်လွန်တာပဲ၊ ဒီပြဿနာဟာ ဒီ လောက်လည်း မကြီးသေးပါဘူး’

သို့တိုင်အောင် မားဂျေ၏ အကြောင်းပြချက်မှာ ခြေခြေမြစ်မြစ် ရှိသည်ဟု သူ ထင်သည်။ ရှေးဟောင်း သီချင်း တစ်ပုဒ်ထဲတွင်လည်း လယ်ကူလီများသည် လယ်ပိုင်ရှင်၏ အကြွေးကို တစ်သက်လုံး ကုန်းရုန်း၍ ဆပ်ရသည်ဟု ပါခဲ့ဖူး သည်။

ယခုလည်း မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများပမာ ကူညီ စောင်မမည့် ဘဏ် တိုက်သို့ တစ်သက်တာပတ်လုံး အကြွေး ပြန်ဆပ်နေရမည့် ကြွေးထူ လူတန်း စားသစ် တစ်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည့် အကြောင်း တစ်ရပ်မှာ ဘဏ်တိုက်မှ နည်းနည်းစီ နည်းနည်းစီ ငွေချေးယူ၍ သုံးစွဲသည့် စနစ် အစား အကြွေးဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား စနစ်က နေရာ ဝင်ယူလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခင်ကမူ မိမိ တတ်နိုင် သည့် ပမာဏထက် ပို၍ လွန်ကဲစွာ ငွေမချေးကြရန် ဘဏ်တိုက်များက တရား ဟောလေ့ ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုမူ အကြွေးဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား စနစ်နှင့် ဝယ် ခွင့်ရလာသောကြောင့် မိမိ သဘော အရ ကြိုက်သလောက် ငွေချေးခွင့် ရသည့် သဘောမျိုး ဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် မဆင်မခြင် သုံးစွဲမှုများ ပေါ်ပေါက်လာ သည်။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကမူ ဤ အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြား စနစ်သည် အမေရိကန်တို့၏ ကောင်းမွန်သော အကျင့် စာရိတ္တကို ချွတ်ခြုံကျ ပျက်စီးစေ သည် ဟူ၍ပင် ဝေဖန်လာခဲ့ကြသည်။ မှန်သည်။ အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား စနစ်ကြောင့် ဘဏ်တိုက်များသည် လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးချင်းကို ငွေ ထုတ်ချေး နေရသည်ထက် ပို၍ အလုပ် လွယ်ကူ သက်သာစေသည်။ ဘဏ်တိုးလည်း ပိုမို ရရှိသည်။

ဤ ကုန်ပစ္စည်း အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားပေါ်မှ ရရှိသည့် အတိုး နှုန်းမှာ နှစ်ဆယ့်လေး ရာခိုင်နှုန်း အထိ မြင့်မြင့်မားမား ရတတ်သည်။ အဘယ့် ကြောင့် ဆိုသော် ဘဏ်က ကုန်ပစ္စည်း အကြွေး ဝယ်ယူသူ အပေါ် ဆယ်ရှစ် ရာခိုင်နှုန်း အထိ အတိုးယူလေ့ ရှိသည့် အပြင် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် စီမံကိန်းနှင့် ဆက်စပ် လုပ်ကိုင်နေသည့် ကုန်သည်များထံကလည်း နှစ်ရာခိုင်နှုန်းမှ ခြောက် ရာခိုင်နှုန်း အထိ အတိုး ထပ်မံ၍ ရယူထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အက်ဖ်အမ်အေ ကဲ့သို့သော ဘဏ်တိုက်ကြီးများသည် အမြတ် များများ ရရှိရေး အတွက် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား စနစ်ပေါ်တွင် ပို၍

အားထားလာကြသည်။ ရှေ့နှစ်များတွင်လည်း အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား ဌာနကို တစ်စထက် တစ်စ ပို၍ တိုးချဲ့ လုပ်ကိုင်သွားရန် ရည်စူးထားကြပြီး လည်း ဖြစ်သည်။

ဤ ကတ်ပြား စနစ်ကို စတင် တီထွင်စဉ်က အရင်းအနှီး များစွာ ရင်းနှီး မြှုပ်နှံခဲ့ကြရသည်။ အရှုံး ပမာဏလည်း လွန်စွာ ကြီးမားခဲ့သည်။ သို့သော် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား စနစ် အရှိန် ရလာသည့် အခါ အရင်းကျေလာမည် ဖြစ်သည်နှင့်အမျှ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် ပို၍ မြတ်စွန်းလာသည်။ ထို့ကြောင့် ဤလုပ်ငန်းမှ ရရှိသော အမြတ်မှာ ဘဏ်ရှိ အခြား လုပ်ငန်းများက ရရှိသော အမြတ်ငွေထက် ပို၍ များလာမည်မှာ သေချာသည် ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

တစ်ဖန် လက်ရှိ သုံးစွဲနေသော ချက်လက်မှတ်၊ ဘဏ်ငွေလွှဲစာများနှင့် စာရင်း ထိန်းသိမ်းနည်းများ အစား ပို၍ ခေတ်မီ လွယ်ကူသော ဘဏ်စနစ်သစ် တစ်ခုသို့ လာမည့် ဆယ့်ငါးနှစ် အတွင်း ပြောင်းလဲ တိုးတက် ရောက်ရှိလာလိမ့် မည်ဟု ဘဏ် ပါရဂူများက မျှော်မှန်းထားခဲ့ကြသည်။ ဤ ကတ်ပြား စနစ်သည် အဆိုပါ စနစ်သစ် ဘဏ်လုပ်ငန်း၏ ရောင်နီဦးပင် ဖြစ်သည် ဟူ၍ အချို့က ယုံကြည်ကြသည်။ ဤတွင် မားဂျေ့က ပြောလိုက်၏။

‘ကဲ ကဲ တော်လောက်ပါပြီ၊ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ပြောဆို နေကြတာ တွေဟာ အစုရှယ်ယာရှင်တွေရဲ့ အစည်းအဝေးမှာ တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောနေ ငြင်းနေကြတာမျိုးနှင့် ပိုတူလာပြီ’

မားဂျေ့သည် အဲလက်ထံသို့ သွားပြီး အဲလက်၏ နှုတ်ခမ်းကို မွေးမွေး ပေးလိုက်သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်၏ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ငြင်းခုံမှုသည် သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး၏ သွေးသားများကို ဆူပွက်လာစေသည်။ ငြင်းခုံရာတွင် ပို၍ ပြင်း ထန်လေလေ၊ သွေးသား ဆူပွက်မှုက ပို၍ များလေလေပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့ နှစ်ဦး ပထမဦးဆုံး အကြိမ် တွေ့စဉ်ကလည်း ထိုနည်းနှင့်နှင်ပင်တည်း။

အဲလက်က မပွင့်တပွင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။

‘ကောင်းပါပြီ၊ အစု ရှယ်ယာရှင်များရဲ့ အစည်းအဝေးကို ရုပ်သိမ်းကြောင်း ကြေညာပါတယ်’

မားဂျေ့က အဲလက်ကို ပြုံးစေနှင့် ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောသည်။

‘နေပါဦးလေ၊ မပြီးပြတ်သေးတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခု ကျန်သေးတယ်၊ ဟို ကြော်ငြာ ကိစ္စလေ၊ ဒီပုံစံ အတိုင်းတော့ မကြော်ငြာသင့်ဘူးလို့ ထင်တယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ မကြော်ငြာသင့်ဘူး’

မှန်သည်။ အလွန် ထိရောက်သော ကြော်ငြာများ ဖြစ်သည်။ သို့တိုင် အောင် နက်ဖြန် နံနက်တွင် သူက ဗီတို အာဏာဖြင့် အဆိုပါ ကြော်ငြာများကို ပယ်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် ပစ်ထည့်လိုက်သော ထင်းချောင်း ကြောင့် မီးလင်းဖိုထဲမှ မီးတောက်သည် အရှိန် ပြန်၍ ရလာသည်။ သူတို့ နှစ် ဦးသည် မီးလင်းဖို ရှေ့ရှိ ကော်ဇောကြီးပေါ်တွင် ထိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မားဂျေက အဲလက်၏ ပခုံးပေါ်သို့ သူ့ခေါင်းကို ကန့်ကလျ မှီတင်ထားလိုက် သည်။

‘ရှင်ဟာ အလွန် ဇီဇာ ကြောင်တဲ့ ငွေကုန်သည်ကြီး တစ်ယောက် ဖြစ် ပေမဲ့ ချစ်ရေး ချစ်ရာမှာတော့ သိပ်မဆိုးလှပါဘူး’

အဲလက်က မားဂျေ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံး၍ ဖက်လိုက်သည်။

‘မားဂျေ၊ မင်းကို ကိုယ် ချစ်တယ်’

‘ရှင် တကယ် ပြောတာလား၊ ဂုဏ်သရေရှိ ဘဏ် လူကြီး တစ်ယောက် အနေနှင့် ပြောနေတာလား’

‘ကျိန်တွယ်ပြီး ပြောဝံ့ပါတယ်ကွာ’

ခဏ ကြာသောအခါ မားဂျေက အဲလက်၏ ရင်ခွင်ထဲမှ လူးလဲ ထလိုက်၏။ အဲလက်က မေးလိုက်သည်။

‘ဒီမှာ ညအိပ်မှာလားဟင်’

မားဂျေသည် အဲလက်၏ အခန်း၌ ညအိပ် ညနေ နေထိုင်ဖူးသလို အဲလက် ကလည်း မားဂျေ၏ အခန်း၌ ညအိပ် ညနေ နေထိုင်လေ့ ရှိသည်။

‘ဟင့်အင်း၊ ခဏ ငြောရင် ပြန်မယ်၊ မနက်ကျရင် တရားရုံးကို ခပ် စောစော သွားဖို့ ရှိတယ်’

မားဂျေသည် ရှေ့နေ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားရုံးသို့ အမှု ကိစ္စများ အတွက် အမြဲတစေ သွားနေရသူ ဖြစ်သည်။

အဲလက်နှင့် မားဂျေ ဆုံခဲ့ရပုံကလည်း အမှုကိစ္စ တစ်ခုနှင့် ဆက်စပ်ပြီး တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့ စတွေ့ခဲ့သည်မှာ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်က ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲမှ ထွက်ပြေးလာကြသည့် တပ်ပြေးများကို လုံးဝ လွတ်ငြိမ်း

ချမ်းသာခွင့် ပြုရန် တောင်းဆို ဆန္ဒပြကြသူများနှင့် ရဲတို့ ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဆန္ဒပြသူ အချို့ကို ရဲက ဖမ်းဆီး၍ တရား စွဲဆို တင်ပို့ခဲ့ရာ ဖမ်းဆီးပြီး တရား စွဲခံရသူ ခြောက်ဦး၊ ခုနစ်ဦးဘက်မှ မားဂျေက လိုက်ပါ၍ ခုခံ လျှောက်လဲခဲ့သည်။

ထိုအမှုတွင် မားဂျေသည် ဖမ်းဆီး အရေးယူ တရားစွဲဆိုခြင်း ခံရသူများ ၏ လွတ်မြောက်ရေး ကိစ္စ သက်သက်ကိုသာမက ဆန္ဒပြသူများ၏ ယုံကြည် ချက်၊ ခံယူချက်ဘက်မှ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်၍ တက်တက်ကြွကြွ စိတ် ရောကိုယ်ပါ ခုခံ လျှောက်လဲခဲ့သောကြောင့် လူပေါင်း များစွာ၏ စိတ်ဝင်စား မှုကို ရရှိခဲ့သည်။ ၎င်းအပြင် ထိုအမှု ပြီးသွားသော အခါ တရားခံ အားလုံးကို တရား ရုံးတော်က ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်လိုက်သောကြောင့် ထိုအမှုတွင် မားဂျေ သည် အကြီးအကျယ် အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

၎င်းနောက် ရက်မကြာမီ အက်ဒီစီနာ ဒီအော်ဆီနှင့် ၎င်း၏ ခင်ပွန်း ဖြစ် သူ လူးဝစ်တို့ ကျင်းပ ပြုလုပ်သော ဧည့်ခံပွဲသို့ မားဂျေသည် အဖော် မပါဘဲ တက်ရောက်လာ၏။ ထိုဧည့်ခံပွဲတွင် မားဂျေကို လေးစား ကြည်ညိုသူများ၊ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်လိုသူများက မားဂျေ နံဘေးတွင် ဝိုင်းဖွဲ့၍ စကားစမြည် ပြော ဆိုနေကြသည်။ အဆိုပါ လူအုပ်ထဲတွင် အဲလက်လည်း ပါသည်။

သူက အရက်ကို မျှဉ်းသောက်ရင်း အပြန်အလှန် ပြောဆို နေကြသည် ကို နားထောင်ပြီးနောက် အပြစ်တင်သူများ ဘက်က ဝင်၍ ဝေဖန်လေတော့ သည်။

ဤတွင် သူတို့ နှစ်ဦးသည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အချီအချ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ကြရသည်။ ပြောရင်းကပင် မားဂျေက စကားကို ဖြတ်၍ ခပ်ထန်ထန် မေးလိုက်၏။

‘နေပါဦး၊ ရှင်က ဘယ်သူလဲ’

‘တပ်မတော်သားတွေဟာ စည်းကမ်းကို ရိုသေ လိုက်နာသင့်တယ်လို့ ရိုးသားစွာ ယုံကြည်တဲ့ သာမန် အမေရိကန် လူမျိုး တစ်ယောက်ပါ’

‘ဘာလဲ၊ တရား မျှတမှု လုံးဝ မရှိတဲ့ ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲလို နေရာမျိုးမှာ လည်း စည်းကမ်းကို ရိုသေနေရမှာလား’

‘တရား မျှတတယ် မမျှတဘူး ဆိုတာကို စစ်သား တစ်ယောက်က ဆုံး ဖြတ်နိုင်ခွင့် မရှိဘူး၊ သူဟာ အထက်က ပေးတဲ့ အမိန့်ကိုပဲ နာခံရမယ်၊ အမိန့် ကို မနာခံရင် စည်းကမ်း မဲ့ပြီး ပရမ်းပတာ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့’

ရှင် လေသံကတော့ နာဇီတွေရဲ့ လေသံ အတိုင်းပဲ၊ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးတော့ နာဇီတွေကလည်း အဲဒီလို လျှောက်လဲချက် ပေးခဲ့ကြတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ လေသံ အတိုင်း လျှောက်လဲချက် ပေးတဲ့ လူတွေကို မဟာမိတ် တပ် ပေါင်းစုက သေဒဏ် စီရင်ခဲ့ကြတယ်’

‘အခြေအနေချင်း မတူလို့ပါ’

‘ဘာပြုလို့ မတူရမှာလဲ၊ နုရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးမှာ မဟာမိတ် တပ်ပေါင်းစု ဘက်က လူတွေက ဂျာမန် စစ်သားတွေဟာ အဆိုး အကောင်းကို ခွဲခြား နားလည်ပြီး အထက်က ပေးတဲ့ အမိန့်ကို ငြင်းဆန်ရမယ်လို့ ပြောခဲ့ကြတယ်၊ အခုလည်း ဗီယက်နမ် တပ်ပြေးတွေနှင့် စစ်မှုထမ်း ဥပဒေကို ဖိဆန်တဲ့ လူ တွေက အဲဒီအတိုင်း ပြောဆို ခုခံ လျှောက်လဲနေကြတာပဲ’

‘အမေရိကန်တွေက ရဟူဒီ (ဂျူး) တွေကို သတ်နေတာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ အခု သတ်နေတာက မိုင်လေးလို ကျေးရွာက ရွာသူ ရွာသားတွေပါ’

‘သန့်ရှင်း စင်ကြယ်တဲ့ စစ်ပွဲ ဆိုတာ ဘယ်မှာ ရှိပါ့မလဲ’

‘ဒါပေမဲ့ ဗီယက်နမ် စစ်ကတော့ အညစ်ပတ် အစုတ်ပဲ့ဆုံးပဲ၊ ဒါ့ကြောင့် အမေရိကန် လူငယ် လူရွယ်ကလေးတွေက အဲဒီ ကိစ္စထဲမှာ ဝင်မပါချင်လို့ ငြင်းနေကြတာပေါ့’

‘သူတို့ အနေနှင့် လုံးဝ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့်တော့ မရနိုင်ဘူး’

‘ရကို ရရမယ်၊ လူသား အချင်းချင်း မုဒိတာ တရားတွေ ပွားများ လာ နိုင်တဲ့ တစ်နေ့မှာ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ရကို ရရမယ်’

ထိုကဲ့သို့ သူတို့နှစ်ဦး ထိပ်တိုက် တိုးနေစဉ် အက်ဒီဝီနာ ရောက်ရှိလာပြီး တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

ဧည့်ခံပွဲ ပြီးသွားသောအခါ အဲလက်က မားဂျေ့ကို အိမ်အရောက် ပြန်ပို့ ပေးသည်။ မားဂျေ့၏ အခန်းသို့ ရောက်သည့်အခါ အဆက် မပြတ်နိုင်သေးဘဲ ဆက်၍ ငြင်းကြပြန်သည်။ ငြင်းရင်းခုံရင်းကပင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ထသတ်တော့မလောက် ပြင်းထန်သွားသည်။

သို့သော် ရုတ်တရက် စိတ်ပြောင်းသွားပြီး တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကာယကံ မြောက် ချစ်တင်း နှီးနှောသည် အထိ ချစ်ခင်သွားခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့သည် သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး၏ ဘဝ စာမျက်နှာ၌ ကဏ္ဍသစ် တစ်ရပ် ဖွင့်လှစ်လိုက်သော နေ့ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် အဲလက်၏ တစ်ဖက်မြင် အယူအဆများသည် တဖြည်းဖြည်း နှင့် ပြောင်းလဲလာသည်။ ဝါးတားဂိတ် အရေးအခင်းနှင့် အခြား ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အခါတွင်ကား အဲလက်သည် ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲမှ ထွက်ပြေးခဲ့သော တပ်ပြေး ပြစ်မှုသည် အဆိုပါ တပ်ပြေးများကို လုံးဝ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် မပေးနိုင် ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များလောက် အပြစ် မရှိဟု ထင်မြင်လာသည်။

၎င်းအပြင် မားဂျေ၏ ဆွေးနွေးချက်ကြောင့် သူ၏ အခြေခံ အတွေးအခေါ် အယူအဆများမှာ ပိုမို ကျယ်ပြန့်လာသည်။

သူတို့ နှစ်ဦးသည် အိပ်ရာထဲ၌ ယှဉ်တွဲ လဲလျောင်းနေကြ၏။

မားဂျေက အဲလက်ကို ပြောလိုက်သည်။

‘ရှင် ဒီနေ့ စီလီယာနှင့် သွားတွေ့ခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

အဲလက် အံ့ဩသွားသည်။

‘မင်း ဘယ်လို လုပ်ပြီး သိသလဲ’

‘ရှင် အမူအရာတွေကို ကြည့်ရုံနှင့် သိနိုင်ပါတယ်၊ သူ့ အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး စကား ပြောချင်စိတ်ကော ရှိသေးရဲ့လား’

‘ဆိုပါတော့’

‘ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှင်ကိုယ်ရှင် အပြစ် တင်နေတုန်းပဲလား’

‘အင်း’

၎င်းနောက်တွင် အဲလက်သည် သူ စီလီယာနှင့် တွေ့ခဲ့ရပုံ၊ ၎င်းနောက် ဒေါက်တာ မက်ကတ်နီနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့ပုံ၊ သူက စီလီယာကို ကွာရှင်း ပြတ်စဲပြီး နောက်ထပ် အိမ်ထောင် ပြုလိုက်မည် ဆိုပါက စီလီယာ တစ်ယောက် သွက်သွက် ခါအောင် ရူးသွားနိုင်သည်ဟု ဒေါက်တာ မက်ကတ်နီက ယူဆပုံ စသည် စသည်တို့ကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ဒါဖြင့်ရင် ရှင် စီလီယာကို မကွာရှင်းသင့်ဘူး’

‘သူ့ကို မကွာဘဲ ထားရင် မင်းနှင့် ကိုယ်နှင့် ခုလို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ချည်း တွေ့နေရတော့မှာပေါ့’

‘အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ၊ အတည်တကျ ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုရင်လည်း အတည်တကျ ဖြစ်ချင်သလောက် ဖြစ်နိုင်တာပဲပေါ့၊ ခုခေတ်မှာ လက်ထပ်တယ်၊ အိမ်ထောင် ပြုတယ် ဆိုတာ ခေတ်မမီတော့ပါဘူး၊ လက်ထပ်မှ အိမ်ထောင်ရေး တစ်ခုဟာ ခိုင်မြဲတယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူက ယုံကြည် လက်ခံကြတော့လို့လဲ’

‘တို့နှစ်ယောက် အတွက်တော့ ယုံကြည် လက်ခံသင့်တယ်လို့ ထင်တာပဲ’

ဒါဖြင့်ရင်လည်း ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်နှင့် လက်ခံကြတာပေါ့၊ ကျွန်မ အတွက်တော့ လက်ထပ်တာကို စာရွက်စာတမ်းတွေနှင့် တရား ဝင်အောင် လုပ် မပေးပါနှင့်လေ၊ ကျွန်မ ရှင်နှင့် အတူတူ လာပြီး နေပါ့မယ်၊ ရှင်ကိုလည်း ကြင်ကြင်နာနာ ယုယုယယနှင့် ပြုစုပါ့မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ကြောင့် စီလီ ယာ တစ်ယောက် သွက်သွက်ခါအောင် ရူးသွားရတယ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးကိုတော့ အဖြစ် မခံနိုင်ဘူး’

‘ထားပါတော့လေ၊ မင်း ပြောတာ သိပ်မဆိုးပါဘူး’

အဲလက်၏ အဖြေမှာ အသက် မပါလှချေ။ မားဂျေ့က သူ့ကို ချောလိုက် ၏။

‘ကျွန်မ ခုလို နေရတာကိုပဲ ကျေနပ် ဝမ်းသာလှပါပြီ’

အဲလက် တစ်ယောက် အိပ်ပျော်သွားသော အခါ မားဂျေ့သည် အဝတ် အစား လဲပြီး အဲလက်၏ အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။

(၁၁)

အဲလက် တစ်ယောက် အဖော်မပါဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း အိပ်နေချိန်တွင် ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်သည်လည်း တစ်ဦးတည်း အိပ်နေရရှာသည်။

သို့သော် သူ မအိပ်နိုင်သေးပါ။

ရို့စကိုး ဟေးဝဒ်သည် ရှေ့ကာဟိုက် ရပ်ကွက်ရှိ ခုံညား ထည်ဝါလှသော သုံးထပ်တိုက် အတွင်းရှိ သူ့စာကြည့်ခန်းထဲ၌ စာရွက် စာတမ်းများနှင့် အလုပ် ရှုပ်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

ဟေးဝဒ်၏ ဇနီး ဖြစ်သူ ဘိထရိုက်စ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်နာရီကျော်ကျော် ကပင် အိပ်ခန်း တံခါးကို အတွင်းမှ သော့ခတ်၍ အိပ်ရာ ဝင်သွားခဲ့လေပြီ။ သူတို့ လင်မယား နှစ်ယောက် ယခုလို နှစ်ဦး သဘောတူ တသီးတခြားစီ အိပ်နေခဲ့ကြသည်မှာ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပင် ရှိခဲ့ပြီ။

ဘိထရိုက်စ်က ယခုလို တံခါးကို အတွင်းက သော့ခတ်၍ အိပ်သော ကြောင့် ဟေးဝဒ် တစ်ယောက် စိတ် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါ။ သူတို့ နှစ်ဦး တစ်ဦး အပေါ် တစ်ဦးက ရှိခဲ့သော ခုံမင် တပ်မက်စိတ်များသည် လုံးဝ ပျောက် ကွယ်ခဲ့ပါပြီ။

ဘိထရိုက်စ်က လင်မယား သဘာဝ ရင်းရင်းနှီးနှီး နေထိုင်ရမှုကို စက် ဆုပ် ရွံရှာသူ ဖြစ်သည်။ သား ဖြစ်သူ အလ်မာကို မွေးဖွားပြီးနောက် သူတို့ လင်မယား နှစ်ဦးသည် တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပို၍ အနေဝေးခဲ့ကြသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ဆယ့်နှစ်နှစ်ခန့်က ဟေးဝဒ်သည် ဘဏ်လုပ်ငန်းတွင် သူ့ ဘဝကို လုံးဝဥသယံ့ မြှုပ်နှံထားခဲ့သည်။ ကြီးပွား တိုးတက်လိုသည့် ဇောကြောင့် ဇနီးမယားနှင့် သားကိုပင် သတိ မထားမိလောက်အောင် အလုပ် ရှုပ်နေချိန် လည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘိထရိုက်စ်က အခန်း ခွဲ၍ အိပ်သော အခါ စိတ်ထိခိုက်မှု လုံးဝ မဖြစ်တော့ချေ။

သားဖြစ်သူ အလ်မာလည်း သူ့မိခင်နှင့် တစ်ပုံစံတည်း ဖြစ်သည်။ မိခင် နှင့် ဖခင် ပူးပူးကပ်ကပ် နေထိုင်သည်ကို ကြိုက်သူ မဟုတ်။ ယခု သားဖြစ်သူ အလ်မာပင်လျှင် အသက် သုံးဆယ် ရှိနေလေပြီ။

တစ်ချိန်က ဘိထရိုက်စ်သည် ဆွေကြီး မျိုးကြီး အုပ်စုမှ ပေါက်ဖွား လာသူ မိန်းကလေး တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဘိထရိုက်စ်ကို ပွဲစထုတ်သည့် ဧည့်ခံ ပွဲ၌ သူတို့ နှစ်ဦး စတင် သိခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် လူမမြင်သူမမြင် တွဲသွား တွဲလာသည့် အနေအထားသို့ ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် နှစ်ဖက် မိဘများက စေ့စပ် ကြောင်းလမ်းပေးသည်။ စသိ သည့် အချိန်မှ စ၍ နှစ်နှစ် အကြာတွင် မင်္ဂလာ ဆောင်ခဲ့သည်။ ဘော့စတွန်မြို့ တွင် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီး လူကောင်းများ အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုခံရသူတိုင်း သူတို့၏ မင်္ဂလာပွဲသို့ တက်ရောက် ချီးမြှင့်ခဲ့သည်ကို ဟေးဝဒ်က ယနေ့ထက် တိုင် သတိ ရနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင်မူ ဘိထရိုက်စ်သည် ဂုဏ်သရေရှိ မင်းကတော်ကြီး တစ်ဦး ဖြစ်နေလေပြီ။ လူမှုရေး ကိစ္စများတွင် စွမ်းစွမ်းတမံ ပါဝင် ဆောင်ရွက်နေသည်။ လူမှုရေး အသင်းအဖွဲ့များတွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်နေခြင်းကြောင့် အထက်တန်း လွှာမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိနေခြင်းကို ဟေးဝဒ်က ဝမ်းမြောက် နေသည်။ ဘိထရိုက်စ်သည် နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားသည့် ဆွေကြီးမျိုးကြီး မိသားစုမှ ဆင်းသက်လာသူ ဖြစ်သော်လည်း ငွေကြေး ချို့တဲ့ရှာသည်။ ထို့ ကြောင့် ဘိထရိုက်စ်သည် ချမ်းသာသော မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်ခဲ့ လျှင် ပို၍ ကောင်းပေမည်ဟု ဆုတောင်းခဲ့မိရှာသည်။

သူတို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ အကြီးမားဆုံး အခက်အခဲမှာ ဟေးဝဒ်၏ လစာနှင့် အလျင် မီအောင် နေထိုင် စားသောက်ရေးပင် ဖြစ်သည်။ ယခုနှစ်တွင်လည်း

အကြီးမားဆုံး အခက်အခဲမှာ ဟေးဝဒ်၏ တွက်ချက် ခန့်မှန်းချက် အရ ထွက်
ငွေက ဝင်ငွေထက် ကျော်လွန်လိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ရှေ့နှစ် ဧပြီတွင် ဘဏ်မှ ငွေချေးပြီး သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ပေး
ဆောင်ခဲ့ခြင်း မရှိသော ဝင်ငွေခွန်များကို ပေးသွင်းမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု တွေး
နေမိသည်။

လစာ နည်းသော ဝန်ထမ်းများက တစ်နှစ်လျှင် လစာငွေ ဒေါ်လာ ခြောက်
သောင်း ငါးထောင် ရရှိသော ဘဏ်၏ အမှုဆောင် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ဦးသည်
ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ မမျှဟု ဆိုခြင်းကို နားလည်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော်
ဝင်ငွေခွန် တစ်ခုတည်းကပင် သူ တစ်နှစ် ဝင်ငွေ၏ သုံးပုံ တစ်ပုံခန့် ရှိသည်။
တစ်ဖန် ယခု နေသည့် အိမ်ကို ဘဏ်တွင် ပေါင်နှံထားရသေးရာ အဆိုပါ
ကိစ္စ အတွက် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ တစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ကို ဘဏ်သို့
နှစ်စဉ် ပြန်ဆပ်နေရသည်။ မြူနီစီပယ်ခွန်ကလည်း ဒေါ်လာ နှစ်ထောင့် ငါးရာ
ခန့် ကျသည်။ ထို့အပြင် လက်ကျန်ငွေမှာ ဒေါ်လာ နှစ်သောင်း သုံးထောင်ခန့်သာ
ဖြစ်သဖြင့် တစ်ပတ်လျှင် ဒေါ်လာ လေးရာ ငါးဆယ်ခန့်သာ သုံးနိုင်တော့သည်။
အဆိုပါ ငွေထဲမှ အစားအသောက်နှင့် အဝတ်အစားများကို ဝယ်ယူရသည့် အပြင်
အိမ်ပြင် စရိတ်၊ ဘိထရိုက်စ် အတွက် သီးသန့် ကားတစ်စီး ဝယ်ပေးရသည့်
အတွက် ကုန်ကျစရိတ်၊ ထမင်းချက် အတွက် လစာ၊ အသက် အာမခံ အတွက်
ပရီမီယံ ပေးသွင်းရခြင်းနှင့် လူမှုရေး အသင်းအဖွဲ့များသို့ အလှူငွေ ထည့်ဝင်
ခြင်း စသည် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး အထွေထွေသော ကိစ္စရပ်များ အတွက်
ထုတ်နုတ် ကျခံနေရသောကြောင့် မလောက်ငနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တိုက်အိမ်ကြီးကြီးနှင့် နေထိုင်ခြင်းသည် သူတို့ အတွက် မလိုအပ်ဘဲနှင့်
စရိတ် ပို၍ ကုန်ကျစေကြောင်း ဟေးဝဒ်က နားလည်သည်။ အလ်မာ တစ်
ယောက် သူတို့နှင့် အတူတကွ နေခဲ့စဉ်ကပင် ထိုအိမ်ကြီးမှာ သူတို့ မိသားစု၏
လိုအပ်ချက်ထက် အဆမတန် ပိုနေခဲ့သည်။ ယခုမူ အလ်မာကလည်း အိမ်ခွဲ၍
နေလေပြီ။

ဟေးဝဒ်နှင့် လစာတူ ရရှိသော အဲလက်ကမူ တိုက်ခန်း တစ်ခန်းတွင်
ငှားရမ်း နေထိုင်သည့် အတွက် အကုန်အကျ ပို၍ သက်သာသည်။

သို့သော် ဘိထရိုက်စ်က ယခုလို အိမ်ကြီးကနားကြီးနှင့် နေရသည့်
အတွက် ပို၍ ဂုဏ် ရှိသည် ဆိုပြီး ဟေးဝဒ်၏ တင်ပြချက်ကို လုံးဝ လက်
မခံခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် တတ်နိုင်သမျှ ချွေတာရေး လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးရ ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ဘိထရိုက်စ်က ချွေတာရမည့် အစား ယခင် အနေအထား အတိုင်း လက်ဖွာဖွာ သုံးစွဲနေသည်။

ဥပမာ အဝတ်၊ လက်သုတ်ပဝါများကို ပေသည် ဖြစ်စေ၊ သန့်ရှင်းနေ ဆဲပင် ရှိသည် ဖြစ်စေ နေ့စဉ် လျှော်ခိုင်းသည်။ မျက်နှာသုတ်ပဝါများကိုလည်း ထိုနည်းနှင့်တူ တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ် လျှော်ဖွပ်ခိုင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်မင်း စရိတ်မှာ မတန်တဆ ကုန်ကျနေရလေတော့သည်။ ၎င်းပြင် ရပ်ဝေးသို့ ဖုန်းနှင့် မကြာခဏ စကား ပြောလေ့ ရှိပြီး မီးခလုတ်များကိုလည်း ပိတ်ရန် အလွန် လက်နှေးသူ ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော လေးငါး မိနစ်က ဟေးဝဒ်သည် နို့ တစ် ဖန်ခွက် သောက်ရန် အောက်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။

ဘိထရိုက်စ် အိပ်ရာ ဝင်သွားသည်မှာ နှစ်နာရီခန့် ကြာပြီ ဖြစ်သော် လည်း အောက်ထပ်ရှိ မီးလုံးများမှာ လင်းထိန်နေဆဲ ဖြစ်သဖြင့် စိတ်တိုတိုနှင့် မီးခလုတ်များကို ပြန်ပိတ်ခဲ့ရသေးသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဘိထရိုက်စ်၏ လက်ဖွာမှုများကြောင့် သူများနည်းတူ နွေရာသီ တွင် ရပ်ဝေးသို့ အနားယူခရီး မထွက်နိုင်ခဲ့သည်မှာ နှစ်နှစ် ရှိခဲ့လေပြီ။ ယမန် နှစ် နွေရာသီက ရှိစံကိုးသည် ဘဏ်မှ အပေါင်းအသင်းများကို ‘ကျွန်တော်တို့ မိသားစု မြေထဲပင်လယ်ဘက်ကို ပင်လယ် ခရီး ထွက်ရင် ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားခဲ့ကြသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးကျတော့ အိမ်မှာပဲ အနားယူကြဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်’ ဟု ပြောခဲ့ရသေးသည်။

နောက်တစ်ချက်မှာလည်း သူတို့ မိသားစုတွင် စုငွေ ဆောင်းငွေ လုံးဝ မရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ လက်ဝယ်တွင် ရှိနေသော အက်ဖ်အမ်အေဘဏ်မှ အစု ရှယ်ယာ တချို့မှာလည်း ယခုနှစ် လိုအပ်နေသော အသုံးစရိတ်များကို ကာမိစေ ရန် အတွက် မကြာခင် ပြန်လည် ရောင်းချရမည့် အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့ မိသားစု အတွက် မကြာခင် ဝင်ငွေ တိုးလာပါစေဟု ဆုတောင်းလိုက်မိ၏။

အကယ်၍ သူသာ အက်ဖ်အမ်အေဘဏ်၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့သော် ကျေနပ် လောက်အောင် ဝင်ငွေ တိုးလာမည် ဖြစ်သည်။

အက်ဖ်အမ်အေဘဏ် ဥက္ကဋ္ဌ၏ လစာသည် ဒုတိယ အဆင့်တွင် ရှိသော ရှိစကိုး ဟေးဝဒ်၏ လစာနှင့် အဆမတန် ကွာခြားနေသည်။ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ် သော ဘင် ရိုဆယ်လီ၏ လစာမှာ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ တစ်သိန်း သုံးသောင်း

ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နောင်ဖြစ်လာမည့် ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌသည်လည်း အဆိုပါ လစာကိုပင် ရရှိရန် သေချာသည်။

အကယ်၍သာ ဟေးဝဒ်သည် ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့သော် သူ့အတွက် လစာမှာ နှစ်ဆ တိုး၍ ရလာမည့် သဘော ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ လစာထဲမှ ဝင်ငွေခွန်နှင့် အခြား အခွန်များကို နုတ်ပစ်လိုက်သည့်တိုင်အောင် ကျန်ရှိနေ သေးသော ငွေပမာဏက လက်ရှိ ကြုံတွေ့နေရသော ငွေရေးကြေးရေး အခက် အခဲများကို ပြေလည်စေနိုင်မည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

ရိုစကိုး ဟေးဝဒ်သည် စာရင်း စာရွက်များကို ဘေးသို့ ဖယ်လိုက်ပြီး နောက် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကြီးကို ညလုံးပေါက် မက်နေလေတော့သည်။

(၁၂)

သောကြာနေ့ နံနက်။

ခေတ်မီသော တိုက်ကြီး တစ်တိုက်၏ အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် အက်ဒ်ဝီနာ ဒီအော်ဆီနှင့် ခင်ပွန်း ဖြစ်သူ လူးဝစ်တို့ နံနက်စာ စားနေကြသည်။

ထိုနေ့သည် ဘင် ရိုဆယ်လီက သူ နေမကောင်းကြောင်း ဖွင့်ပြောသည့် နေ့မှ သုံးရက်မြောက်နေ့ ဖြစ်ပြီး မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲတွင် ငွေခိုးမှု ဖြစ်ပွားသော နေ့မှ နှစ်ရက်မြောက်နေ့ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အက်ဒ်ဝီနာ၏ ခေါင်းထဲတွင် ငွေပျောက်မှုကသာ တစ်ချိန်လုံး လွှမ်းမိုးနေခဲ့သည်။

မနေ့ကလည်း အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ အထူး စုံထောက် နှစ်ယောက် ရောက်လာ ပြီး မြို့လယ် ဘဏ်ခွဲမှ ဝန်ထမ်းများကို အသေးစိတ် ထပ်မံ စစ်မေးခဲ့ကြသေး သည်။ သို့သော် ထူးခြားမှုတော့ မရှိပါ။ ဤကိစ္စတွင် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်သူ ဂျေနီတာကို သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ဂျေနီတာကတော့ သူ မခိုး ကြောင်း၊ သူ့တွင် အပြစ် မရှိကြောင်း ထွက်ဆိုနေဆဲပင်။ သူက မုသားဖော် စက်နှင့် အစစ် မခံ ဟူ၍လည်း ငြင်းဆန်နေဆဲပင်တည်း။

သူက ငြင်းလေလေ၊ သူ့အပေါ်တွင် ပို၍ သံသယ ဝင်လေလေ ဖြစ်ကြရ သည်။

သို့သော် အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ စုံထောက် တစ်ဦး၏ မှတ်ချက်ကတော့ ရှင်း သည်။

‘သူ့ကို သံသယ ဖြစ်စရာ ကောင်းပေမဲ့ အရေး ယူနိုင်မယ့် အထောက်အထားကတော့ နှမ်းတစ်စေ့လောက်တောင် ရှာလို့ မတွေ့ရသေးဘူး၊ အဲဒီ ငွေကို သူ့အိမ်မှာ ဝှက်ထားသည့်တိုင်အောင် ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေ အထောက်အထား ရှိမှ ရှာဖွေခွင့် ဝရမ်းကို သက်ဆိုင်ရာက ထုတ်ပေးမယ်၊ ခုအထိတော့ ဘာ သက်သေ အထောက်အထားမှ မရှိသေးဘူး၊ ဒီတော့ အက်ဖ်ဘီအိုင်က သူ့ကို မသိမသာ တစေ့တစောင်း အကဲခတ်ဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်’

အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ အထူး စုံထောက် နှစ်ယောက်သည် ဘဏ်ခွဲသို့ ယနေ့ လာကြဦးမည် ဖြစ်သော်လည်း ထူးခြားလာမည် ဟူ၍ သူ မထင်။

သို့သော် ဘဏ်ခွဲက လုပ်နိုင်တာ တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ ထိုကိစ္စမှာ ဂျေနီတာကို အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

အက်ဒီစီနာသည် ဂျေနီတာကို ယနေ့ အလုပ်မှ ထုတ်ရတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း တွေးနေမိသည်။ သို့သော် ငွေခိုးမှု အတွက် ကျေနပ်ဖွယ်ကောင်းသော ဖြေရှင်းချက် မဟုတ်ပါ။ အက်ဒီစီနာသည် အိမ်ဖော် မိန်းကလေး လာရောက် ချပေးသွားသည့် နံနက်စာကို စားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ခင်ပွန်း ဖြစ်သူ လူးဝစ်ကမူ ဝေါလ်စထရီ ဂျာနယ် သတင်းစာကို ဖတ်ရင်း ဝါရှင်တန်ရှိ ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ လက်ထောက် အတွင်းဝန် တစ်ဦးက ဆီနေတာ အမတ်များ ပါဝင်သော ကော်မတီ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ‘အမေရိကန် နိုင်ငံသည် နောင်တွင် ရွှေကို ကျောထောက်နောက်ခံ အဖြစ် စံထားရန် မရည်ရွယ်တော့ကြောင်း’ ထုတ်ဖော် အစစ်ခံချက်ကို ဖတ်ရင်း မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။

‘တော်တော် တုံးတဲ့ ငတုံးပဲ’

လူးဝစ် ဒီအော်ဆီသည် သံကိုင်းတပ် လပိုင်းခြမ်း စာကြည့် မျက်မှန်ပေါ်မှ မျက်လုံးကို လှန်ကြည့်ရင်း သတင်းစာကို ကြမ်းပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ ကြမ်းပေါ်တွင် ကား နယူးယောက် တိုင်း၊ ချီကာဂို သမာဓိ၊ ယမန်နေထုတ် (လန်ဒန်မှ) ဖိုင်နန်ရှယ် တိုင်း သတင်းစာများသည် ပိုးလိုးပက်လက် ရောက်နှင့်နေလေပြီ။ သူက တဖျစ်တောက်တောက်နှင့် ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘သူ့လို အရည်အချင်း မပြည့်တဲ့ လူစားတွေ သေပြီး နှစ်ပေါင်း ငါးရာ အထိ ကြာတဲ့တိုင်အောင် ရွှေဟာ အဖိုးတန်ဆုံး ပစ္စည်း အဖြစ် အားလုံးက စံထားကြမှာကွ၊ ဒီလို ငတုံး ငအတွေ အာဏာ ရနေသမျှ တို့အတွက် မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘူး’

ခရစ်စယန် ဆိုင်းယင့် မော်နီတာ သတင်းစာကို ဖတ်နေသော အက်ဒီ ဝီနာက မော်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ရှင် နောက်နှစ်ပေါင်း ငါးရာ အထိ အသက် မရှည်နိုင်တာ သိပ်ကို နာတာပဲ။ ရှင်သာ အဲဒီလောက် အထိ အသက်ရှည်ရင် ဟေ့ ငါပြောတာ မမှန်ဘူးလား ဆိုပြီး လက်မ ထောင်နိုင်မှာ မဟုတ်လား’

လူးဝစ် ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်ကို ကြည့်လျှင် အထင်ကြီးစရာ တစ်ကွက်မျှ မရှိသူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဦးနှောက်ကတော့ အလွန် ကောင်းသည်။ သူ့ကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ကြည့်မရသူများကပင် လူးဝစ်သည် ငွေရေး ကြေးရေး ကိစ္စ ရပ်များတွင် အလွန် ဦးနှောက် ကောင်းသူ ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံကြရသည်။

မနက်ခင်းတွင် ဆူဆူပူပူ လုပ်တတ်သော လူးဝစ်၏ အကျင့်ကို အက်ဒီ ဝီနာ သည်းညည်း ခံတတ်နေလေပြီ။ ယခုကဲ့သို့ ဆူဆူပူပူ လုပ်နေခြင်းမှာ တစ်လလျှင် နှစ်ကြိမ် ထုတ်ဝေနေသော ငွေကြေး မြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာ အကြံပေးလွှာ အတွက် ရေးစရာ အချက်အလက် ရှာနေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထား၍ ဖြစ်သည်။

လူးဝစ် ဒီအော်ဆီ၏ ငွေကြေး မြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာ အကြံပေးလွှာသည် ဈေးကြီးလှသည်။ သို့သော် နိုင်ငံတကာမှ ပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးက ဝယ်ယူ ဖတ်ရှုကြသည်။

ထိုသတင်းလွှာကို နှစ်ကြေး ပေး၍ ဝယ်ယူ ဖတ်ရှုသူ များပြားလှသောကြောင့် လူးဝစ်သည် ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင် စားနိုင်သည့် အပြင် သူ စိတ်တိုင်းမကျသော နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်ကြီးများကိုလည်း သူ့ အကြံပေးလွှာထဲမှ စိတ်တိုင်းကျ ကလော်တုတ်ခွင့် ရနေသည်။

စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ခေတ်မီ အယူအဆများကို လက်ခံကြသူများက ရှေးဆန်သော လူးဝစ်၏ အယူအဆများနှင့် ခနိုးခနဲ့ ရေးသားချက်များကို အော်ဂလီ ဆန်ကြသည်။ လူးဝစ်ကို မကြိုက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် အက်ဖ်အမ်အေမှ ဝန်ထမ်း တချို့လည်း ပါသည်။ သို့သော် လူးဝစ်၏ အကြံပေးလွှာကို ဝယ်ယူ ဖတ်ရှုသူ အများစုကမူ လူးဝစ်ကို ထိသမျှ ရွှေ ဖြစ်စေသည့် ဘိုးဘိုးအောင် အလား ကြည့်ညို လေးစားကြသည်။

ငွေကြေး ချမ်းသာလိုသော ရည်ရွယ်ချက် ရှိသူများ လူးဝစ်၏ အကြံပေးချက်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် လိုက်နာလျှင် မမှားနိုင်ဟု အက်ဒီဝီနာ ကိုယ်တိုင်ကပင် ဝန်ခံရသည်။

ပုံစံအားဖြင့် ရွှေဈေး မတက်မီ အချိန် အတော် ကြာကြာကပင် လူးဝစ်က ရွှေဈေး တက်လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင် ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ဈေးကျနေသော တောင်အာဖရိက ရွှေ တူးဖော်ရေး ကုမ္ပဏီမှ အစု ရှယ်ယာများကိုလည်း ဝယ်ထားသင့်ကြောင်း သူက အကြံ ပေးခဲ့သည်။ အဆိုပါ လူးဝစ်၏ ဟောကိန်း အတိုင်း လိုက်နာခဲ့ကြသဖြင့် သန်းကြွယ်သူဌေး ဖြစ်လာကြသူများက လူးဝစ်ထံ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လှမ်း၍ စာရေးပြီး အသိ ပေးခဲ့ကြသည်။ ထိုနည်းတူစွာ အမေရိကန် ဒေါ်လာ တန်ဖိုး ကျဆင်းတော့ မည့် အကြောင်းကိုလည်း ကြိုတင်၍ ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့သည်။ သူက ဒေါ်လာ တန်ဖိုး ကျတော့မည် ဖြစ်သဖြင့် ရှိသမျှ ငွေများကို နိုင်ငံခြားငွေနှင့် လဲလှယ် စုဆောင်းထားကြရန် အကြံ ပေးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံသုံး ဖရန့်ငွေများ၊ ဂျာမန် နိုင်ငံသုံး ဒွိုက်ချ် မတ် ငွေများနှင့် လဲလှယ် စုဆောင်းထားသူများ စီးပွား ဖြစ်ထွန်းခဲ့ကြသည်။ မကြာသေးမီက ထုတ်ဝေခဲ့သော အကြံပေးလွှာတွင်လည်း လူးဝစ်က အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသားခဲ့သေးသည်။

‘တစ်ခါက တန်ဖိုး ရှိသော ဒေါ်လာသည် ယခု မျက်နှာ ငယ်ခဲ့ရလေပြီ။ အမေရိကန် နိုင်ငံသည်လည်း စီးပွားရေး လောကတွင် ပြန်လမ်း မရှိသော အနေအထားသို့ ရောက်ရှိနေပါပြီ။

‘ထို့ကြောင့် သင့်ထံတွင် ရှိသော ဒေါ်လာများကို ဘတ်စ်ကားခ၊ အငှား ကား ငှားခ၊ ထမင်းဖိုး ဟင်းဖိုးနှင့် တံဆိပ်ခေါင်းဖိုး အတွက်သာ မှန်း၍ ချန် ထားပါ။

‘ဉာဏ် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အမေရိကန် နိုင်ငံသား အဖြစ်ကို စွန့် လွှတ်ပြီး အခြား နိုင်ငံများသို့ သွားရောက် နေထိုင်သင့်ပေပြီ။

‘ပြည်တွင်း အခွန် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၈၇၇ ကမူ ဝင်ငွေခွန် မပေးဆောင် လိုသောကြောင့် အမေရိကန် နိုင်ငံသား အဖြစ်ကို စွန့်ပယ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဝင်ငွေခွန် ဌာနက သက်သေ အထောက်အထား ပြနိုင်ခဲ့သည် ရှိသော် ဝင်ငွေ ခွန် ပေးဆောင်ရသည့် တာဝန်ကို ပျက်ပြားခြင်း မရှိစေရဟု ဆိုထားသည်။ သို့သော် တရား ဥပဒေ ဘောင် အတွင်းမှ ပြည်တွင်း အခွန် ဥပဒေနှင့် မငြိ စွန်းအောင် လုပ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိပါသေးသည်။ (အသေးစိတ် သိလိုပါက ယမန်နှစ် ဇူလိုင်လက ထုတ်ဝေခဲ့သော အကြံပေး လွှာကို ဖတ်ရှုပါ။ တစ်စောင်ချင်း မှာကြားလိုပါက ဆယ့်ခြောက် ဒေါ်လာ

သို့မဟုတ် ဆွစ် ဖရန့် သုံးဆယ် ပို၍ မှာနိုင်ပါသည်။) အကယ်၍ သင်သည် နိုင်ငံခြားသို့ မသွားနိုင်သေးပါက သင် ပိုင်ဆိုင်သည့် ငွေများကို ပြည်ပသို့ ပို၍ ဒွိုက်ချိမတ်၊ ဆွစ် ဖရန့် စသည်တို့နှင့် လဲလှယ်ထားသင့်သည်။’

လူးဝစ်သည် ဤ အယူအဆကို ပုံစံ အမျိုးမျိုးနှင့် ရေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် အမေရိကန် အစိုးရက နှစ်ရှည်လများ စုထားသော ရွှေများကို ချရောင်းပစ်သည့် အတွက် ဒေါသူပုန် ထခဲ့သေးသည်။

‘ဝါရှင်တန် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်သမား အချို့၏ အယူအဆ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေ ပြနိုင်ရန် အတွက် အနှစ်နှစ် အလလက စုထားသည့် ရွှေများကို ဈေးပေါပေါနှင့် ချရောင်းခဲ့သူများသည် နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြာသော အခါတွင် နိုင်ငံတော်ကို သစ္စာဖောက်သူများ အဖြစ် ပြစ်တင် ရှုတ်ချခံကြရမည်’

လူးဝစ်၏ အကြံပေးလွှာ အောင်မြင်မှု ရခဲ့သည့် အကြောင်းများထဲတွင် မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟ ပေါများမှုကလည်း အဓိက အချက် တစ်ချက် ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောင်းလဲမှု ရှိနိုင်မည့် ကိစ္စ မှန်သမျှကို သူက ကြို၍ လေ့လာပြီး အကြံပေးလွှာ ဝယ်သူများကို ကြိုတင်၍ အကြံပေးနိုင်ခဲ့သည်ချည်းသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် လူးဝစ်သည် သူ့ အကြံပေးလွှာထဲတွင် ဖော်ပြသည့် အတိုင်း အမေရိကန် နိုင်ငံသား အဖြစ်မှ စွန့်လွှတ်ရန် ကိစ္စကိုမူ သူကိုယ်တိုင် စိတ်မကူးမိသေးပါ။ သို့သော် နယူးယောက်၌ နေထိုင်ရန် စိတ်ကုန်သွားသောကြောင့် အနောက် အလယ်ပိုင်း ဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရာမှ အက်ဒီစီနာနှင့် တွေ့၍ ဖူးစာ ဆုံပြီး ဤမြို့တွင် အခြေစိုက်ခဲ့သည်မှာ ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် ရှိချေပြီ တကား။

သူတို့ အိမ်ထောင်စုတွင် အိမ်အတွက် ကုန်ကျစရိတ်များ၊ သူတို့ နှစ်ဦးအတွက် ဝယ်ထားသော မားစီးဒီးကား နှစ်စီး အတွက် ကုန်ကျစရိတ်များနှင့် အခြား ဖိမ်ခံပစ္စည်းများ အတွက် စရိတ်စက မှန်သမျှကို လူးဝစ်က စိုက်ထုတ်ကျခံသည်။ အက်ဒီစီနာက လူးဝစ်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည့် အဓိက အကြောင်းအချက် တစ်ရပ်မှာလည်း ယခုလို ဖိမ်ကျကျ နေထိုင်လို၍ပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး အလုပ် ကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်သော်လည်း သူတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အဆင်ပြေလျက် ရှိသည်။

‘ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တုန်းက ပျောက်သွားတဲ့ငွေ ဘယ်မှာ ရှာရမလဲ ဆိုတာမျိုးကို ရှင်က အကြံ ပေးနိုင်မယ် ဆိုရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ’

နံနက်စာကို သဲသဲမဲမဲ စားနေသော လူးဝစ်က မော့ကြည့်ရင်း ပြန်မေးလိုက်၏။

‘ဘဏ်က ငွေပျောက်နေတုန်းပဲလား၊ ဟို ဗရတ်သုတ်ခ အက်ဖ်ဘီအိုင်က လူတွေကကော ရှာမပေးနိုင်ကြဘူးလား’

‘ဟင့်အင်း၊ ရှာမတွေ့ကြသေးဘူး’

အက်ဒ်ဝီနာက အမှု၏ အခြေအနေနှင့် နောက်ဆုံးတွင် ဂျေနီတာကို ယနေ့အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

‘အဲဒီနောက်တော့ အဲဒီ ကလေးမလေးကို ဘယ်သူကမှ အလုပ် ပြန်ခန့်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဘဏ်တိုက်တွေကတော့ ပြန် မခန့်မှာ သေချာတယ်’

‘သူ့မှာ ကလေး တစ်ယောက်လည်း ရှိတယ် ဆို’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဒါဖြင့်ရင် နိုင်ငံတော်က ထောက်ပံ့ကြေး ပေးနေရတဲ့ အလုပ်လက်မဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ စာရင်းကြီးထဲမှာ လူနှစ်ယောက် ထပ်တိုးသွားတာပေါ့နော်’

‘ဒီမှာ လူးဝစ်၊ ရှင့်ရဲ့ ငေါ့တော့တော့ အသုံးအနှုန်းတွေကို ရှင့် စာဖတ် ပရိသတ် အတွက် ထားစမ်းပါ’

လူးဝစ်က ပြုံးလိုက်၏။

‘တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ၊ စိတ်မရှိပါနှင့်၊ ပြီးတော့လည်း အခု ပျောက်နေတဲ့ ငွေ ဘယ်မှာ ရှိမယ် ဆိုတာကို ကိုယ် ပြောမပြတတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခုလို အခြေအနေမျိုးမှာ အသုံးဝင်တတ်တဲ့ အကြံပေး စကားလေး တစ်ခွန်းကိုတော့ ပြောချင်တယ်’

‘ဘာများပါလိမ့်’

‘ဘယ်ကိစ္စ မဆို သေချာလှပြီ ဆိုပြီး တထစ်ချ မဆုံးဖြတ်ပါနှင့်တဲ့’

အက်ဒ်ဝီနာသည် လူးဝစ် စကားကြောင့် စိတ်ပျက်သွားရရှာသည်။

‘ကျွန်မ အလုပ် သွားတော့မယ်’

‘ဒါနှင့် စကားမစပ် ကိုယ် ဒီနေ့ည ဥရောပတိုက်ကို သွားဖို့ ရှိတယ်၊

ဗုဒ္ဓဟူး နေ့ကျရင် ပြန်ရောက်မယ်’

‘ခရီးလမ်း ဖြောင့်ဖြူးပါစေရင်’

အက်ဒ်ဝီနာသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍ လူးဝစ်ကို မွေးမွေး ပေးရင်း စားပွဲမှ ထသွားသည်။ ယခုလို ခရီး ထွက်မည် ဆိုသည့် ကိစ္စကို ရုတ်တရက် ကြား

လိုက်ရသောကြောင့် မအံ့သြပါ။ လူးဝစ်သည် လန်ဒန်နှင့် ဇူးရစ်ချ်တွင် ရုံးခွဲများကို ဖွင့်လှစ်ထားသောကြောင့် မကြာခဏ ခရီး ထွက်လေ့ ရှိသည်။

အက်ဒ်ဝိနာသည် ဘဏ်သို့ အသွား လမ်းခရီးတွင် လူးဝစ်၏ အမှာစကား ဖြစ်သော 'ဘယ်ကိစ္စကို မဆို သေချာလှပြီ ဆိုပြီး တထစ်ချ မဆုံးဖြတ်ပါနှင့်' ဆိုသည့် စကားကို ကြားယောင်ရင်း စိတ်ထဲတွင် မသိုးမသန့် ဖြစ်နေရရှာသည်။

ထိုနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ အထူး စုံထောက် နှစ်ယောက်နှင့် ထပ်၍ ဆုံရပြန်၏။ အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ စုံထောက် တစ်ဦးက ထပ်ပြောပြန်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ဘက်က စုံစမ်းသင့်သမျှ စုံစမ်း စစ်ဆေးပြီးပါပြီ။ ဒီအမှုကို မပိတ်သေးပါဘူး၊ ဆက်ပြီး စုံစမ်းနေဦးမှာပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ထူးခြားတဲ့ အချက် အလက်တွေကို ထပ်တွေ့တယ် ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဆီကို ချက်ချင်း အကြောင်း ကြားစေချင်ပါတယ်'

'စိတ်ချပါရှင်'

'ဪ တစ်ခု ပြောဖို့ ကျန်သေးတယ်၊ ဟိုကလေးမလေးရဲ့ ခင်ပွန်း ကာလို့စ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စပါ။ ဒီဘဏ်က ဝန်ထမ်း တစ်ယောက်က သူ့ကို ဘဏ်ထဲမှာ မြင်လိုက်သလိုလို ရှိတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား'

နိုလန် ဝိန်းရှိုက်က ဝင်၍ ပြောလိုက်၏။

'မိုင်းလစ် အိစတင်က ကျွန်တော့်ကို ပြောပြလို့ ကျွန်တော်က ခင်ဗျား တို့ကို ဆက်ပြီး အသိပေးခဲ့တာပါ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူ့ကို ထပ်မေးပြီးပါပြီ။ သူက တော့ သူ ပြောတာ မှားချင်လည်း မှားမှာပါပဲတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့က ကာလို့စ် ကိစ္စကို ဆက်ပြီး စုံစမ်းခဲ့တယ်။ သူက အခု အရီဇိုးနားနယ်က ဖီးနစ် မြို့မှာ မော်တော်ယာဉ် စက်ပြင် အလုပ်သမား တစ်ဦး အဖြစ် ဝင်လုပ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဌာနရဲ့ စုံစမ်းချက် အရ သူဟာ ဒီတစ်ပတ်လုံးလုံး ဖီးနစ်မြို့မှာပဲ ရှိနေတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီတော့ အမှုမှာ သူ မပါနိုင်ပါဘူး'

နိုလန်က အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ စုံထောက် နှစ်ယောက်ကို တံခါးပေါက် အထိ လိုက်ပို့လိုက်၏။ အက်ဒ်ဝိနာကမူ သူ့ အလုပ် စားပွဲ ရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ မနေ့ကလည်း အဲလက်က သူ့ထံသို့ ဖုန်းဆက်၍ အကူအညီ လို မလို မေးခဲ့

သေးသည်။ အက်ဒီဇီနာက မလိုကြောင်း ပြန်ဖြေခဲ့၏။ လုပ်စရာ ရှိတာကို သူ့ဘာသာ လုပ်ရပေတော့မည်။

ယနေ့ နံနက်ခင်းတွင်လည်း ထူးခြားမှု မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် နေ့လယ် မွန်းမတည့်မီက တိုတင်ဟိုးအား ‘ယနေ့ အလုပ်ချိန် ကုန်ဆုံးသည့် အခါ ဂျေနီတာကို အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ရန် အတွက်’ ဂျေနီတာသို့ ပေးရန် ရှိသော လစာ ချက်လက်မှတ်ကို ငွေစာရင်း ဌာနသို့ အတောင်းခိုင်းလိုက်သည်။ ယခု ထိုလစာ ချက်လက်မှတ်သည် အက်ဒီဇီနာ နေ့လယ်စာစားပြီးနောက် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာချိန်တွင် သူ့စားပွဲသို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ဂျေနီတာသည် ယခု အချိန် အထိ အလုပ်ခွင်တွင် ဆောင်ရွက်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဂျေနီတာအား အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တိုတင်ဟိုးက မကျေမနပ်နှင့် ကန့်ကွက်ခဲ့သေးသည်။ သို့သော် အက်ဒီဇီနာက ‘သူ့ကို မြန်မြန် အလုပ်က ထုတ်ပစ်လိုက်ရင် ငွေခိုးမှု ထပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး’ ဟု ပြော၍ ကန့်ကွက်ချက်ကို ပယ်ချလိုက်သည်။ မိုင်းလစ် အိစတင်ကလည်း သဘောမတူသည့် အမှုအရာမျိုးကို ပြခဲ့သေးသည်။

အက်ဒီဇီနာသည် ချက်လက်မှတ်ကလေးကို စိတ် မသက်သာနှင့် ကိုင်ကြည့်နေမိသည်။ ဒီကိစ္စကို ဆက်မတွေးဘဲ မေ့ပစ်မှ ဖြစ်တော့မည်။ ဤကိစ္စတွင် ဘာပဲပြောပြော ဂျေနီတာ ခိုးတာပဲ ဖြစ်ရမည်။

သို့သော် လူးဝစ်၏ စကားကို ကြားယောင်လာမိပြန်၏။ ဘယ်ကိစ္စကို မဆို သေချာလှပြီ ဆိုပြီး တထစ်ချ မဆုံးဖြတ်ပါနှင့်တဲ့။

ဟုတ်ပါပြီ။ သေချာတဲ့ အချက်တွေက ဘာတွေလဲ။ အက်ဒီဇီနာက တစ်ခုချင်း ပြန်စဉ်းစားကြည့်သည်။ တစ် ငွေပျောက်တယ် ဆိုတာ သေချာသည်။ နှစ် ပျောက်တဲ့ ငွေဟာ ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင် ဆိုတာကလည်း သေချာသည်။ ငြင်းစရာ မရှိပါ။ သုံး ဂျေနီတာသည် စာရင်း ညှိနှိုင်းမှု မပြုလုပ်ရသေးမီ ငွေခြောက်ထောင် ပျောက်နေသည်ဟု အတိအကျ ကြိုတင်၍ ပြောနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဘဏ်ခွဲရှိ ဝန်ထမ်း အများစုက စာရင်း ညှိနှိုင်းမှု မပြုလုပ်မီ ထိုကဲ့သို့ အတိအကျ ပြောနိုင်မည် မဟုတ်ဟု အသေအချာ ယူဆကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုငွေကို ဂျေနီတာ ယူတာပဲ ဖြစ်ရမည်ဟု သံသယ ဝင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ငွေခြောက်ထောင်ဟု ဂျေနီတာက အာယုံကြောင့် အတိအကျ သိနေရသနည်း။ ဤအချက်ပေါ်တွင် မဏ္ဍိုင်ပြု၍ ဂျေနီတာ ယူတာပဲ ဖြစ်ရမည်ဟု

ထင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အပြန်အလှန် စဉ်းစားကြည့်နေခိုက်မှာပင် သူခေါင်းထဲသို့ စိတ်ကူး စိတ်သန်း တစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ဝင်လာ၏။ နံရံကပ် နာရီ ကြီးက နှစ်နာရီ ဆယ်မိနစ် ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြနေသည်။ ဤတွင် အက်ဒ်ဝီနာသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍ မစ္စတာ တိုတင်ဟိုးကို သူနှင့်အတူ လိုက် ခဲ့ရန် ခေါ်လိုက်၏။

ဂျေနီတာသည် ငွေလာအပ်သူ တစ်ဦးထံမှ ငွေများကို လက်ခံနေဆဲ ဖြစ်သည်။ အက်ဒ်ဝီနာက ဂျေနီတာကို ပြောလိုက်၏။

‘ဂျေနီတာ၊ အခုကိစ္စ ပြီးရင် မင်း ငွေသေတ္တာကို ပိတ်လိုက်တော့’

ဂျေနီတာသည် အက်ဒ်ဝီနာ၏ စကားကို ပြန် အဖြေ မပေးသေးဘဲ သူ လုပ်စရာ ရှိသည်များကို ဆက်လုပ်နေသည်။ ဂျေနီတာက ငွေသေတ္တာကို ပိတ် ပြီးသော အခါ အက်ဒ်ဝီနာဘက်သို့ မျက်နှာ မူလိုက်သည်။ ထိုအချိန်ကျမှ ဂျေနီတာ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် မျက်ရည်များ စီးကျနေသည်ကို အက်ဒ်ဝီနာက သတိပြုလိုက်မိ၏။

ဂျေနီတာ ငိုသည့် ကိစ္စကလည်း ရှင်းသည်။ သူ့ကို ယနေ့ အလုပ်မှ ထုတ်ပစ် ခံရတော့မည်ဟု ကြောက်လန့်နေဆဲတွင် အက်ဒ်ဝီနာ ကိုယ်တိုင် ရုတ်တရက် ပေါက်ချလာသောကြောင့် သေချာပြီဟု တွေးမိပြီး ငိုနေခြင်း ဖြစ် ရမည်။ အက်ဒ်ဝီနာက ဂျေနီတာ ငိုနေသည့် ကိစ္စကို မသိကျိုးကျွန် ပြုလိုက်၏။

‘မစ္စတာ တိုတင်ဟိုး၊ ဂျေနီတာဟာ ဘဏ် စဖွင့်ကတည်းက အလုပ် လုပ်နေတာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကဲ ဂျေနီတာ၊ မင်းဟာ ငွေသေတ္တာထဲမှာ ငွေ ဘယ်လောက် ရှိမယ် ဆိုတာကို အချိန်မရွေး သိနိုင်တယ် ဆို၊ ကဲ အခု ဒီ ငွေသေတ္တာထဲမှာ ငွေ ဘယ်လောက် ရှိမယ် ဆိုတာကို မင်း ပြောနိုင်ပါ့မလား’

အက်ဒ်ဝီနာ၏ အမေးကို ဂျေနီတာက ခေါင်းညိတ်၍ ဖြေလိုက်၏။ ဤ တွင် အက်ဒ်ဝီနာက စားပွဲပေါ်မှ စာရွက်ငယ် တစ်ရွက်ကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး ‘ကဲ ရော၊ ဒီစာရွက်ပေါ်မှာ ရေးချစမ်း’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဂျေနီတာသည် တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်သွားပြီးနောက် စာရွက်ပေါ်တွင် ဒေါ် လာ ၂၃၇၆၅ ဟု ရေးချလိုက်၏။

အက်ဒ်ဝီနာက ထိုစာရွက်ကို တိုတင်ဟိုးထံ လှမ်းပေးရင်း ပြောလိုက် သည်။

‘ဂျေနီတာ စာရင်း ညှိပြီးတဲ့ အထိ ရှင် သူနှင့် ခဏ နေပေးလိုက်စမ်းပါ။ အဖြေရတဲ့ အခါကျတော့ အခု စာရွက်ထဲမှာ ပါတဲ့ ငွေပမာဏနှင့် ယှဉ်ကြည့် စမ်းပါ’

တိုတင်ဟိုးက မကျေမနပ်ဖြင့် ပြန်ကြည့်ရင်း ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် သိပ် အလုပ် များနေတယ်၊ ငွေရေ စာရေးတွေ အားလုံးရဲ့ စာရင်း ညှိနှိုင်းမှုတွေကို လိုက်ပြီး ကြီးကြပ်ပေးရမယ် ဆိုရင်’

‘ဒီတစ်ကြိမ် လိုက်ကြည့်စမ်းပါ’

အက်ဒီဇီနာက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောပြီး သူ့စားပွဲ ရှိရာသို့ ပြန်သွားသည်။

လေးဆယ့်ငါး မိနစ် ကြာသော အခါ တိုတင်ဟိုးသည် တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြင့် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်။ သူ့လက်များမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်နေ၏။ သူက စာရွက်ငယ်ကလေးကို စားပွဲပေါ်သို့ ပြန်တင်ပေးလိုက်သည်။

‘အင်း ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်သာ ပါမသွားဘူး ဆိုရင် ယုံမိမှာတောင် မဟုတ်ဘူး’

‘သူ ရေးပေးတဲ့ ငွေနှင့် ကိုက်ရဲ့လား’

‘အတိအကျကို ကိုက်တယ်’

သည်အတိုင်း မှန်လျှင် စုံစမ်း စစ်ဆေးရေး လမ်းကြောင်းမှာ ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားလေပြီ။ ယခင်တုန်းကမူ ဂျေနီတာသည် ထိုမျှ မှတ်ဉာဏ် ကောင်း လိမ့်မည်ဟု မည်သူကမျှ မထင်ခဲ့ကြပါ။ ယခုမူ ဂျေနီတာ တကယ် မှတ်ဉာဏ် ကောင်းကြောင်းကို လက်တွေ့ သိကြရလေပြီ။

ဤတွင် တိုတင်ဟိုးက ပြောပြန်သည်။

‘ကျွန်တော် ဒီလို မှတ်ဉာဏ် ကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် နှစ်ဆယ်လောက်က တွေ့ခဲ့ဖူးတယ်၊ သူ့ခေါင်းထဲမှာ ဂဏန်းတွက်စက် ရှိနေတဲ့ အတိုင်းပဲ’

တိုတင်ဟိုး သူ့စားပွဲ ရှိရာသို့ ပြန်သွားသောအခါ အက်ဒီဇီနာသည် ခေါင်း ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော အတွေးများကို စာနှင့် ရေးချလိုက်၏။

ဂျေနီတာ၏ ပြောစကားကို ယခင်ကထက် ပို၍ ယုံကြည်သင့် သည်။

ဂျေနီတာသည် အကွက်ဆင်သူ တစ်ဦး၏ ထောင်ချောက်ထဲသို့ အသားလွတ် ရောက်ရှိခဲ့သူများ ဖြစ်နေမလား။

ဂျေနီတာ မဟုတ်လျှင် မည်သူ ဖြစ်မည်နည်း။